

VERDENSKRISE
OG
VEJEN TIL FRED

VERDENSKRISE OG VEJEN TIL FRED

En samling af taler og breve

af

Mirza Masroor Ahmad

Imam og Overhoved for den verdensomspændende Ahmadiyya Muslim Jama'at, den femte Efterfølger til den Forjættede Messias^{as}, må Allah den Almægtige være hans hjælper

ISLAM INTERNATIONAL PUBLICATIONS LTD.

Verdenskrise og vejen til fred

En samling af taler og breve

af Hadrat Mirza Masroor Ahmad

Imam og Overhoved for den verdensomspændende Ahmadiyya Muslim Jama'at, den femte Efterfølger til den Forjættede Messias^{as}.

Originaltitel: World Crisis and the Pathway to Peace

Udgivet på engelsk i 2012 – genoptrykt i 2013

© Islam International Publications Ltd.

© Dansk udgave 2015 Islam International Publications Ltd.

1. udgave, 1. oplag 2015

Udgiver:

Islam International Publications Ltd.

Islamabad, Sheephatch Lane

Tilford, Surrey GU 10 2AQ

England

På dansk ved Rehana Ul Haq

Korrekturlæsning : Munira Krogh, Elizabeth Karen Adams

Trykt hos

Nusrat Djahan Moske

Eriksminde Allé 2

2650 Hvidovre

Tlf. 36 75 35 02

Kopiering fra denne bog eller dele deraf samt enhver anden udnyttelse er forbudt uden forudgående skriftlig tilladelse fra udgiveren.

For yderligere information, besøg venligst:

www.alislam.org, www.alislam.dk, muslimerforfred.info

ISBN 87- 88194 - 41- 8

INDHOLD

Om forfatteren	vii
Introduktion	xi

Taler

Et islamisk perspektiv på den globale krise	25
Islams lære om loyalitet og kærlighed til ens nation	45
De ødelæggende konsekvenser af en atomkrig, og det kritiske behov for absolut retfærdighed	63
Vejen til fred – retfærdige forhold mellem nationer	103
Nøglen til fred – global enhed	123
Kan muslimer integreres i vestlige samfund?	143

Breve til verdenslederne

Brev til Hans Hellighed Pave Benedict XVI	161
Brev til Israels Premierminister	169
Brev til Præsidenten for Den Islamiske Republik Iran	175
Brev til Præsidenten for Amerikas Forenede Stater	181
Brev til Canadas Premierminister	187

Brev til Kongen af Saudi Arabien	93
Brev til Premierministeren i Folkerepublikken Kinas Statsråd	201
Brev til Premierministeren i Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland	207
Brev til Tysklands Kansler	213
Brev til Præsidenten for Den Franske Republik	219
Brev til Hendes Majestæt Dron ing Elizabeth II	227
Brev til den Øverste Leder for Den Islamiske Republik Iran	235
Forkortelser	242
Ordliste	244

OM FORFATTEREN

Hans Hellighed, Mirza Masroor Ahmad, Khalifatul-Masih V^{aba}, er den øverste leder af den verdensomspændende Islams Ahmadiyya Menighed. Han er den femte efterfølger og oldebarn af den lovede Messias og Reformator, Hadrat Mirza Ghulam Ahmad^{as} fra Qadian.

Hans Hellighed blev født den 15. september 1950 i Rabwah, Pakistan af Mirza Mansoor Ahmad og Nasira Begum Ahmad. Efter at have afsluttet sin kandidatgrad i jordbrugsøkonomi i 1977 fra Agriculture University i Faisalabad, Pakistan, viede han sit liv til Islams tjeneste. Hans altruistiske bestræbelser førte ham til Ghana i 1977, hvor han i flere år arbejdede som rektor i forskellige Ahmadiyya skoler. Han hjalp med at indvie Ahmadiyya Secondary School Salaga, hvor han var rektor i de første to år.

Den 22. april 2003 blev han valgt til det livslange embede som Khalifah i Ahmadiyya Menigheden, hvor han nu fungerer som den verdensomspændende spirituelle og administrative leder af en international religiøs organisation bestående af millioner af medlemmer fordelt over 200 lande. Siden han blev valgt til Khalifah, har Hans Hellighed ført en verdensomspændende kampagne for at formidle Islams fredelige budskab via alle former for trykte og digitale medier. Under hans ledelse har de nationale afdelinger af Islams Ahmadiyya Menighed iværksat kam-

OM FORFATTEREN

pagner, der afspejler den sande og fredelige islamiske lære. Ahmadi-muslimer er overalt i verden involveret i græsrødsbestræbelser for at fordele millioner af "Fred" pjecer til muslimer og ikke-muslimer, afholder tværreligiøse og fredssymposier, og præsenterer udstillinger af Den Hellige Korans sande og ædle budskab. Disse kampagner har modtaget verdensomspændende mediedækning og viser, at Islam forsvarer fred, loyalitet over for ens bopælsstat og tjener menneskeheden.

I 2004 lancerede Hans Hellighed det årlige National Peace Symposium, hvor gæster fra alle samfundslag mødes for at udveksle ideer om, hvordan man kan fremme fred og harmoni. Hvert år tiltrækker symposiet mange ministre, parlamentarikere, politikere, religiøse ledere og andre embedsmænd. Hans Hellighed har rejst globalt for at fremme og muliggøre hjælp til menneskeheden. Under ledelse af Hans Hellighed har Islams Ahmadiyya Menighed bygget en række skoler og hospitaler, der tilbyder faciliteter af en høj standard i fjerntliggende dele af verden.

Hans Hellighed, Mirza Masroor Ahmadaba bor i øjeblikket i London, England. Som den spirituelle leder af Ahmadi-muslimer over hele verden, kæmper han energisk for Islam gennem et forfriskende budskab om fred og medfølelse.

Hadrat Mirza Masroor Ahmad
Khalifatul Masih V^{aba}

INTRODUKTION

Verden oplever nogle svære, turbulente tider. Næsten hver uge fortsætter den globale økonomiske krise med at manifestere nye og alvorligere farer. Lighederne med perioden før Anden Verdenskrig bliver fortsat citeret, og det synes klart, at de politiske begivenheder bevæger verden i retning af en rædselsvækkende tredje verdenskrig i et hidtil uset tempo. Der er en overvældende følelse af, at tingene hurtigt kommer ud af kontrol, og folk er på udkig efter nogen, som kan træde frem og komme med konkrete og solide råd, der giver tillid og appellerer til både deres hjerter og fornuft – og giver dem håb om, at der kan banes vej for fred. Konsekvenserne af en atomkrig er så katastrofale, at man ikke engang tør reflektere over dem.

I denne bog har vi samlet vejledning fremsat af Hadrat Mirza Masroor Ahmad, det nuværende overhoved af den verdensomspændende Islams Ahmadiyya Menighed. Mens begivenheder har udfoldet sig i løbet af de sidste år, har han uforfærdet udtalt sig om, hvilken kurs verden har sat – ikke for at skabe panik, men for at for-

INTRODUKTION

berede folk på at tænke over, hvordan verden er nået frem til denne tilstand, og hvordan man kan afværge katastrofen og i stedet navigere mod fred og sikkerhed for alle mennesker i verden. Åbenhjertigt har han meddelt, at den eneste vej til fred er at vælge ydmyghed og retfærdighed, og at man ydmygt og underdanigt vender sig mod Gud, at man udviser medmenneskelighed, at de stærke behandler de svage med værdighed, respekt og retfærdighed, ligeledes ved at de svage og fattige udviser taknemmelighed og er ærlige og retskafne, og ved at alle vender sig til deres Skaber med fuldkommen ydmyghed og oprigtighed. Igen og igen har han mindet alle og enhver om, at vejen tilbage fra katastrofens rand kræver at nationer gør retfærdighed til et ubetinget krav i deres indbyrdes forhold. Selv hvis der eksisterer antipati iblandt dem skal de stadig opretholde retfærdighed, fordi historien har lært os, at dette er den eneste måde alle spor af fremtidigt had kan elimineres – og derved vedvarende fred etableres. Her følger uddrag af Koranens lære, som han har fremhævet i sine breve til adskillige af verdens ledere:

“Fjendskab til et folk, fordi det holdt jer borte fra den Hellige Moské, skal ikke forlede jer til synd, så I begår overtrædelse. Men bistå hinanden i retskaffenhed og gudsfrygt, og bistå ikke hinanden i synd og overtrædelse, og frygt Allah, thi Allah er streng til at straffe.” (Sura. 5, vers 3)

INTRODUKTION

I sit brev til Israels premierminister, har han skrevet:

“ Derfor er det min anmodning til Dem, at i stedet for at føre verden til en tredje verdenskrig må De gøre Deres yderste for at redde den fra en global katastrofe. I stedet for at løse uenigheder med magt, bør De forsøge at afklare dem via dialog, så vi kan forære vores kommende generationer en lys fremtid i stedet for en med handicap og defekter. ”

Til præsidenten for den Islamiske Republik Iran, formanede han:

“ Der er i øjeblikket stor uro og rastløshed i verden. På nogle områder, er mindre krige brudt ud, mens andre steder handler supermagterne under påskud af at ville skabe fred. Hvert land beskæftiger sig med enten at støtte eller vende sig imod andre lande, men kravene om retfærdighed bliver ikke opfyldt. Hvis vi i dag observerer verdens tilstand, kan vi med beklagelse se, at grundlaget for en ny verdenskrig er allerede lagt. ”

Til præsident Obama sagde han:

“ Som vi alle, ved var hovedårsagerne til udbruddet af den Anden Verdenskrig Folkeforbundets sammenbrud og den økonomiske krise, som begyndte i 1932. I dag hævder

INTRODUKTION

førende økonomer, at der kan trækkes mange paralleller mellem den nuværende økonomiske krise og den i 1932. Vi kan iagttage, at politiske og økonomiske problemer endnu en gang har ført til krige mellem småstater samt udbredt intern uenighed og utilfredshed i de enkelte nationer. Dette vil i sidste ende resultere i, at visse kræfter, som overtager regeringen, vil føre os endnu længere i retning af en verdenskrig. Hvis konflikter ikke kan løses i de mindre stater ved hjælp af politik og diplomati, vil det føre til dannelsen af nye politiske blokke og grupperinger i verden. Dette vil være et forstadium til udbruddet af en tredje verdenskrig. Derfor mener jeg, at for øjeblikket, i stedet for at lægge vægt på udvikling, er det vigtigere og bestemt nødvendigt, at vi intensiverer vores bestræbelser på at redde verden fra denne ødelæggelse. Der er således et påtrængende behov for, at menneskeheden anerkender dens Ene Gud, Som er vores Skaber, da dette er den eneste garant for menneskehedens overlevelse, ellers vil verden hurtigt bevæge sig i retning af selvdestruktion. ”

Til premierministeren for Statsrådet i Folkerepublikken Kina skrev han blandt andet:

“ Det er min bøn, at verdens ledere handler med visdom og ikke tillader mindre gensidige fjendskaber mellem små nationer og folk at bryde ud i en global konflikt. ”

INTRODUKTION

Til premierministeren for Storbritannien, skrev han:

“ Det er min anmodning, at vi på ethvert plan forsøger at gøre vores bedste på alle områder for at slukke hadets flammer. Kun hvis vi har succes i denne indsats, vil vi være i stand til at garantere en lysere fremtid for vores kommende generationer. Men hvis vi svigter i denne opgave, bør der ikke herske tvivl om, at som følge af en atomkrig vil vores fremtidige generationer overalt være nødt til at bære de frygtelige konsekvenser af vores handlinger, og de vil al-drig tilgive deres forfædre, som førte verden ud i en global katastrofe. Jeg vil igen minde Dem om, at Storbritannien også er et af de lande, der kan øve indflydelse i den højt udviklede verden såvel som i udviklingslandene – hvad det allerede gør. I kan lede verden, hvis I ønsker det, ved at opfylde kravene med hensyn til lighed og retfærdighed. Således bør Storbritannien og andre stormagter spille deres rolle i etablering af fred i verden. Må Gud den Almægtige gøre Dem og andre verdensledere i stand til at forstå dette budskab. ”

Det er vores oprigtige bøn, at vejledningen samlet heri må være en kilde til vejledning for menneskeheden i denne vanskelige tid, så ved at handle i overensstemmelse med retfærdighed og ydmyghed og ved at vende sig til Gud, kan mennesket blive velsignet med varig fred!

Amen

TALER

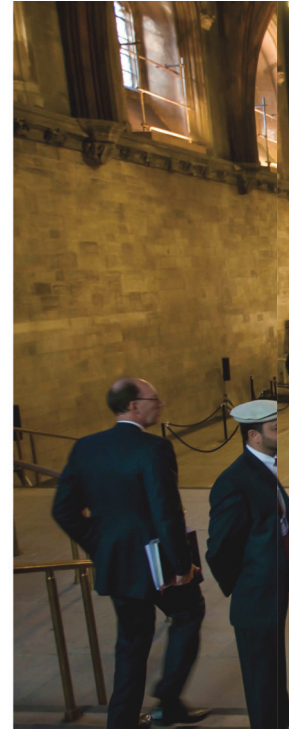

ET ISLAMISK PERSPEKTIV PÅ DEN GLOBALE KRISE

DET BRITISKE PARLAMENT, UNDERHUSET I
LONDON, UK. 2008

Hazrat Mirza Masroor Ahmad, Khalifatul Masih V^{aba} leverer sin åbningstale i Underhuset i det britiske Parlament.

Siddende: Lord Avebury 'Liberal Democrats Spokesman for Foreign Affairs', Rt. Hon. Hazel Blears MP 'Secretary of State for Communities and Local Government', Hazrat Mirza Masroor Ahmad, Khalifatul Masih Vaba, Justine Greening MP 'Shadow Treasury Minister', Gillian Merron MP 'Foreign Office Minister', Councillor Louise Hyams 'the Lord Mayor of Westminster'. Stående: Jeremy Hunt MP 'Shadow Culture Minister', Rafiq Hayat 'National Amir AMA UK', Virendra Sharma MP, Rt. Hon. Malcolm Wicks MP 'Former Minister at Department for Business', Enterprise and Regulatory Reform', Rob Marris MP, Simon Hughes MP 'President of the Liberal Democrats Party', Martin Linton MP, Alan Keen MP.

Forord

En mindeværdig tale af Hadrat Mirza Masroor Ahmad^{aba}, Khalifatul-Masih V, lederen for den verdensomspændende Islams Ahmadiyya Menighed i underhuset, Det Britiske Underparlament den, 22. oktober 2008.

Receptionen blev arrangeret af Justine Greening, parlamentsmedlem for Putney, som også er hjemsted for Fazl Moskeen – hovedkvarteret for den Islams Ahmadiyya Menighed. Receptionen var holdt til ære for gennemførelsen af 100 års Khilafat-e-Ahmadiyya.

Til stede var Gillian Merron MP¹, Rt Hon Hazel Blears MP, Alan Keen MP, Dominic Grieve MP, Simon Hughes MP, og Lord Eric Avebury. Højtstående repræsentanter for pressen, politikere og akademikere var ligeledes til stede.

¹MP = Parlamentsmedlem

Et islamisk perspektiv på den globale krise

Bismillahir-Rahmanir-Rahim

I Allahs navn, den Nådige, den evig Barmhjertige

Først og fremmest vil jeg gerne sige tak til alle de fremmødte højtstående gæster, MP'er og Right Honourable-medlemmer, der har tilladt en leder af en religiøs organisation at komme med nogle få ord. Jeg er meget taknemmelig over for vores respekterede MP, Justine Greening – parlamentsrepræsentant for vores område, som har gjort så meget for at arrangere denne begivenhed, på vegne af et lille samfund fra hendes distrikt i anledning af dets Khilafat Jubilæum. Det viser hendes storhed, åbenhjertighed og hendes hensyn til de folks og samfunds interesser, der residerer i hendes distrikt.

Selvom Islams Ahmadiyya Menighed er et lille samfund, er den fanebærer og repræsentant for Islams sande lære. Jeg vil påpege, at enhver Ahmadi, som bor i Storbritannien, **alligevel** er en meget loyal borger og elsker landet. Dette skyldes vores Hellige Profets^{sa} lære, som befalede os,

at kærlighed til ens land hører til troen². Islams lære er blevet yderligere uddybet og understreget af grundlæggeren af Ahmadiyya meningsheden, som vi mener er den Forjættede Messias og Reformator for vores tid. Han sagde, idet han bekendtgjorte sin påstand (som den Forjættede Messias og Reformator), at Gud den Almægtige pålagde ham to byrder. Den ene vedrørte Guds ret, og den anden, alle Guds skabningers ret. Han sagde endvidere, at det at opfylde Guds skabningers rettigheder var den vanskeligste udfordring som krævede finfølelse.³

Med hensyn til Khilafatet, frygter I måske, at historien en dag vil gentage sig, og krige bryder ud som et resultat af denne form for lederskab. Men lad mig forsikre jer, at selvom denne beskyldning rettes mod Islam, så vil Ahmadiyya Khilafatet, om Gud vil, altid kendes som bannerfører for fred og harmoni i verden, og for at være loyal over for det land, dens medlemmer bor i.

Ahmadiyya Khilafatet er her også til at videreføre og fortsætte Messias' og Mahdiens mission, så der er absolut ingen grund til at frygte Khilafatet. Dette Khilafat hender dets medlemmers opmærksomhed på at opfylde de to forpligtelser den Forjættede Messias^{as} kom for, og som følge heraf forsøger vi at skabe fred og harmoni i verden.

På grund af tidsbegrænsningen vil jeg nu gå direkte til emnet. Ved at undersøge de sidste få århundreder upar-

²Tafsir-e-Haqqi, Surah al-Qasas, nr. 86, og Fathul-Bari fi Sharh Sahih al-Bukhari, Babo Qaulillahe Ta'ala Wa'tul- boyuta... og Tohfatul-Ahwadhi Sharho Jami' it-Tirmadhi, Babo Ma Yaqul

³Malfuzat, vol.1, s.326

tisk, kommer vi frem til, at krige i denne periode i princippet ikke var religiøse krige, men var af mere geopolitisk karakter. Selv i nutidens konflikter og fjendtligheder blandt nationer, bemærker vi, at disse primært udspringer af politiske, territoriale og økonomiske interesser. I betragtning af den retning verden bevæger sig mod i dag, frygter jeg, at de politiske og økonomiske dynamikker vil føre verden til endnu en verdenskrig. Det vil ikke kun være de fattigste lande i verden som vil blive berørt, men også de mere velhavende nationer. Det er derfor supermagternes pligt at samarbejde for at finde en løsning, der kan redde verden fra katastrofens rand.

Storbritannien er også et af de lande, der kan øve indflydelse i den udviklede verden såvel som i udviklingslandene – hvad det allerede gør. I kan vejlede verden, hvis I ønsker, ved at opfylde kravene om lighed og retfærdighed.

I en ikke fjern fortid herskede Storbritannien over mange lande og efterlod også en høj standard for retfærdighed og religionsfrihed, især i det nuværende Indiske subkontinent. Den Muslimske Ahmadiyya Menighed har været vidne til dette, og grundlæggeren af Ahmadiyya Menigheden har i høj grad rost den britiske regering vedrørende dens politik med hensyn til retfærdighed og dens tildeling af religionsfrihed. Da grundlæggeren af Ahmadiyya Menigheden lykønskede Hendes Majestæt Dronning Victoria ved hendes diamantjubilæum og overbragte hende budskabet om Islam, bad han særligt til Gud – med hen-

blik på den britiske regerings måde at udøve retfærdighed – at Gud den Almægtige måtte belønne den gavmildt.

Så vores fælles fortid viser også, at vi altid har anerkendt Storbritanniens anvendelse af retfærdighed, og vi håber, at det også i fremtiden vil være et kendetegn for den britiske regering, ikke kun i religiøse sammenhænge, men i alle henseender, og at I aldrig glemmer jeres gode egenskaber fra fortiden.

I dag er der stor uro og rastløshed i verden. Nogle steder ser vi små krige bryde ud, mens supermagterne hævder, at de nogle steder forsøger at tilvejebringe fred. Hvis kravene om retfærdighed ikke opfyldes, kan disse brand og flammerne fra disse lokale krige eskalere og involvere hele verden. Derfor er min ydmyge anmodning til jer: Red verden fra ødelæggelse!

Nu vil jeg kort nævne, hvordan fred kan skabes i verden ifølge Islams lære, eller hvordan fred kan etableres i verden i lyset af disse budskaber. Det er min bøn, at for at skabe fred i verden, må de, som der tales til i første omgang, nemlig muslimer, være i stand til at følge op på denne lære, men det er en pligt for alle lande i verden, alle supermagter eller regeringer, at realisere den.

I denne tidsalder, hvor verden næsten er skrumpet sammen til en global landsby på en måde, man ikke kunne have forestillet sig før, må vi indse vores ansvar som medmennesker og forsøge at være opmærksomme på at løse menneskerettighedsproblemer, for at fremme fred i

verden. Naturligvis skal disse bestræbelser være baseret på fairplay og opfylde alle krav om retfærdighed.

Blandt de mange problemer i dag har ét problem vakt særligt opmærksomhed, om ikke direkte, så indirekte, på grund af religion. Nogle grupper af muslimer bruger ulovlige midler og selvmordsbomber i religionens navn til at dræbe og skade ikke-muslimer, herunder soldater og uskyldige civile; samtidig begår de brutale drab på uskyldige muslimer og børn. Denne grusomme handling er fuldstændig uacceptabel ifølge Islam.

På grund af disse muslimers grufulde adfærd, er der i de ikke-muslimske lande opstået et fuldstændigt forkert indtryk af Islam, og som følge heraf taler dele af samfundet åbenlyst imod religionen, mens andre, selvom de ikke taler åbent om det, også har et skævt billede af Islam. Dette har skabt mistillid til muslimer hos folk i vestlige og ikke-muslimske lande, og på grund af disse få muslimers adfærd forværres indstillingen til Islam i stedet for at forbedres.

Et vigtigt eksempel på denne fejlagtige reaktion er det krænkende angreb på Islams Hellige Profet^{sa} og på muslimernes Hellige Bog, Koranen. I denne henseende har holdningen hos britiske politikere, uanset deres parti, og intellektuelle i Storbritannien været anderledes end politikere i visse andre lande, og jeg takker jer for dette. For hvad kan opnås ved at støde andre bortset fra at skabe stigende had og modvilje? Dette had tilskynder visse ekstremistiske muslimer til at begå handlinger, der strider

mod Islams lære. Til gengæld giver dette yderligere mulighed for en række ikke-muslimer til at yde modstand.

Men de, som ikke er ekstremister, og som dybt elsker den Hellige Profetsa bliver frygtelig såret ved disse angreb, og her står Ahmadiyya Menigheden i forreste linje. Vores allervigtigste opgave er at vise verden den Hellige Profets^{sa} perfekte eksempel og Islams smukke lære. Vi, som respekterer og ærer alle Profeter (må fred være med dem) og anser dem alle for at være sendebud fra Gud, kan ikke sige noget respektløst mod nogen af dem. Men vi er meget bedrøvede, når vi hører grundløse, usande beskyldninger mod vores Profet^{sa}.

I dag, hvor verden igen bliver inddelt i politiske blokke, hvor ekstremisme eskalerer, og den finansielle og økonomiske situation forværres, er der et presserende behov for at gøre en ende på alle former for had og grundlægge freden. Dette kan kun gøres ved at respektere hinandens følelser. Hvis dette ikke gøres ordentligt, ærligt og på passende måde, vil det føre til kaos. Jeg værdsætter, at de økonomisk stærke vestlige lande gavmildt har tilladt folk i fattige og underudviklede nationer, blandt dem muslimer, at bosætte sig i deres respektive lande.

Ægte retfærdighed kræver, at disse folks følelser og religiøse praksis også respekteres. Det er den måde, hvorpå menneskets sjælefred kan bevares. Vi bør huske, at når en persons sjælefred forstyrres, påvirker det freden i hele samfundet. Som tidligere sagt, er jeg taknemmelig for, at

de britiske lovgivere og politikere indfrier kravene om retfærdighed og ikke blander sig på en sådan måde. Dette er Islams lære, som er givet os gennem den Hellige Koran. Den Hellige Koran siger:

Der må ikke være tvang i religionen... (Sura 2, vers 257)

Denne befaling imødegår ikke kun beskyldningen om, at Islam blev spredt ved hjælp af sværdet, men fortæller også til muslimer, at ens tro er en sag mellem Gud og den enkelte, og at man ikke bør blande sig i dette på nogen måde. Enhver har lov til at leve i overensstemmelse med sin tro og til at udføre sine religiøse ritualer. Men hvis en praksis bliver udført i en religions navn, som skader andre og er retsstridigt, kan det lands ordenshåndhævere skride til handling; for hvis et grusomt ritual praktiseres, uanset religion, kan det ikke være en lære fra en Profet fra Gud.

Dette er det grundlæggende princip for at skabe fred på lokalt såvel som internationalt plan. Endvidere lærer Islam os, at hvis et samfund, en gruppe eller en regering har forsøgt at blande sig i ens religiøse praksis, fordi man hører til et mindretal, og omstændighederne derefter ændrer sig til at være i ens favør, så bør det altid huskes, at man ikke skal bære nag mod dem, som har forfulgt en tidligere. Man skal ikke tænke på at tage hævn, men i stedet etablere retfærdighed. Den Hellige Koran siger:

“O I som tror, vær standhaftige for Allah(s sag), (idet I er) vidner med retfærdighed. Og lad ikke fjendskab til et folk forlede jer til synd, så I ikke handler retfærdigt. Vær retfærdige! – det er nærmere ved gudsfrygt. Og frygt Allah, thi Allah er vel vidende om, hvad I gør.” (Sura 5, vers 9)

Dette er læren til at skabe fred i samfundet. Afvig aldrig fra retfærdighed, heller ikke for din fjende. Islams tidlige historie viser, at denne lære blev fulgt, og alle krav om retfærdighed blev opfyldt. Jeg vil komme med nogle få eksempler, hvor historien bærer vidnesbyrd om, at den Hellige Profet^{sa} ikke, efter erobringen af Mekka tog hævn mod dem, der havde plaget ham; derimod tilgav han dem og gav dem lov til at følge deres respektive trosretninger. I dag kan fred kun etableres, hvis alle krav om retfærdighed er opfyldt for modstanderen, ikke kun i krige mod religiøse ekstremister, men også i alle andre krige. Kun denne slags fred er langtidsholdbar.

I det sidste århundrede blev to verdenskrige udkæmpet. Hvis man undersøger de forskellige årsager nærmere, er der kun en årsag der skiller sig ud, og det er, at retfærdighed ikke blev ydet fra begyndelsen. Resultatet var, at i det man antog for at være et udbrændt bål var der gløder, der ulmede videre, for til sidst at bryde ud i flammer og omslutte verdenen endnu engang.

I dag er rastløsheden stigende, og krige og handlinger til at opretholde fred bliver i stedet forløbere for en

ny verdenskrig. Endvidere forværrer de nuværende økonomiske og sociale problemer forholdene.

Den Hellige Koran præsenterer nogle gyldne principper for etablering af fred i verden. Det er en fastslået kendsgerning, at grådighed får fjendskab til at øges. Til tider manifesterer det sig i territorial ekspansion eller beslaglæggelse af naturressourcer, eller at nogle tager magten over andre. Dette fører til ondskab, hvad enten det er under nådesløse despoter, der tilraner sig folks rettigheder og beviser deres overherredømme i forfølgelsen af deres egeninteresser – eller det sker under en invaderende magt. Sommetider hører man ofrenes skrig og smerte kalde til verden udenfor.

Hvordan det end forholder sig, så er vi blevet undervist i den Hellige Korans gyldne princip, som er: hjælp både den undertrykte og undertrykkeren.

Den Hellige Profets^{sa} ledsagere spurgte: Mens de kunne forstå princippet med at hjælpe de nødstedte, hvordan kunne de så hjælpe en ond person? Den Hellige Profet^{sa} svarede ved at sige: “Ved at forhindre hans hånd i at begå ugerninger, fordi hans overdrevne ondskab vil gøre ham fortjent til Guds straf.” Så af barmhjertighed må man prøve at redde ham. Dette princip strækker sig fra samfundets mindste led til det internationale plan. I denne forbindelse siger den Hellige Koran:

“ Hvis to parter blandt de troende strides, så stift fred imellem dem. Hvis en af dem derpå begår overgreb mod den anden, så bekæmp den (part), som begår overgreb, indtil den vender tilbage til Allahs befaling. Hvis den så vender tilbage, slut så fred mellem dem med retfærdighed og handl ligeligt, thi Allah elsker de retfærdige.” (Sura 49, vers 10)

Skønt dette vers handler om muslimer, så kan grundlaget for fred på verdensplan etableres, hvis alle overholder dette princip.

For at opretholde fred er det blevet forklaret indledningsvis, at det første krav er retfærdighed. Hvis bestræbelserne på at skabe fred mislykkes, til trods for at retfærdigheden sker fyldest, så foren jer og kæmp samlet mod den part, der har gjort uret, og fortsæt indtil den overtrædende part er klar til at slutte fred. Når denne part er klar til at slutte fred, siger kravene for retfærdighed, at man ikke skal søge hævn og heller ikke fastsætte begrænsninger eller embargoer. Man bør absolut holde øje med overtræderen, men samtidig bør man også prøve at forbedre hans situation.

For at stilne den fremherskende uro i nogle lande i dag – hvoriblandt visse muslimske lande desværre er fremtrædende – bør især de nationer, som har beføjelse til at nedlægge veto, analysere hvorvidt retfærdighed har været overholdt. For når hjælp behøves, rettes opmærksomheden mod de magtfulde nationer.

Som tidligere nævnt kan vi bære vidnesbyrd om, at den britiske regering altid har opretholdt retfærdighed. Dette har tilskyndet mig til at henlede jeres opmærksomhed på nogle af disse emner.

Et andet princip til at genoprette fred i verden er at undgå at kaste begærlige blikke på andres rigdomme. Den Hellige Koran siger:

Og lad ikke dine øjne vandre til det, som Vi har forsynet nogle klasser af dem med af denne verdens glans for at prøve dem dermed. Og din Herres forsyning er bedre og varigere.

(Sura 20, vers 132)

Enhver slags grådighed og misundelse af andres velstand er årsagen til den stigende uro i verden. På et individuelt grundlag, har samfundets materialistiske kapløb medført uendelig grådighed og ødelagt den sociale fred. Grådig konkurrence på nationalt plan begyndte og førte til ødelæggelsen af verdensfreden; historien bærer vidnesbyrd herom. Enhver fornuftig person er i stand til at indse, at det at begære andres rigdomme skaber misundelse og grådighed og er årsagen til tab.

Dette er grunden til, at Gud den Almægtige siger, at man skal holde øje med sine egne ressourcer og drage fordel af dem. Bestræbelserne på at opnå territoriale gevinster bør være for at drage nytte af områdets naturressourcer. Dannelsen af politiske grupperinger og internationale

magtblokke sker for at udnytte de naturlige ressourcer i nogle lande. I denne forbindelse har en række forfattere, der tidligere havde arbejdet som rådgivere for regeringer, skrevet bøger om, hvordan nogle lande bestræber sig på at få kontrol over andre landes ressourcer. Hvorvidt disse forfattere er ærlige, kender de selv bedst, og Gud ved bedst, men deres beretninger vækker dyb bekymring hos dem, der er loyale over for de fattige lande, som de bor i, og dette er en væsentlig årsag til terrorismens fremmarch samt kapløbet om masseødelæggelsesvåben.

I dag anser verden sig som værende mere sober, bevidst og veluddannet end før i tiden. Selv i de fattige lande findes der i sådanne intelligente sjæle, som i høj grad har fået mulighed for at udmærke sig inden for deres respektive uddannelsesområder. Højt intellektuelle mennesker arbejder sammen i verdens store forskningscentre. Under sådanne omstændigheder skulle man tro, at folk ville have sluttet sig sammen og forsøgt i fællesskab at afslutte de fejltagte tankegange og forhindre gentagelser af fortidens fejltrin, som har resulteret i fjendskaber og ført til rædselsvækkende krige. Det gudgivne intellekt og de videnskabelige fremskridt burde have været anvendt til gavn for menneskeheden og for at drage nytte af hinandens ressourcer på en retskaffen måde.

Hvert eneste land er blevet skænket naturressourcer af Gud, der skulle have været udnyttet fuldt ud for at omdanne verden til et fredfyldt sted. Mange lande er ble-

vet forsynet med et fremragende klima og miljø for dyrkning af forskellige afgrøder. Hvis der havde været foretaget rigtig planlægning om anvendelse af moderne teknologi til landbrug, ville økonomien være blevet styrket, og sult kunne have været elimineret fra verden.

De lande, der er blevet skænket mineralressourcer, bør få lov til at udvikle sig og handle frit og til retfærdige priser, så de kan drage fordel af hinandens ressourcer. Dette vil være den rigtige måde, den måde, der foretrækkes af Gud den Almægtige.

Gud den Almægtige sender Sine Sendebud til folk, så disse kan vise, hvordan man kommer tættere på Gud. Samtidig siger Gud, at der er komplet frihed i religiøse anliggender. Ifølge vores tro vil der også følge belønning og straf efter døden. Men ifølge Guds system, når ondskab påføres Hans skabning, og når retfærdighed og lighed ignoreres, så vil konsekvenserne ses også i denne verden via naturens love. Alvorlige konsekvenser af sådanne uretfærdigheder kan ses, og der er ingen garanti for, om reaktionen er rigtigt eller forkert.

Den rigtige vej til at erobre verden, er, at der gøres alle anstrengelser for, at de fattige nationer får den status, der tilkommer dem.

Et stort spørgsmål i dag er den økonomiske krise som også benævnes kreditkrisen. Hvor sært det end lyder, peger dette mod en kendsgerning. Den Hellige Koran vejleder os heri: undgå renter, da de er sådan en forbandelse,

at de bringer fare for den hjemlige fred og den nationale og internationale fred. Vi er blevet advaret om, at den, som accepterer renter, en dag vil være som en, Satan har slået med galskab. Så vi muslimer er blevet advaret om, at for at undgå dette skal vi ikke beskæftige os med renter, fordi penge der ophobes fra renter ikke forøger ens formue, selvom den ved en overfladisk betragtning ser ud til at være stigende. En tid vil komme, når sande følger viser sig. Desuden er vi blevet advaret om, at vi ikke må beskæftige os med renter, og hvis vi gør, vil det betragtes som at føre krig mod Gud.

Denne faktor er indlysende på grund af den nuværende kreditkrise. I begyndelsen var der personer, der lånte penge til at købe fast ejendom, men før de kunne få ejerskab over ejendommen, døde de bebyrdet med gæld. I dag findes der regeringer, der er bebyrdet med gæld, som om de er plaget af vanvid. Store virksomheder er gået konkurs. Nogle banker og finansielle institutioner er lukket ned eller er blevet reddet, og denne situation er dominerende i hvert land, uanset om det er rigt eller fattigt. I forstår jer bedre på denne krise end jeg gør. Bankernes kunder har mistet deres penge. Nu afhænger det af, hvordan og i hvilket omfang regeringerne vil beskytte disse folk. Men for tiden er sindsroen blandt familier, virksomhedsjere og regeringsledere i de fleste lande i verden næsten helt ødelagt.

Tvinger denne situation os ikke til at overveje, om verden er på vej mod den logiske konklusion, hvis advarsel blev givet os for længe siden? Gud ved bedst, hvad de yderligere konsekvenser vil være af denne situation. Gud den Almægtige har sagt: Kom til den fred, som kun kan garanteres, når der er ren og sund handel, og når ressourcer anvendes på en rigtig og retskaffen måde.

Nu vil jeg slutte disse korte bemærkninger om vores religions lære med en påmindelse om, at sand fred i verden kun kan opnås ved at rette sig mod Gud. Må Gud lade verden forstå dette; kun da vil folk være i stand til at varetage andres rettigheder. Til slut vil jeg igen sige tak til alle der kom og lyttede.

Mange tak

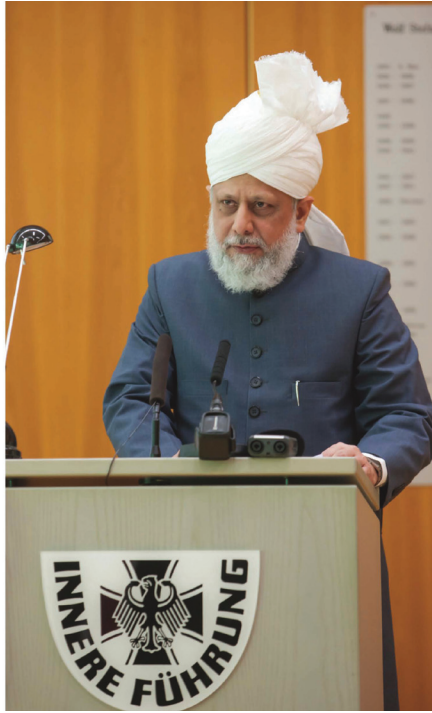
ISLAMS LÆRE OM LOYALITET OG KÆRLIGHED TIL ENS NATION

DET MILITÆRE HOVEDKVARTER
KOBLENZ, TYSKLAND 2012

Brigadegeneral i den tyske hær:
Alois Bach med Hazrat Khalifa-
tul Masih V^{aba}

Hazrat Khalifatul Masih V^{aba} taler
til den tyske hær

1

2

3

4

1. Oberst Ulrich, 2. Brigadegeneral Bach, 3. Oberst Trautvetter, og 4. Oberst I.G. Janke møder Hazrat Mirza Masroor Ahmad, Khalifatul Masih V^{aba}

Islams lære om loyalitet og kærlighed til ens nation

Bismillahir-Rahmanir-Rahim

I Allahs navn, den Nådige, den evig Barmhjertige

Assalāmo alaikum wa rahmatullāhe wa barakātohū – må
fred være med jer alle.

Jeg vil gerne først og fremmest benytte lejligheden til at takke jer alle for at invitere mig til jeres hovedkvarter og give mig mulighed for at sige nogle ord. Som leder af den muslimske Ahmadiyya Menighed vil jeg gerne tale om Islams lære. Men da dette er et stort emne, er det umuligt at dække det i blot ét arrangement eller inden for kort tid. Derfor er det nødvendigt, at jeg begrænser mig til ét aspekt af Islam.

Mens jeg overvejede, hvilket aspekt jeg skulle tage fat i, modtog jeg en anmodning fra den nationale formand for vores menighed her i Tyskland, Abdullah Wagishauser. Han bad mig om at tale om Islams lære i forhold til kærlighed og loyalitet over for ens nation. Det hjalp mig med

at træffe min beslutning. Derfor vil jeg nu tale kort om visse aspekter af Islams lære i denne sammenhæng.

Det er meget nemt blot at tale om eller høre ordene "loyalitet og kærlighed til ens nation". Men i virkeligheden omfatter disse få ord betydninger, der er vidtrækkende, smukke og utrolig dybe. Det er meget vanskeligt at begribe og forstå fuldt ud, hvad disse ord i virkeligheden betyder og kræver. Under alle omstændigheder vil jeg forsøge at forklare Islams begreber angående loyalitet og kærlighed til ens nation i den korte tid, jeg har til rådighed.

Islams mest grundlæggende princip er, at en persons ord og handlinger aldrig må manifestere nogen form for dobbeltmoral eller hykleri. Ægte loyalitet kræver, at forhold er bygget på oprigtighed og integritet. Det kræver, at hvad man viser på overfladen svarer til det, der ligger under facaden. Med hensyn til nationalitet er disse principper af den allerstørste betydning. Derfor er det vigtigt for en borger i ethvert land at etablere et forhold, der er baseret på ægte loyalitet over for og trofasthed med sin nation. Det er ligegyldigt, om han er født i landet, eller om han får statsborgerskab senere i livet, gennem indvandring eller på anden vis.

Loyalitet er en ædel egenskab, og de mennesker, der har udvist denne egenskab i den højeste grad og til den højeste standard, er Guds Profeter. Deres kærlighed og bånd til Gud var så stærkt, at de under alle forhold var opmærksomme på Hans befalinger og bestræbte sig

på at gennemføre dem fuldt ud, uanset hvad. Dette understreger deres forpligtelse over for Ham og deres høje standard med hensyn til loyalitet. Vi bør derfor benytte deres standard for loyalitet som eksempel og model. Men før vi går videre, er det nødvendigt at forstå, hvad der egentlig menes med "loyalitet".

Ifølge Islams lære er definitionen og den sande betydning af "loyalitet" den klare opfyldelse af ens løfter og pagter på alle niveauer og under alle omstændigheder, uanset hvor svært det kan være. Dette er den sande standard med hensyn til trofasthed, der kræves af Islam. Forskellige steder i den Hellige Koran har Allah formanet muslimer om, at de skal opfylde deres løfter og pagter, fordi de vil blive stillet til ansvar af Ham for alle deres handlinger. Muslimer er blevet pålagt at opfylde alle pagter, herunder dem, der er indgået med Gud den Almægtige, og også alle andre løfter, de har givet i henhold til deres respektive stillinger i samfundet.

I denne sammenhæng kan der opstå et spørgsmål hos folk: Hvis muslimer hævder, at Gud og Hans religion er af afgørende betydning, følger det så hermed, at løfter om loyalitet over for Gud vil være deres første prioritet? Og at deres pagt med Gud er det, de værdsætter over alt andet og bestræber sig på at opfylde? Nogle kan derfor antage, at en muslims loyalitet over for sin nation og hans løfte om at opretholde lovene i sit land kun vil være af sekundær betydning for ham. Således kan han måske være villig til at

bryde sit løfte til sit land under visse omstændigheder.

For at besvare dette spørgsmål, vil jeg først gerne meddele, at den Hellige Profet Muhammad^{sa} selv gjorde folk opmærksomme på at “kærlighed til ens nation hører til troen”. Derfor er oprigtig patriotisme et krav i Islam. For virkelig at elske Gud og Islam kræves det, at man elsker sin nation. Det er derfor helt klart, at der ikke kan være nogen interessekonflikt mellem en persons kærlighed til Gud og hans kærlighed til sit land. Da kærlighed til ens land er blevet gjort til en del af Islam, er det helt klart, at en Muslim skal stræbe efter at opnå den højeste grad af loyalitet over for sit land, fordi det er en måde hvorved man kommer tættere på Gud. Derfor er det umuligt, at en sand muslims kærlighed til Gud nogensinde kunne vise sig at være en barriere, der forhindrede ham i at vise ægte kærlighed og trofasthed mod sit land. Desværre kan vi se, at i nogle lande er religiøse rettigheder begrænset eller endda helt nægtet. Derfor kan der opstå det spørgsmål, om de mennesker, som forfølges af deres stat, stadig kan opretholde et forhold præget af kærlighed og loyalitet over for deres nation og land. Med stor sorg må jeg meddele, at disse forhold eksisterer i Pakistan, hvor regeringen rent faktisk har lovgivet mod vores menighed. Disse anti-ahamadiyyah love bliver rent faktisk håndhævet i praksis. Ahmadi-muslimere i Pakistan erklæres ved lov for at være ikke-muslimere. Derfor forbydes de at kalde sig selv muslimere. Ahmadi-muslimere i Pakistan forbydes også at

praktisere deres tro, som muslimer gør, eller handle i overensstemmelse med nogen som helst islamisk praksis eller sædvane, der kan identificere dem som muslimer. På denne måde har selve staten i Pakistan frataget medlemmer af vores menighed deres grundlæggende menneskeret med hensyn til at udøve deres religion.

I denne sammenhæng er det helt naturligt at spekulere på, hvordan Ahmadi-muslimer kan følge landets love under sådanne omstændigheder? Hvordan kan de fortsætte med at vise loyalitet over for nationen? Her bør jeg præcisere, at når sådanne ekstreme omstændigheder eksisterer, så opfattes loven og loyalitet over for nationen som to forskellige problemer. Vi Ahmadi-muslimer mener, at religion er et personligt anliggende for enhver, og at der ikke bør være nogen form for tvang angående religiøse spørgsmål. Hvor loven kommer til at blande sig med denne ret, er det uden tvivl en grusom handling og forfølgelse. En sådan statsunderstøttet forfølgelse, som har fundet sted gennem umindelige tider, er blevet fordømt af de fleste.

Hvis vi kaster et blik på Europas historie, finder vi, at folk på dette kontinent også har været ofre for religiøs forfølgelse, og som et resultat heraf måtte mange tusinder af mennesker migrere fra det ene land til det andet. Alle retfærdigt indstillede historikere, regeringer og folk har anset dette for at være forfølgelse og ekstremt forkasteligt. Under disse omstændigheder anbefaler Islam, at når

forfølgelse går ud over alle grænser og bliver uudholdelig, så bør en person på dette tidspunkt forlade byen eller landet og migrere til et sted, hvor han frit kan praktisere sin religion. Parallelt med denne vejledning lærer Islam også, at man under ingen omstændigheder bør tage loven i egen hånd, og at man heller ikke bør konspirere mod sit land. Dette er en absolut klar og utvetydig befaling i Islam.

På trods af den alvorlige forfølgelse fortsætter millioner af Ahmadi-muslimer med at bo i Pakistan. På trods af at de bliver udsat for vedvarende diskrimination og ondskab i alle aspekter af deres liv, fortsætter de med at opretholde et loyalitetsforhold og ægte troskab til landet. Uanset hvad de beskæftiger sig med, og hvor de end befinder sig, er de konstant engageret i at hjælpe nationen til at udvikle sig og få fremgang. I årtier har modstanderne af Ahmadi-muslimer forsøgt at hævde, at Ahmadiere ikke er loyale over for Pakistan – men de har aldrig været i stand til at fremlægge bevis til støtte for deres påstande; sandheden er, at når der har været behov for at gøre ofre for Pakistan, har Ahmadi-muslimer altid stået forrest og været villige til at ofre alt af hensyn til landet.

Til trods for at Ahmadi-muslimer selv er et offer og et mål for loven, er det dem, der følger og overholder lovene i landet bedre end nogen anden. Det gør de, fordi de er sande muslimer, som følger den sande Islam. En anden læresætning i Koranen i relation til loyalitet siger, at folk skal holde sig bort fra alt, hvad der er usømmeligt,

uønsket og enhver form for oprørs handling. Et smukt og kendetegnende træk ved Islam er, at den ikke blot henleder vores opmærksomhed på det afgørende højdepunkt for begivenhederne, når konsekvenserne er yderst farlige. I stedet advarer Islam os også om alle de mindre spørgsmål, som fungerer som trin på vejen, der kan føre menneskeheden mod en farefuld vej. Hvis Islams vejledning følges omhyggeligt, kan de fleste spørgsmål løses på et tidligt stadie, før situationen kommer ud af kontrol.

For eksempel, et problem som alvorligt kan skade et land, er økonomisk grådighed. Ofte drives folk af materielle ønsker, der løber løbsk og i sidste ende fører til, at de handler på illoyal vis. På denne måde kan sådanne lyster ultimativt være årsag til forræderi mod ens land. Lad mig forklare nærmere. På arabisk er ordet bahgā blevet brugt til at beskrive de personer eller de handlemåder, der forårsager en nation skade. Det refererer til dem, der tager del i ugerninger eller benytter fremgangsmåder, der forvolder andre skade. Det omfatter også de mennesker, der begår svig og derved forsøger at erhverve sig ting på en ulovlig eller uretfærdig måde. Det refererer til de mennesker, der overskrider alle grænser og forårsager skade. Islam forklarer, at mennesker, der handler således ikke kan forventes at handle på en loyal måde, fordi loyalitet er hænger sammen med høje moralske værdier. Loyalitet kan ikke eksistere uden høje moralske værdier, og ligeledes kan høje moralske værdier ikke eksistere uden loyalitet. Mens det er rigtigt,

at forskellige mennesker kan have forskellige synspunkter om høje moralske normer, er Islam grundlæggende baseret på at søge Guds velbehag. Derfor instrueres muslimer altid i at handle på en måde, der vil behage Ham. Kort sagt, ifølge islamisk lære har Gud den Almægtige forbudt alle former for forræderi eller oprør, enten mod ens land eller ens regering. Dette skyldes, at oprør eller handlinger imod staten udgør en trussel mod nationens fred og sikkerhed. Når internt oprør eller modstand opstår, så giver det næring til ekstern opposition og opfordrer folk udefra til at udnytte den interne uro. På denne måde kan konsekvenserne af illoyalitet være vidtrækkende og ekstreme. Derfor indeholder udtrykket bahgā alt det, der kan forårsage en nation skade. I denne sammenhæng kræver loyalitet overfor ens nation, at man udviser tålmodighed, høj moral og følger landets love.

Generelt fungerer de fleste vestlige regeringer demokratisk i den moderne tid. Hvis en person eller gruppe derfor ønsker at ændre regeringen, så bør de følge den demokratiske proces. De bør give deres mening til kende, når der er valg. Stemmer bør ikke afgives på grundlag af personlige interesser; ifølge Islams lære bør man anvende sin stemme med en følelse af loyalitet og kærlighed til sit land.

En person bør afgive sin stemme med henblik på, hvordan nationen kan forbedres. Derfor bør man ikke se på sine egne prioriteringer eller på, hvilken kandidat eller

parti man personligt kan drage fordel af; i stedet bør man beslutte sig på en afbalanceret måde, hvorved man kan vurdere, hvilken kandidat eller parti der vil hjælpe hele nationen med at gøre fremskridt. Regeringsnøglen er et tillidsforhold og bør derfor kun udleveres til det parti, som vælgeren tror fuldt og fast på er den bedst egnede og mest fortjenstfulde. Dette er læren af den sande Islam, og dette er ægte loyalitet.

I Sura 4, vers 59 i den Hellige Koran har Allah befale, at en person kun skal sætte lid til dem, som har gjort sig fortjent til det; og når han bedømmer mennesker, bør han beslutte sig med retfærdighed og ærlighed. Således kræver loyalitet over for ens nation, at regeringsmagten bør gives til dem, der virkelig er berettiget til den, så nationen kan gøre fremskridt og komme i forreste linje blandt andre nationer i verden.

I mange dele af verden finder vi, at medlemmer af offentligheden deltager i strejker og protester mod deres regerings politik. I nogle tredjeverdenslande ødelægger og beskadiger de protesterende endvidere ejendele og ejendomme, der tilhører enten staten eller private borgere. Selvom de påstår, at de handler af kærlighed, så er sandheden, at disse handlinger ikke har noget at gøre med loyalitet eller kærlighed til nationen. Det bør huskes, at selv om protester eller strejker foregår fredeligt, uden at forvolde skade eller vold, kan det stadig have en meget negativ effekt, fordi selv fredelige protester ofte resulterer

i tab for millioner i den nationale økonomi. Under ingen omstændigheder kan en sådan adfærd anses for at være et eksempel på loyalitet over for nationen. Et gyldent princip beskrevet af Ahmadiyya Menighedens Grundlægger var, at under alle omstændigheder skal vi altid være lydige mod Allah, mod Profeterne og mod vores lands ledere. Det er den samme lære, der står beskrevet i den Hellige Koran. Selv når et land tillader strejker eller protester, bør de kun blive benyttet i det omfang, hvor de ikke forårsager skade på nationen eller dens økonomi.

Et andet spørgsmål, der ofte stilles, er, om muslimer må slutte sig til de militære styrker i de vestlige lande, og hvis de får lov til at deltage, om de må deltage i militære angreb på muslimske lande? Et grundlæggende princip i Islam er, at ingen person skal medvirke i onde handlinger. Denne centrale befaling skal altid være forrest i en muslims tanker. Hvis et muslimsk land bliver angrebet, fordi det selv har handlet på en grusom og uretfærdig måde og har taget det første skridt til aggression, så vejleder Koranen muslimske regeringer, at under sådanne omstændigheder skal de standse undertrykkeren. Det betyder, at de bør stoppe grusomhederne og bestræbe sig på at skabe fred. Det er således tilladt at gribe ind i disse tilfælde for at ende grusomheder. Men hvis den nation, som har handlet uret, reformerer sig selv og slutter fred, bør andre ikke udnytte landet; dets folk må ikke udnyttes eller undertvinges på grundlag af falske påskud eller undskyldninger. I stedet

bør man lade dem vende tilbage til deres oprindelige frihed og uafhængighed. Det militære mål bør således være at etablere fred i stedet for at følge egeninteresser.

Ligeledes giver Islam alle lande, uanset om de er muslimske eller ikke-muslimske, ret til at standse grusomhed og undertrykkelse. Hvis det er nødvendigt, kan ikke-muslimske lande angribe muslimske lande for at opnå disse mål. Muslimer i de ikke-muslimske lande har lov til at slutte sig til militæret for at forhindre det andet land i at begå grusomhed. Skulle sådanne omstændigheder virkelig opstå, skal muslimske soldater, uanset hvilken vestlig hær de tilhører, følge ordre og kæmpe, hvis det kræves for at etablere fred. Hvis en hær imidlertid beslutter sig for at angribe en anden nation på uretfærdig vis og dermed bliver undertrykkeren, så har en muslim mulighed for at forlade hæren, da han ellers vil støtte grusomhed. Denne beslutning betyder ikke, at han ikke er tro over for sit land. I virkeligheden vil loyalitet under sådanne omstændigheder kræve, at han tager dette skridt og rådgiver sin egen regering om, at de ikke skal begå de samme ugeringer som andre regeringer, der handler ondt. Såfremt det er obligatorisk at være med i hæren, og han ikke kan desertere, men hans samvittighed stadig plages, så bør en muslim forlade landet, men uden at modsætte sig landets lov. Han skal forlade landet, fordi det ikke er tilladt en muslim et leve i et land som borger, hvis han samtidig handler mod nationen eller støtter dens fjender. Disse er

blot nogle få aspekter af den islamiske lære, som leder alle sande muslimer mod opfyldelsen af de virkelige krav om loyalitet og kærlighed til deres lande. Med den tid, der er til rådighed, har jeg kun været i stand til at berøre dette emne meget kort.

Afslutningsvis vil jeg gerne sige, at vi i dag kan iagttage, at verden er blevet en global landsby. Menneskeheden er blevet knyttet tæt sammen. Folk af alle nationer, religioner og kulturer findes i alle lande. Dette kræver, at lederne af hver nation bør respektere og tage hensyn til alle menneskers følelser og holdninger. Ledere og deres regeringer bør stræbe efter at implementere love, der skaber en atmosfære, som værner om sandhed og retfærdighed, i stedet for at lave love, der forårsager angst og frustration hos folket. Uretfærdigheder og grusomheder bør afskaffes, og i stedet bør vi stræbe efter sand retfærdighed.

Den bedste måde, hvorpå dette kan opnås er ved, at verden erkender sin Skaber. Enhver form for troskab bør knyttes til loyalitet til Gud. Hvis dette sker, så vil vi kunne se med egne øjne, at de højeste grader af loyalitet vil blive nået af folk i alle lande, og nye veje, der leder os til fred og sikkerhed, vil åbne sig verden over.

Inden jeg slutter, vil jeg gerne benytte denne lejlighed til at takke jer alle igen for at invitere mig og for at lytte til, hvad jeg har at sige. Må Gud velsigne jer alle, og må Gud velsigne Tyskland.

Mange tak

DE ØDELÆGGENDE KONSEKVEN- SER AF EN ATOMKRIG, OG DET KRITISKE BEHOV FOR ABSOLUT RETFÆRDIGHED

9. ÅRLIGE PEACE SYMPOSIUM
LONDON, ENGLAND 2012

Hadrat Mirza Masroor Ahmad, Khalifatul Masih V^{aba} under sin tale ved det 9. årlige Peace Symposium

Londons Borgmester Boris Johnson forærer en Londonbus souvenir til Hans Hellighed

Dame Mary Richardson DBE, Formand i Storbritannien for SOS Børnebyerne, modtager 'Ahmadiyya Muslim Prize for the Advancement of Peace' fra Hans Hellighed

Hadrat Mirza Masroor Ahmad, Khalifatul-Masih V^{aba} taler til den oversøiske pakistanske presse om verdensanliggender

Forord

Den 24. marts 2012 blev det 9. årlige Peace Symposium afholdt i Baitul Futuh moskeen i Morden – den største moske i Vesteuropa – arrangeret af Islams Ahmadiyya Jama'at (Menighed) i Storbritannien. Arrangementet tiltrak et publikum på mere end 1000 mennesker, herunder ministre, ambassadører, medlemmer af både Underhuset og House of Lords, Londons borgmester, en lang række andre notabiliteter, fagfolk, naboer og gæster fra alle samfundslag. Temaet for dette års Symposium var “International Fred”. Den 3. årlige “Ahmadiyya Muslim Prize for the Advancement of Peace” blev af Hadrat Mirza Masroor Ahmad^{aba} tildelt den velgørende organisation “SOS Children’s Villages UK” i anerkendelsen af dens fortsatte bestræbelser på at lindre forældreløse og forladte børns lidelser rundt omkring i verden, og for at opfylde sin vision om “et kærligt hjem for hvert barn.”

Blandt gæsterne var:

- Rt Hon Justine Greening – MP, Secretary of State for Transport
- Jane Ellison – MP (Battersea)
- Seema Malhotra – MP (Feltham and Heston)
- Tom Brake – MP (Carlshalton and Wallington)
- Virendra Sharma – MP (Ealing and Southall)
- Lord Tariq Ahmad – of Wimbledon
- HE Wesley Momo Johnson – the Ambassador of Liberia
- HE Abdullah Al-Radhi – the Ambassador of Yemen
- HE Miguel Solano-Lopez – the Ambassador of Paraguay
- Commodore Martin Atherton – Naval Regional Commander
- Councillor Jane Cooper – the Worshipful Mayor of Wandsworth
- Councillor Milton McKenzie MBE – the Worshipful Mayor of Barking and Dagenham
- Councillor Amrit Mann – the Worshipful Mayor of Hounslow
- Siobhan Benita – independent Mayoral candidate for London
- Diplomats from several other countries including India, Canada, Indonesia and Guinea
- Diplomater fra flere lande, herunder Indien, Canada, Indonesien og Guinea

De ødelæggende konsekvenser af en atomkrig, og det kritiske behov for absolut retfærdighed

Efter recitation af tashahhud, ta'awwudh og Bismillah, sagde Hazrat Khalifatul-Masih^V^{aba}:

Kære alle sammen

Assalāmo alaikum wa rahmatullāhe wa barakātohū , Allahs fred og velsignelser være med jer alle.

Efter en periode på et år har jeg igen fået mulighed for at byde alle vores ærede gæster velkommen til denne begivenhed. Jeg er meget taknemmelig for, at I har taget jer tid til at komme og deltage.

Faktisk er de fleste af jer velbekendt med denne begivenhed, som er blevet kendt under navnet "Peace Symposium". Denne begivenhed arrangeres hvert år af den Muslimske Ahmadiyya Menighed og er blot én af vores mange bestræbelser på at forsøge at opfylde vores ønske

om etablering af fred i verden. I dag deltager nye venner af menigheden i dette arrangement for første gang, mens andre er gamle venner, som har støttet vores indsats i mange år. I har det til fælles, at I alle er veluddannede og deler vores ønske om at etablere fred i verden – og med dette ønske deltager I derfor i denne begivenhed.

I er her alle i dag med det dybtføjte ønske om, at verden skal blive fyldt med kærlighed, hengivenhed og venskab. Det er selve denne holdning og netop disse værdier, som langt den største del af verden længes efter, og som den har behov for. Derfor sidder I alle, som kommer, fra forskellige baggrunde, nationer og religioner, foran mig i dag.

Som sagt holder vi denne konference hvert år, og hver gang udtrykkes de samme følelser og håb af os alle; at vi må opleve, at der bliver fred i verden. Hvert år anmoder jeg jer også om at bestræbe jer på at fremme fred uanset, hvor I befinder jer, eller hvem I får kontakt med. Desuden anmoder jeg også alle dem, der er knyttet til politiske partier eller regeringer, om at de også formidler dette budskab om fred inden for deres politiske omgangskreds. Det er vigtigt, at alle er opmærksomme på, at hvis freden skal fremmes i verden, vil der være langt større behov for høje og principfaste moralske værdier end nogensinde før.

Hvad Ahmadiyya Menigheden angår, så udtrykker vi klart, når som helst muligheden opstår, vores opfattelse af, at der kun er én måde at redde verden fra den øde-

læggelse og tilintetgørelse, som den er på vej mod. Og den er, at vi alle må gøre en indsats for at sprede kærlighed, hengivenhed og følelsen af fællesskab. Det allervigtigste er, at verden må nå til erkendelse af dens Skaber, Som er den Ene Gud, fordi det er selve erkendelsen af Skaberen, der fører os mod kærlighed og medfølelse for Hans skabelse. Kun når dette bliver en del af vores karakter og personlighed, kan vi modtage Guds kærlighed.

Vi har altid hævet vores stemme for fred i verden, og det er smerten og angsten, som vi føler i vores hjerter, der inspirerer os til at forsøge at lindre menneskehedens lidelser og gøre verden til et bedre sted. Dette arrangement er blot én af vores mange bestræbelser på at opnå dette mål.

Som jeg allerede tidligere har sagt, nærer I også disse ædle ønsker. Endvidere har jeg gentagne gange opfordret politikere og religiøse ledere til at stræbe efter fred. Men på trods af alle disse anstrengelser kan vi se, at angst og uro fortsat spredes i hele verden. I denne tid oplever vi så meget ufred, rastløshed og lidelse. I nogle lande kæmper befolkningen og fører krige indbyrdes. I andre nationer kæmper folket imod regeringen eller omvendt, lederne angriber deres eget folk. Terrorgrupper giver næring til anarki og uorden for at opfylde deres egne interesser og dræber uskyldige kvinder, børn eller ældre i flæng. I nogle lande strider politiske partier med hinanden for at opfylde deres egne interesser i stedet for at stå sammen til gavn for

deres befolkning. Vi kan også se, at nogle regeringer og lande konstant kaster misundelige blikke i retning af andre nationers ressourcer. Verdens stormagter bruger deres kræfter på at fastholde deres suverænitet og gør alt for at opnå dette mål.

Med alt dette i tankerne, ser det ud til, at hverken Ahmadiyya Menigheden eller de fleste af jer, der er medlemmer af offentligheden, har magt eller myndighed til at udvikle politik, som kan bringe positive forandringer, fordi vi ikke har nogen statsligt magt eller noget embede. Faktisk vil jeg gå så langt som til at sige, at også politikere, med hvem vi har udviklet venskabelige forhold, og som altid er enige med os, når de er i vores selskab, er ude af stand til at tage bladet fra munden, når det kommer til stykket. I stedet bliver deres stemmer overdøvet, og de forhindres i at fremsætte deres synspunkter. Dette skyldes enten, at de er tvunget til at følge deres partis politik, eller måske på grund af eksternt pres fra andre stormagter eller politisk allierede, der tynger dem.

Men vi, der hvert år deltager i dette Peace Symposium, nærer uden tvivl et ønske om, at fred skal etableres; vi udtrykker vores holdninger og følelser om, at kærlighed, medfølelse og broderskab bør etableres blandt alle religioner, nationaliteter, racer – blandt alle mennesker i verden. Men desværre er vi ude af stand til at bringe denne vision ud i livet. Vi har ikke myndighed eller midler til at opnå de resultater, vi længes efter. Jeg husker, at for

et par år siden holdt jeg en tale i denne sal under vores Peace Symposium og beskrev måder og midler, hvorpå verdensfred kunne etableres; jeg talte også om hvordan FN burde fungere. Efter talen bemærkede vores kære og respekterede ven, Lord Eric Avebury, at talen skulle have været holdt i selve FN. Ikke desto mindre viste dette hans ædle karakter, da han var så generøs og venlig i sine bemærkninger. Men hvad jeg vil sige er, at blot at holde eller lytte til en tale eller forelæsning er ikke nok og vil ikke føre til etablering af fred. Det centrale krav for at opfylde dette primære mål er absolut retfærdighed og lighed i alle henseender. Et gyldent princip og lærdom, der vejleder os om dette, findes i den Hellige Koran i kapitel 4, vers 136. Her fortælles, at for at leve op til kravene om retfærdighed skal man bære vidnesbyrd selv under de omstændigheder, hvor man bliver nødt til at vidne mod sig selv, sine forældre eller sine nærmeste pårørende og venner. Dette er sand retfærdighed, hvor personlige interesser er sat til side for almenvellet.

Hvis vi tænker over dette princip på et kollektivt niveau, indser vi, at uretfærdige metoder med hensyn til lobbyisme, der er baseret på rigdom og indflydelse, bør opgives. I stedet bør repræsentanter og ambassadører for hver nation stå frem med oprigtighed og med et ønske om at støtte principperne om retfærdighed og lighed. Vi skal afskaffe alle former for fordomme og diskrimination, da dette er den eneste måde hvorpå fred kan skabes. Er-

klæringer eller taler modtages ofte med stor ros og anerkendelse i de Forenede Nationers Generalforsamling eller Sikkerhedsrådet, men en sådan hyldest er meningsløs, hvis de virkelige beslutninger allerede er truffet forud.

Når beslutninger derfor træffes på grundlag af pres eller lobbyisme fra stormagterne, og ikke på grundlag af retfærdige og ægte demokratiske metoder, så bliver disse taler tomme og meningsløse; de tjener kun som påskud til at bedrage omverdenen. Dette betyder ikke, at vi skal blive frustreret og opgive alle vores anstrengelser. I stedet bør det fortsat være vores mål at minde regeringen om denne tids behov, mens vi overholder de gældende love i landet. Vi skal også rådgive grupper med særinteresser korrekt, så retfærdighed kan herske globalt.

Først da vil vi se verden som den oase af fred og harmoni, som vi alle ønsker. Vi kan derfor ikke, og må heller ikke, opgive vores anstrengelser. Hvis vi ikke længere hæver vores stemmer mod grusomhed og uretfærdighed, så vil vi være blandt dem, der ingen moralske værdier eller standarder har overhovedet. Hvorvidt vores stemmer måske vil blive hørt eller har indflydelse er irrelevant. Vi skal fortsætte med at rådgive andre i retning af fred. Det glæder mig altid, når jeg ser, at så mange folk, uanset deres forskelle i religion eller nationalitet, for at opretholde menneskelige værdier kommer til dette arrangement for at lytte, lære og tale om måder, hvorpå fred og medfølelse kan skabes i verden. Jeg vil anmode jer alle om at stræbe

for fred efter bedste evne, således at vi kan bevare håbet om en tid, hvor sand fred og retfærdighed kan blive etableret i alle dele af verden.

Vi bør huske, at når den menneskelige indsats svigter, må Gud den Almægtige udstede Sin forordning for at afgøre menneskehedens skæbne. Før Guds forordning sættes i gang, og folk bliver nødt til at vende sig mod Ham og mod opfyldelsen af menneskers rettigheder, ville det være langt bedre, hvis folk i verden selv blev opmærksomme på disse vigtige emner; for når Gud den Almægtige er tvunget til at gribe ind, så griber Hans vrede menneskehedens på en alvorlig og forfærdende måde.

En frygtelig manifestation af Guds forordning kunne være i form af en ny verdenskrig. Der er ingen tvivl om, at virkningerne af en sådan krig og dens ødelæggelse vil ikke være begrænset til selve krigen, eller endda til denne generation. Dens alvorlige konsekvenser vil faktisk vise sig i mange generationer fremover. En af de tragiske konsekvenser vil være dens effekt på nyfødte børn, både nu og i fremtiden. De våben, der er til rådighed i dag, er så ødelæggende, at de kan medføre, at generation efter generation af børn vil blive født med alvorlige genetiske eller fysiske defekter.

Japan er det land, der har oplevet den grusomme konsekvens af atomkrigsførelse, da det blev angrebet af atombomber under Anden Verdenskrig. Når man besøger Japan og dets befolkning selv i dag, bemærker man deres

absolutte frygt og had til krig i deres øjne og ud fra, hvad de siger. Men de atombomber, der blev brugt på det tidspunkt, og som forårsagede udbredt ødelæggelse, var langt mindre kraftige end de atomvåben, som selv meget små nationer besidder i dag.

Selvom syv årtier er gået, siges det, at Japans nyfødte børn stadigvæk påvirkes af virkningerne fra atombomberne. Hvis en person bliver skudt, er det er nogle gange muligt for vedkommende at overleve ved hjælp af medicinsk behandling, men hvis en atomkrig bryder ud, har de, som er i skudlinjen, ikke denne mulighed. I stedet vil vi opdage, at folk vil dø på stedet og deres hud simpelthen smelte væk. Drikkevand, fødevarer og plantevækst, alt vil blive forurenet og påvirket af stråling. Vi kan kun forestille os de sygdomme, som forureningen vil føre til. Selv i de områder, som ikke bliver ramt direkte, og hvor virkningen af strålingen vil være mindre, vil der være risiko for, at sygdomme og lidelse vil stige, ligesom de fremtidige generationer også vil lide under større risici.

Som allerede sagt, vil de ødelæggende og destruktive virkninger af en sådan krigsførelse derfor ikke være begrænset til selve krigen og dens eftervirkninger, men vil overføres fra generation til generation. Disse er de reelle konsekvenser af en krigsførelse, og alligevel findes der egoistiske og tåbelige mennesker i dag, som er overordenlig stolte af deres opfindelse og beskriver den som en gave til verden. Sandheden er, at de såkaldte positive aspekter

af atomenergi og teknologi kan være ekstremt farlige og føre til omfattende ødelæggelser, enten som følge af uagtsomhed eller på grund af ulykker. Vi har allerede set disse katastrofer, som for eksempel atomkraftulykken, der indtraf i 1986 i Tjernobyl i det nuværende Ukraine, og blot sidste år efter jordskælvet og tsunamien måtte Japan også kæmpe med frygtelige scenarier og stor fare. Når disse hændelser indtræffer, er det også meget vanskeligt at genbefolke de ramte områder. På grund af deres unikke og tragiske erfaringer er japanerne blevet meget forsigtige, og deres følelse af frygt og terror er i høj grad fuldt berettiget.

Det er selvsagt, at mennesker dør i krige. Da Japan deltog i Anden Verdenskrig var dets regering og dets befolkning opmærksomme på, at nogle mennesker ville blive dræbt. Det siges, at cirka tre millioner mennesker døde i Japan, hvilket svarede til omkring 4% af landets befolkning. Selv om en række andre lande må have lidt et større antal af dødsfald i forhold til deres befolkning, er det had og den modvilje mod krig, som vi finder hos det japanske folk, fortsat væsentligt større end i andre lande. Den enkle årsag til dette er helt sikkert de to atombomber, som ramte Japan under Anden Verdenskrig, og de konsekvenser, som stadigvæk opleves i dag. Japan har bevist sin storhed og modstandskraft ved at kunne genbefolke og rehabilitere sine byer relativt hurtigt. Men lad det være klart, at hvis atomvåben bruges i dag, er det meget sandsynligt, at dele af nogle lande vil blive fuldstændigt udslettet fra land-

kortet. De vil ophøre med at eksistere.

Konservative skøn sætter Anden Verdenskrigs dødstal til 62 millioner, og det siges, at omkring 40 millioner af de dræbte var civile. Med andre ord, flere civile døde end militært personel. Dette skete på trods af, at krigen, bortset fra i Japan, blev udkæmpet med konventionelle våben alle andre steder. Storbritannien måtte lide et tab på omkring en halv million mennesker. Da det dengang stadig var en kolonimagt, kæmpede dets kolonier naturligtvis også med på dets vegne. Hvis vi inkluderer deres tab, stiger dødstallet til millioner.

Alene i Indien mistede omkring 1,6 millioner mennesker livet. Men i dag er situation ændret; hvis en krig bryder ud i dag, så kan Storbritanniens forhenværende kolonier som før kæmpede for det britiske imperium, nu kæmpe imod Storbritannien. Som jeg allerede har været inde på, har selv små udviklede lande anskaffet sig atomvåben.

Hvad der skaber stor frygt er bevidstheden om, at sådanne atomvåben kunne ende i hænderne på mennesker der enten ikke har mulighed for eller vælger ikke at tænke over konsekvenserne af deres handlinger. I realiteten er disse mennesker skydegale og ligeglade med konsekvenserne.

Hvis de store magter derfor ikke handler med retfærdighed, hvis de ikke slutter stridighederne mellem mindre nationer og ikke vedtager en klog politik,

vil situationen slippe ud af kontrol, og den efterfølgende ødelæggelse vil overskride vores fatteevne og fantasi. Selv størstedelen af verden, der ønsker fred, vil blive opslugt af denne ødelæggelse.

Det er således mit inderlige ønske og håb, at lederne af alle store nationer vil forstå denne frygtelige virkelighed og derfor, i stedet for at vedtage en aggressiv politik og udnytte magt til at opnå deres målsætninger, vil stræbe efter at vedtage en politik, der fremmer og sikrer retfærdighed.

En meget højtstående russisk militærleder har for nyligt udsendt en alvorlig advarsel om den potentielle risiko for en atomkrig. Ifølge ham ville sådan en krig ikke blive udkæmpet i Asien eller andre steder, men ville blive udkæmpet ved Europas grænser, og truslen kunne komme fra de østeuropæiske lande. Skønt nogle vil sige, at dette blot er hans personlige mening, anser jeg personligt ikke hans synspunkter for at være usandsynlige. Dog mener jeg også, at hvis en sådan krig bryder ud, så er det meget sandsynligt, at de asiatiske lande også vil blive inddraget.

Et andet emne, der for nylig har fyldt meget i medierne, er udtalelserne fra den pensionerede chef for Israels efterretningstjeneste, Mossad. Under et interview med den kendte amerikanske tv-kanal, CBS, sagde han, at det efterhånden bliver klart, at den israelske regering ønsker at føre krig mod Iran. Han fastslog, at hvis et sådant angreb fandt sted, så ville det være umuligt at vide, hvor eller hvordan

denne krig ville ende. Dermed frarådede han på det kraftigste ethvert angreb. I denne situation er det min opfattelse, at en mulig krig ville ende med atomødelæggelse.

Jeg er for nylig også stødt på en artikel, hvor forfatteren erklærer, at situationen i dag svarer til verdenssituationen i 1932, både fra en økonomisk og politisk vinkel. Forfatteren skriver, at i nogle lande har befolkningen ikke tillid til deres politikere eller deres såkaldte demokratier. Han siger også, at der kan drages mange paralleller fra nutiden til perioden umiddelbart før udbruddet af Anden Verdenskrig.

Nogle kan være uenige i hans analyse, men det er jeg ikke; derfor mener jeg, at verdens regeringer burde være ekstremt bekymrede og foruroligede over den aktuelle situation. Tilsvarende burde de uretfærdige ledere i nogle muslimske lande, hvis eneste formål er for hvert pris at holde fast i deres magt, komme til fornuft. Ellers vil deres handlinger og deres tåbeligheder være midlerne til deres undergang, og de vil føre deres respektive lande i retning af en frygtelig situation.

Vi, der er medlemmer af Ahmadiyya Menigheden, gør vores bedste for at redde verden og menneskeheden fra ødelæggelse. Dette skyldes at vi tror på denne æras Imam, som blev sendt af Allah som den Lovede Messias og kom for at tjene den Hellige Profet Muhammad (fred være med ham), som selv blev sendt som en barmhjertighed for hele menneskeheden. Det er på grund af den Hellige Profets

lære (fred være med ham), at vi føler stor smerte og angst i vores hjerter, når vi betragter verdens tilstand. Det er denne smerte, der driver os i vores bestræbelser på at forsøge at redde menneskeheden fra ødelæggelse og lidelse. Derfor stræber jeg og alle andre Ahmadi-muslimer for at opfylde vores ansvar for at opnå fred i verden.

En måde, hvorpå jeg har forsøgt at fremme freden, er gennem en række breve, som jeg har skrevet til nogle verdensledere. For nogle få måneder siden, sendte jeg et brev til Pave Benedict, hvor brevet blev leveret til ham personligt af en Ahmadi repræsentant. I brevet skrev jeg, at da han var leder af verdens største trosretning, burde han bestræbe sig på at skabe fred.

Ligeledes sendte jeg for nylig, efter at have observeret at fjendtlighederne mellem Iran og Israel var nået et kritisk punkt, et brev til både Israels premierminister, Benjamin Netanyahu, og Irans præsident, Mahmud Ahmadi-nejad, hvori jeg opfordrede dem til at opgive alle former for overilede og uovervejede beslutninger af hensyn til menneskeheden.

Jeg har også for nylig skrevet til præsident Barack Obama og Canadas premierminister, Stephen Harper, og har opfordret dem begge til at opfylde deres roller og ansvar med hensyn til udvikling af fred og harmoni i verden.

Jeg har også planer om at skrive til og advare andre statsoverhoveder og ledere i den nærmeste fremtid. Jeg ved ikke, om mine breve vil blive tillagt nogen værdi af de

forskellige ledere, men uanset deres reaktion har jeg gjort et forsøg på, i min rolle som Khalifah og spirituel leder af millioner af Ahmadi-muslimer over alt i verden, at formidle deres følelser og holdninger med hensyn til verdens farefulde tilstand.

Lad det stå klart, at jeg ikke har givet udtryk for disse følelser på grund af nogen personlig frygt; men jeg motiveres af en oprigtig kærlighed til menneskeheden.

Denne kærlighed til menneskeheden er udviklet og vakt i alle sande muslimer af den Hellige Profet Muhammads (fred være med ham) lære, der som allerede nævnt blev sendt for at fremme barmhjertighed og medfølelse blandt mennesker.

Sandsynligvis bliver I overraskede eller endda chokerede over at høre, at vores kærlighed til menneskeheden er et direkte resultat af den Hellige Profets (fred være med ham) lære. I tænker måske, hvorfor der så er muslimske terrorgrupper, der dræber uskyldige mennesker, eller hvorfor der er muslimske regeringer, som for at beskytte deres magtpositioner beordrer massedrab på deres befolkning. Lad det være helt klart, at i virkeligheden er sådanne onde handlinger fuldstændigt i modstrid med Islams sande lære. Den Hellige Koran tillader ikke ekstremisme eller terrorisme under nogen omstændigheder. Ifølge vores overbevisning sendte Gud den Almægtige grundlæggeren af Islams Ahmadiyya Jama'at Hadrat Mirza Ghulam Ahmad (fred være med ham) i Qadian som den Forjættede Messias

og Imam Mahdi for ydmygt at tjene den Hellige Profet Muhammad (fred være med ham). Den Forjættede Messias (fred være med ham) blev sendt for at forkynde Islams og Koranens virkelige og sande lære. Han blev sendt for at forstærke båndet mellem mennesket og Gud den Almægtige. Han blev sendt for at understrege og bekræfte de rettigheder, som mennesker har over for hinanden. Han blev sendt til at slutte alle former for religiøs krig. Han blev sendt for at etablere respekt, værdighed og ære for enhver Stifter og Profet af en religion. Han blev sendt for at henlede opmærksomheden på at nå de højeste standarder for moralske værdier og for at etablere fred, kærlighed, medfølelse og broderskab i hele verden.

Uanset hvor I rejser hen, vil I finde netop disse kvaliteter hos alle sande Ahmadi-muslimer. For os er hverken terrorister eller ekstremister forbilleder, ej heller er de grusomme muslimske diktatorer eller de vestlige magter vore forbilleder. Det eksempel, som vi følger, er den Hellige Profet Muhammads (fred være med ham) eksempel, og vores vejledning er den Hellige Koran.

Derfor sender jeg dette budskab fra vores Peace Symposium til hele verden, at Islams budskab og lære består af kærlighed, medfølelse og fred. Desværre finder vi, at et mindretal af muslimer viser et helt forvrænget billede af Islam og handler efter deres misforståede tro. Jeg vil sige til jer alle, at I ikke må tro, at dette er den sande Islam og dermed anvende deres vildledte handlinger som

berettigelse til at såre et fredeligt flertal af muslimer eller udsætte dem for grusomhed. Den Hellige Koran er den helligste bog for alle Muslimer; så at anvende et grovt og fornærmende sprog eller brænde den vil bestemt såre muslimeres følelser meget. Vi har set, at når dette sker, fører det ofte til en helt forkert og uhensigtsmæssig reaktion fra ekstremistiske muslimer.

For ganske nyligt hørte vi om to hændelser i Afghanistan, hvor nogle amerikanske soldater vanhelligede den Hellige Koran og dræbte uskyldige kvinder og børn i deres hjem. Tilsvarende skød en nådesløs person nogle franske soldater i det sydlige Frankrig uden grund, og få dage senere trængte han ind i en skole og dræbte tre uskyldige jødiske børn samt en af deres lærere.

Vi anser denne adfærd for at være fuldstændig forkert, og den vil aldrig føre til fred. Vi ser også, at den slags grusomheder jævnligt finder sted i Pakistan og andre steder. Alle disse handlinger giver Islams modstandere næring til at vise deres had og et påskud til at forfølge deres mål i større målestok. Sådanne isolerede barbariske handlinger udføres ikke på grund af personligt fjendskab eller nag, men er i virkeligheden et resultat af en uretfærdig politik fra nogle regerings side, både på nationalt og internationalt niveau.

For at fred i verden kan blive etableret, er det derfor vigtigt at passende standarder for retfærdighed udvikles på alle niveauer og i alle lande i verden. Den Hellige Koran

anser drabet af en uskyldig person uden grund for at være svarende til drabet på menneskeheden. Så igen, som muslim vil jeg gøre det helt klart, at Islam ikke tillader grusomhed eller undertrykkelse på nogen som helst måde eller i nogen som helst form. Dette er et påbud, der er absolut ingen undtagelse. Koranen fastslår yderligere, at selv hvis et land eller folk nærer fjendskab mod dig, så skal det ikke holde dig tilbage fra at handle på en fuldstændig retfærdig måde, når du har med dem at gøre. Fjendskab eller rivalisering bør ikke lede dig til at tage hævn eller få dig til at handle uforholdsmæssigt. Et andet vigtigt påbud i Koranen er, at andres rigdom og ressourcer ikke bør betragtes med misundelse eller grådighed.

Jeg har kun nævnt nogle få punkter, men disse er af afgørende betydning, fordi de udgør fundamentet for fred og retfærdighed i samfundet og resten af verden. Jeg beder til, at verden retter sin opmærksomhed mod disse væsentlige punkter, så vi kan blive frelst fra ødelæggelsen af verden, som uretfærdige og usandfærdige mennesker fører os mod.

Jeg vil gerne benytte denne lejlighed til at undskylde, at jeg har opbrugt en hel del tid, men sandheden er, at emnet etableringen af fred i verden er af virkelig stor betydning. Tiden er ved at løbe ud, og før det er for sent, må vi alle vise stort hensyn og rette vores opmærksomhed på vor tids behov. Før jeg slutter min tale, vil jeg gerne berøre et vigtigt emne. Som vi alle ved, bliver Hendes Majestæt

Dronning Elizabeth II i disse dage fejret i anledning af sit diamantjubilæum. Hvis vi spoler tiden 115 år tilbage til 1897, blev Dronning Victorias diamantjubilæum også fejret. Dengang sendte grundlæggeren af Ahmadiyya Menigheden sin lykønskning til Dronning Victoria.

I sit budskab formidlede han både Islams lære, og han sendte også sit budskab med bønner for den britiske regering og for Dronningens lange liv. Den Forjættede Messias (fred være med ham) skrev, at den bedste egenskab ved Dronningens regering var, at under hendes herredømme blev alle mennesker tildelt religiøs frihed. I verden af i dag, hersker den britiske regering ikke længere over det indiske subkontinent, men principperne om religionsfrihed er stadigvæk dybt indgroet i det britiske samfund og dets love, som tildeler enhver person religionsfrihed.

Denne aften er et meget smukt eksempel på denne frihed, hvor tilhængere af adskillige forskellige trosretninger, religioner og overbevisninger har samlet sig på ét sted med et fælles ønske om at søge fred i verden. Ved at bruge de samme ord og bønner, som den Forjættede Messias (fred være med ham) anvendte, vil jeg derfor benytte lejligheden til at ønske Dronning Elizabeth hjertelig tillykke. Som han sagde:

“ Hermed overbringes vores lykønskninger, fyldt med glæde og taknemmelighed til vores barmhjertige Dronning. Og må den ærede Dronning altid være glad og tilfreds.”

Den Forjættede Messias (fred være med ham) bad for Dronning Victoria, og ligeledes vil jeg bruge hans ord til at bede for Dronning Elizabeth:

“ O Magtfulde og Ædle Gud. Bevar ved Din nåde og Dine Velsignelser vores ærede Dronning evigt lykkelig på samme måde, som vi lever lykkeligt under hendes godgørelse og venlighed; og vær venlig og kærlig mod hende på samme måde, som vi lever i fred og velstand under hendes gavmilde og retfærdige styre.”

Disse er således følelser af taknemmelighed, som enhver britisk Ahmadi-muslim besidder. Til slut vil jeg endnu en gang af hele mit hjerte udtrykke min taknemmelighed over, at I har været tilstede i aften og demonstreret jeres kærlighed, hengivenhed og broderskab.

Mange tak

VEJEN TIL FRED – RETFÆRDIGE FORHOLD MELLEM NATIONER

CAPITOL HILL
WASHINGTON, D.C., USA 2012

Det første muslimske kongresmedlem Keith Ellison møder Hazrat Khalifatul Masih V^{aba}

Hadrat Mirza Masroor Ahmad, Khalifatul Masih V^{aba} leverer sin åbningstale i U.S. Capitol Hill

Brad Sherman (Demokratisk medlem af Repræsentanternes Hus) forærer det amerikanske flag til Hazrat Khalifatul Masih V^{aba}

Hazrat Mirza Masroor Ahmad, Khalifatul Masih V^{aba} leder en stille bøn i U.S. Capitol Hill

Hazrat Khalifatul Masih V^{aba} under sin officielle rundvisning i U.S. Capitol Hill

Hazrat Khalifatul Masih V^{aba} ved U.S. Capitol Hill efter sin historiske tale til amerikanske statsmænd og embedsmænd

Forord

Den 27. juni 2012 fandt en historisk begivenhed sted på Capitol Hill i Washington, DC. Hadrat Khalifatul-Masih V^{aba}, den femte efterfølger til den Forjættede Messias og leder af Ahmadiyya Menigheden, talte til ledende kongresmedlemmer, senatorer, ambassadører, medarbejdere fra Det Hvide Hus og udenrigsministeriet, NGO ledere, religiøse ledere, professorer, politiske rådgivere, embedsmænd, medlemmer af det Diplomatiske Korps, repræsentanter fra tænketanke og Pentagon og journalister fra medierne. Mødet, det første af sin art, gav mulighed for nogle af de mest indflydelsesrige ledere i USA, herunder den ærede Nancy Pelosi - den demokratiske leder i Repræsentanternes Hus – på første hånd at høre Islams budskab om verdensfred. Efter arrangementet blev Hans Hellighed taget på rundvisning i Capitol Hills bygning, før han blev ledsaget til Repræsentanternes Hus, hvor en resolution blev præsenteret til ære for hans besøg i USA.

Det indledende afsnit af resolutionen lød således:

Vi byder Hans Hellighed, Hadrat Mirza Masroor Ahmad, den spirituelle og administrative leder af den verdensomspændende Muslimske Ahmadiyya Menighed velkommen til Washington, DC, og anerkender hans bidrag til etablering af verdensfred, retfærdighed, ikkevold, menneskeretigheder, religionsfrihed og demokrati ...

Den komplette liste over deltagere på Capitol Hill-begebenheden lyder som følger:

- U.S. Senator Robert Casey, Sr.
(Democrat Pennsylvania)
- U.S. Senator John Cornyn (Republican Texas)
- Democratic Leader Nancy Pelosi (Democrat California)
- U.S. Congressman Keith Ellison
(Democrat Minnesota)
- U.S. Congressman Bradley Sherman (Democrat California)
- U.S. Congressman Frank Wolf
(Republican Virginia)
- U.S. Congressman Michael Honda (Democrat California)
- U.S. Congressman Timothy Murphy (Republican Pennsylvania)

- U.S. Congresswoman Jeannette Schmidt
(Republican Ohio)
- U.S. Congresswoman Janice Hahn
(Democrat California)
- U.S. Congresswoman Janice Schakowsky
(Democrat Illinois)
- U.S. Congresswoman Jackie Speier
(Democrat California)
- U.S. Congresswoman Zoe Lofgren
(Democrat California)
- U.S. Congresswoman Sheila Jackson Lee
(Democrat Texas)
- U.S. Congressman Gary Peters
(Democrat Michigan)
- U.S. Congressman Thomas Petri
(Republican Wisconsin)
- U.S. Congressman Adam Schiff
(Democrat California)
- U.S. Congressman Michael Capuano
(Democrat Massachusetts)
- U.S. Congressman Howard Berman
(Democrat California)
- U.S. Congresswoman Judy Chu
(Democrat California)
- U.S. Congressman Andre Carson
(Democrat Indiana)
- U.S. Congresswoman Laura Richardson (Demo-

- crat California)
- U.S. Congressman Lloyd Poe (Republican Texas)
- U.S. Congressman Barney Frank (Democrat Massachusetts)
- U.S. Congressman. Bruce Braley (Democrat Iowa)
- U.S. Congressman Dennis Kucinich (Democrat Ohio)
- U.S. Congressman Trent Franks (Republican Arizona)
- U.S. Congressman Chris Murphy (Democrat Connecticut)
- U.S. Congressman Hank Johnson (Democrat Georgia)
- U.S. Congressman James Clyburn (Democrat South Carolina)
- His Excellency Bockari Kortu Stevens, Ambassador of Sierra Leone to the United States
- Dr. Katrina Lantos Swett, Chairwoman, United States Commission on International Religious Freedom
- Hon. Tim Kaine, Former Governor of Virginia
- Amb. Susan Burk, Special Representative of President Barack Obama for Nuclear Nonproliferation
- Amb. Suzan Johnson Cook, U.S. Ambassador at Large for International Religious Freedom
- Hon. Khaled Aljalhma, Deputy Chief of Mission, Embassy of the Kingdom of Bahrain to the

- United States
- Rev. Monsignor Jean-Francois Lantheaume, First Counselor (Deputy Chief of Mission), The Apostolic Nunciature of the Holy See to the United States
- Ms. Sara Al-Ojaili, Public Affairs/Liaison Officer, Embassy of the Sultanate of Oman to the United States
- Mr. Salim Al Kindie, First Secretary, Embassy of the Sultanate of Oman to the United States
- Ms. Fozia Fayyaz, Embassy of Pakistan to the United States
- Hon. Saida Zaid, Counselor, Embassy of Morocco to the United States
- Hon. Nabeel Munir, Minister-IV (Security Council), Pakistan Permanent Mission to the United Nations
- Hon. Josef Renggli, Minister-Counselor, Embassy of Switzerland to the United States
- Hon. Alyssa Ayres, Deputy Assistant Secretary for South and Central Asia, U.S. Department of State
- Amb. Karl Inderfurth, Senior Adviser and Wadhvani Chair in U.S.-India Policy Studies, Center for Strategic and International Studies
- Hon. Donald A. Camp, Senior Associate, Center for Strategic and International Studies
- Amb. Jackie Wolcott, Executive Director, U.S.

- Commission on International Religious Freedom
Dr. Azizah al-Hibri, Commissioner, U.S.
- Commission on International Religious Freedom
Mr. Isaiah Leggett, County Executive,
Montgomery Count, Maryland
- Ms. Victoria Alvarado, Director, Office of
International Religious Freedom, U.S. Depart
ment of State
- Dr. Imad Dean Ahmad, Director, Minaret of Free
dom Institute
- Dr. Zainab Alwani, Assistant Professor of Islamic
Studies, Howard University School of Divinity
- Ms. Deborah L. Benedict, Associate Counsel,
U.S. Citizenship and Immigration Services,
Department of Homeland Security
- Ms. Lora Berg, Senior Adviser to Special Repre-
sentative to Muslim Communities, U.S. Depart-
ment of State
- Dr. Charles Butterworth, Professor (Emeritus) of
Government and Politics, University of Maryland,
College Park
- Father John Crossin, Executive Director for Sec-
retariat for Ecumenical and Interreligious Affairs,
United States Conference of Catholic Bishops
- Major (Ret.) Franz Gayl, Senior Science Adviser,
U.S. Marine Corps.
- Dr. Sue Gurawadena-Vaughn, Director of Inter-

national Religious Freedom and South East Asia Programs, Freedom House

- Mr. Frank Jannuzi, Head of Washington Office, Amnesty International USA
- Mr. T. Kumar, International Advocacy Director, Amnesty International USA
- George Leventhal, Member of the Montgomery County Council
- Mr. Amer Latif, Visiting Fellow, Wadhvani Chair in U.S.-India Policy Studies, Center for Strategic and International Studies
- Mr. Tim Lenderking, Director of Pakistan Desk Office, U.S. State Department
- Mr. Jalal Malik, International Affairs Officer, U.S. Army National Guard
- Mr. Naveed Malik, Foreign Service Officer, U.S. Department of State
- Ms. Dalia Mogahed, Senior Analyst and Executive Director, Gallup Center for Muslim Studies
- Mr. Paul Monteiro, Associate Director, White House Office of Public Engagement
- Major General David Quantock, United States Army Provost General
- Ms. Tina Ramirez, Director of International and Government Relations, The Becket Fund
- Rabbi David Saperstein, Director and Counsel, Religious Action Center for Reform Judaism

- Chaplain, Brigadier General Alphonse Stephenson, Director of the National Guard Bureau Office of the Chaplain
- Mr. Knox Thames, Director of Policy and Research, U.S. Commission on International Religious Freedom
- Mr. Eric Treene, Special Counsel for Religious Discrimination, Civil Rights Division, U.S. Department of Justice
- Dr. Hassan Abbas, Professor, Regional and Analytical Studies Department, National Defense University
- Mr. Malik Siraj Akbar, Reagan-Fascell Fellow, National Endowment of Democracy
- Mr. Matthew K. Asada, Congressional Fellow to Rep. Gary Peters
- Ms. Stacy Burdett, Director of Government and National Affairs, Anti-Defamation League
- Ms. Elizabeth Cassidy, Deputy Director for Policy and Research, U.S. Commission on International Religious Freedom
- Ms. Aimee Chiu, Director of Media, Communication, and Public Relations, American Islamic Congress
- Mr. Cornelius Cremin, Department of State, Bureau of Democracy, Human Rights and Labor, Acting Deputy Director and Foreign Affairs Of-

- ficer for Pakistan
- Mr. Sadanand Dhume, Resident Fellow, American Enterprise Institute
- Dr. Richard Gathro, Dean of Nyack College, Washington D.C.
- Mr. Joe Grieboski, Chairman, The Institute on Religion and Public Policy
- Ms. Sarah Grieboski, The Institute on Religion and Public Policy
- Dr. Max Gross, Adjunct Professor, Prince Alwaleed Bin Talal Center for Muslim-Christian Understanding, Georgetown University
- Dr. Riaz Haider, Clinical Professor of Medicine, George Washington University
- Ms. Huma Haque, Assistant Director, South Asia Center, Atlantic Council
- Mr. Jay Kansara, Associate Director, Hindu American Foundation
- Mr. Hamid Khan, Senior Program Officer, Rule of Law Center, U.S. Institute for Peace
- Ms. Valerie Kirkpatrick, Associate for Refugees and U.S. Advocacy, Human Rights Watch
- Mr. Alex Kronemer, Unity Productions
- Mr. Paul Liben, Executive Writer, U.S. Commission on International Religious Freedom
- Ms. Amy Lillis, Foreign Affairs Officer, U.S. Department of State

- Mr. Graham Mason, Legislative Assistant to Rep. Allyson Schwartz
- Ms. Lauren Markoe, Religion News Service
- Mr. Dan Merica, CNN.com
- Mr. Joseph V. Montville, Senior Associate, Merrimack College Center for the Study of Jewish-Christian-Muslim Relations
- Mr. Aaron Myers, Program Officer, Freedom House
- Ms. Attia Nasar, Regional Coordinating Officer, U.S. Department of State
- Ms. Melanie Nezer, Senior Director, US Policy and Advocacy, HIAS
- Dr. Elliott Parris, Bowie State University
- Mr. John Pinna, Director of Government and International Relations, American Islamic Congress
- Mr. Arif Rafiq, Adjunct Scholar, Middle East Institute
- Ms. Maya Rajaratnam, Amnesty International
- Ms. Rachel Sauer, Foreign Affairs Officer, U.S. Department of State
- Dr. Jerome Schiele, Dean of College of Professional Studies, Bowie State University
- Ms. Samantha Schnitzer, Staff, United States Commission on International Religious Freedom
- Dr. Mary Hope Schwoebel, Senior Program Of-

ficer, Academy for International Conflict Management and Peacebuilding, U.S. Institute for Peace

- Ms. Sarah Schlesinger, International and Government Relations Associate, The Becket Fund
- Dr. Frank Sellin, Kyrgystan Desk Officer, U.S. Department of State
- Ms. Anna-Lee Stangl, Christian Solidarity Worldwide
- Ms. Kalinda Stephenson, Professional Staff, Tom Lantos Human Rights Commission
- Mr. Jordan Tama, Lead Democratic Staffer, Tom Lantos Human Rights Commission
- Mr. Shaun Tandon, AFP
- Dr. Wilhelmus Valkenberg, Professor of Religion and Culture, The Catholic University of America
- Mr. Anthony Vance, Director of External Affairs, Baha'is of the United States
- Mr. Jihad Saleh Williams, Government Affairs Representative, Islamic Relief USA
- Ms. Amelia Wang, Chief of Staff to Congresswoman Judy Chu
- Ms. Moh Sharma, Legislative Fellow to Congresswoman Judy Chu

**U.S. Congress –
House Resolution 709**

112TH CONGRESS
2D SESSION

H. RES. 709

Welcoming His Holiness, Hadhrat Mirza Masroor Ahmad, the worldwide spiritual and administrative head of the Ahmadiyya Muslim Community, to Washington, DC, and recognizing his commitment to world peace, justice, nonviolence, human rights, religious freedom, and democracy.

IN THE HOUSE OF REPRESENTATIVES

JUNE 27, 2012

Ms. ZOE LOFGREN of California (for herself, Mr. SHERMAN, Mr. CONNOLLY of Virginia, Mr. HINCHHEY, Ms. ESHOO, Ms. SPEIER, Ms. RICHARDSON, Mr. SCHIFF, Ms. SCHAKOWSKY, Mr. HONDA, Mr. WOLF, Mr. PETERS, Mr. DENT, Ms. CHU, Mr. BERMAN, Mr. FRANKS of Arizona, Ms. JACKSON LEE of Texas, Ms. SCHWARTZ, Mr. BRALEY of Iowa, and Mr. MCGOVERN) submitted the following resolution; which was referred to the Committee on Foreign Affairs

RESOLUTION

Welcoming His Holiness, Hadhrat Mirza Masroor Ahmad, the worldwide spiritual and administrative head of the Ahmadiyya Muslim Community, to Washington, DC, and recognizing his commitment to world peace, justice, nonviolence, human rights, religious freedom, and democracy.

Whereas, from June 16, 2012, to July 2, 2012, His Holiness, Hadhrat Mirza Masroor Ahmad, the worldwide spiritual and administrative head of the Ahmadiyya Muslim Community, an international religious organization with mil-

lions of members across the globe, is making a historic visit to the United States;

Whereas His Holiness was elected to become fifth Khalifa to Mirza Ghulam Ahmad, a lifelong position, on April 22, 2003;

Whereas His Holiness is a leading Muslim figure promoting peace, who in his sermons, lectures, books, and personal meetings has continually advocated the Ahmadiyya values of service to humanity, universal human rights, and a peaceful and just society;

Whereas the Ahmadiyya Muslim Community has suffered repeated hardships, including discrimination, persecution, and violence;

Whereas, on May 28, 2010, 86 Ahmadi Muslims were killed in Lahore, Pakistan, when two mosques belonging to the Ahmadiyya Muslim Community were attacked by anti-Ahmadiyya terrorists;

Whereas despite the continued sectarian persecution that Ahmadi Muslims are subjected to, His Holiness continues to forbid violence;

Whereas His Holiness has traveled globally to promote and facilitate service to humanity, meeting with presidents, prime ministers, parliamentarians, and ambassadors of state;

Whereas during his visit to the United States, His Holiness will meet thousands of American Muslims in addition to significant United States Government leaders in order to strengthen relationships and find means of establishing peace and justice for all people; and

Whereas, on the morning of June 27, 2012, His Holiness will deliver the keynote address at a special bipartisan recep-

••••• 700 III

tion at the Rayburn House Office Building on Capitol Hill, “The Path to Peace: Just Relations Between Nations”: Now, therefore, be it

1 *Resolved*, That the House of Representatives—

2 (1) welcomes His Holiness, Mirza Masroor
3 Ahmad to Washington, DC;

4 (2) commends His Holiness for promoting indi-
5 vidual and world peace, as well as individual and
6 world justice; and

7 (3) commends His Holiness for his perseverance
8 in counseling Ahmadi Muslims to eschew any form
9 of violence, even in the face of severe persecution.

○

Vejen til fred – retfærdige forhold mellem nationer

Bismillahir-Rahmanir-Rahim

I Allahs navn, den Nådige, den evig Barmhjertige.

Ærede gæster – Assalāmo alaikum wa rahmatullāhe wa barakātohū – Allahs fred og velsignelser være med jer alle.

Jeg vil først og fremmest gerne benytte lejligheden til at takke jer alle, fordi I tager jer tid til at komme og lytte til, hvad jeg har at sige. Jeg er blevet bedt om at tale om et meget stort og omfattende emne. Det har så mange forskellige aspekter, at det bliver umuligt at behandle dem alle i den korte tid til rådighed. Det emne, jeg er blevet bedt om at tale om, er etablering af verdensfred. Det er bestemt det mest centrale og presserende problem for verden i dag. Men eftersom tiden er begrænset, vil jeg kun kort præsentere det islamiske synspunkt om etablering af fred gennem retfærdige og ligeværdige forhold mellem nationer.

Sandheden er, at fred og retfærdighed er uadskilkelige – man kan ikke have den ene uden den anden. Det

er ganske enkelt et princip, alle begavede og intelligente mennesker forstår. Bortset fra de mennesker, der er fast besluttet på at skabe uroligheder i verden, kan ingen nogensinde hævde i noget samfund, land – eller hele verden – at der kan være lidelse eller mangel på fred, hvor retfærdighed og retskaffenhed eksisterer. Ikke desto mindre kan vi se, at i mange dele af verden er uroligheder og mangel på fred fremherskende. Denne uro er synlig både internt i landene, og eksternt hvad angår forholdet blandt nationer. Uro og stridigheder eksisterer, selvom alle regeringer hævder at føre politik baseret på retfærdighed. Alle hævder, at etablering af fred er deres primære mål. Men i almindelighed, er der ikke megen tvivl om, at der er stigende rast-løshed og angst i verden, og derfor spreder uroen sig. Dette viser klart, at i en eller anden henseende opfyldes kravet om retfærdighed ikke. Derfor er der et presserende behov for at forsøge at gøre ende på ulighed, uanset hvor og hvornår den eksisterer. Som den verdensomspændende leder af Ahmadiyya Menigheden vil jeg gerne komme med nogle få bemærkninger om behovet for og måder til, hvorledes fred baseret på retfærdighed kan opnås.

Ahmadiyya Menigheden er udelukkende et religiøst fællesskab. Det er vores faste overbevisning, at den Messias og Reformator, der var bestemt til at komme i denne tidsalder til at oplyse verden om Islams sande lære, rent faktisk er kommet. Vi tror, at grundlæggeren af vores menighed, Hadrat Mirza Ghulam Ahmad^{as} fra Qadian, ne-

top var den Forjættede Messias og Reformator, og således har vi accepteret ham. Han opfordrede sine tilhængere til at handle efter og formidle Islams virkelige og sande lære, der er baseret på den Hellige Koran. Derfor vil alt det, jeg vil sige i forhold til etablering af fred og i forhold til at skabe retfærdige internationale forhold, være baseret på Koranens lære.

I forhold til etablering af verdensfred, udtrykker I alle regelmæssigt jeres holdninger og yder en virkelig stor indsats. Jeres kreativitet og intelligens tillader jer at præsentere gode ideer, planer og sågar en vision om fred. Således kræver dette emne ikke, at jeg taler ud fra et verdsligt eller politisk perspektiv, men i stedet vil hele mit fokus være baseret på, hvordan fred kan etableres baseret på religion. Til dette formål vil jeg, som tidligere sagt, præsentere nogle særdeles vigtige retningslinjer baseret på den Hellige Korans lære.

Det er vigtigt altid at huske, at menneskelig viden og intellekt i virkeligheden ikke er perfekt, men er begrænset. Andre faktorer spiller ofte ind i billedet, når beslutninger eller ideer formes, som kan sløre ens dømmekraft og føre til, at man forsøger at opfylde sine egne retigheder. I sidste ende kan det føre til et uretfærdigt udfald eller beslutning. Derimod er Guds Lov fuldkommen, og her eksisterer der ingen særinteresser eller illoyale bestemmelser. Det er, fordi Gud kun ønsker Sin skabning alt godt og forbedring i dens kår, og derfor er Hans Lov udeluk-

kende baseret på retfærdighed. Når folk i verden kommer til at anerkende og forstå dette afgørende punkt, vil det være dagen, hvor grundlaget for sand og evig fred vil blive lagt. Ellers vil vi fortsat se, at selv om vores endeløse bestræbelser udfoldes for etablering af fred i verden, er de ikke i stand til at skabe resultater, der er umagen værd.

Efter afslutningen på Første Verdenskrig ønskede lederne af nogle lande gode og fredelige relationer mellem alle nationer i fremtiden. Så i et forsøg på at opnå fred, blev Folkeforbundet dannet. Dets vigtigste formål var at bevare verdensfreden og forhindre fremtidige krige i at bryde ud. Desværre havde de regler og resolutioner, som blev vedtaget i Folkeforbundet visse mangler og svagheder, som betød, at de ikke kunne beskytte alle folks og nationers rettigheder på lige fod. Som et resultat af disse eksisterende uligheder kunne langvarig fred ikke være fremherskende. Folkeforbundets indsats mislykkedes, og dette førte direkte til Anden Verdenskrig.

Vi er alle bevidste om den ødelæggelse uden sidestykke og den destruktion, som fulgte, hvor omkring 75 millioner mennesker på verdensplan mistede deres liv, heraf mange uskyldige civile. Den krig burde have været mere end nok til at åbne verdens øjne. Den burde have givet anledning til udviklingen af en fornuftig politik, som tildelte alle parter det, der tilkom dem, og byggede på retfærdighed – og dermed vist sig at være et middel til at skabe fred i verden. På det tidspunkt havde verdens

regeringer til en vis grad forsøgt at skabe fred, og dermed blev FN oprettet. Men det blev snart helt tydeligt, at den ædle og overordnede målsætning, som ligger til grund for FN, ikke kunne opfyldes. I dag udtaler visse regeringer sig helt åbent om dens nederlag.

Hvad siger Islam om de retfærdighedsbaserede internationale forhold, som kan være med til at etablere fred? I Koranen har Gud den Almægtige gjort det klart, at mens vores nationaliteter eller etniske baggrunde afspejler en del af vores identitet, berettiger de ikke nogen form for overlegenhed.

Således gør Koranen det klart, at alle mennesker er født lige. Desuden, i den sidste prædiken, som den Hellige Profet Muhammad^{sa} holdt, pålagde han alle muslimer altid at huske, at en araber ikke står over en ikke-araber, ej heller står en ikke-araber over en araber. Han lærte dem, at en hvid person ikke står over en sort person, ej heller står en sort person over en hvid person. Således er der en tydelig lære i Islam, at folk af alle nationaliteter og alle racer er lige. Det understreges også, at alle mennesker bør have lige rettigheder uden diskrimination eller fordomme. Dette er nøglen og det gyldne princip til, at der skabes harmoni mellem forskellige grupper og nationer – og til etablering af fred.

Men i dag kan vi se, at der er splittelse mellem de magtfulde nationer og de svage nationer. For eksempel kan vi se i De Forenede Nationer, at man skelner mellem visse

lande: blandt andet er der i Sikkerhedsrådet nogle permanente medlemmer og nogle ikke-permanente medlemmer. Denne opdeling har vist sig at være en intern kilde til bekymring og frustration, og derfor hører vi jævnligt beretninger om nogle landes protester mod denne ulighed. Islam lærer absolut retfærdighed og lighed i alle sager, derfor finder vi en anden meget vigtig lære i Sura 5, vers 3 i den Hellige Koran. Dette vers fastslår, at for at opfylde kravene om retfærdighed er det nødvendigt at behandle selv de mennesker, der overskrider alle grænser i deres had og fjendskab, med retfærdighed og lighed. Koranen lærer, at hvor du end er og hvem der end leder dig i retning mod godhed og dyd, bør du tage imod det, og uanset hvor du end er og hvem der end leder dig i retning mod syndig eller uretfærdig adfærd, bør du afvise det.

Et spørgsmål, der naturligt opstår, er, hvad er standarden for retfærdighed, som kræves af Islam? I kapitel 4, vers 136 lærer den Hellige Koran, at selv hvis du bliver nødt til at vidne mod dig selv, dine forældre eller dine mest kære, så skal du gøre det for at opretholde retfærdighed og for at værne om sandheden. Magtfulde og rige lande bør respektere de fattige og svage landes rettigheder, i stedet for at fremme deres egne rettigheder på andres bekostning, og de bør heller ikke behandle de fattigere nationer på en uretfærdig måde. Ligeledes bør de fattige og svage nationer ikke søge at påføre de magtfulde eller velhavende nationer skade, hvis muligheden skulle opstå. I stedet bør

begge parter bestræbe sig på fuldt ud at efterleve principperne om retfærdighed. Det er sandelig et spørgsmål af afgørende betydning i opretholdelsen af fredelige relationer mellem landene.

En anden betingelse for fred mellem nationer, der bygger på retfærdighed, er fremsat i Sura 15, vers 89 i Koranen: Ingen part skal nogensinde se misundeligt på andres ejendom og formue. Tilsvarende bør intet land uretfærdigt forsøge at tilegne eller overtage et andet lands ressourcer under det falske påskud at ville hjælpe eller støtte dem. På baggrund af levering af teknisk ekspertise bør regeringer ikke drage fordel af andre nationer ved at gennemføre uretfærdige handelsaftaler eller kontrakter. På baggrund af ydelse af ekspertise eller støtte bør regeringer ikke forsøge at tage kontrol over de naturlige ressourcer eller aktiverne i ulandene. Hvor mindre uddannede mennesker eller regeringer behøver undervisning i, hvordan de korrekt udnytter deres naturlige ressourcer, skal dette gøres.

Derefter bør nationer og regeringer altid søge at tjene og hjælpe de mindre privilegerede. Dog bør en sådan tjeneste ikke have det formål at opnå nationale eller politiske fordele eller være et middel til at opfylde særinteresser. Man kan se, at i de seneste seks eller syv årtier har FN lanceret mange programmer eller fonde, som har til formål at hjælpe de fattige lande med at gøre fremskridt. For at opnå disse mål har de udforsket de naturlige ressourcer i udviklingslandene. På trods af disse bestræbelser

har ingen af de fattigere lande nået de udviklede nationers stadie eller niveau.

En af grundene til dette er helt sikkert en vidtrækkende korruption i mange af regeringerne i disse underudviklede lande. Med beklagelse må jeg sige, at på trods af dette, for at tjene deres egeninteresser, har de udviklede nationer fortsat handlet med sådanne regeringer. Man har fortsat med at lave handelsaftaler og give international støtte. Som et resultat heraf er frustrationerne og rastløsheden stigende blandt de fattige og berøvede segmenter i samfundet. Dette har ført til oprør og intern uro i disse lande. De fattige mennesker i udviklingslandene er blevet så frustrerede, at de ikke blot har vendt sig mod deres egne ledere, men også mod de store magthavere. Det har virket til fordel for de ekstremistiske grupper, der har benyttet sig af folkets frustrationer og været i stand til at tilskynde disse mennesker til at slutte sig til deres grupper og støtte deres hadefulde ideologi. Det endelige resultat af dette har været, at freden i verden er blevet ødelagt.

Derfor har Islam henledt vores opmærksomhed på forskellige måder, hvorpå man kan fremme fred. Det kræver absolut retfærdighed. Det kræver, at der altid aflægges sandfærdigt vidnesbyrd. Det kræver, at vores blikke ikke kastes misundeligt i retning af andres rigdomme. Det kræver, at de udviklede nationer med en virkelig uselvisk holdning og ånd tilsidesætter deres særinteresser og i stedet hjælper og tjener de mindre udviklede og fattigere na-

tioner. Hvis alle disse faktorer overholdes, så vil sand fred blive etableret. Hvis et land, trods alle disse ovennævnte foranstaltninger, overskrider alle grænser og angriber et andet land og uretfærdigt søger at tage kontrol over dets ressourcer, så bør andre lande bestemt træffe foranstaltninger til at standse en sådan grusomhed, men de bør altid handle med retskaffenhed.

Omstændighederne for at træffe foranstaltninger, baseret på Islams lære, er beskrevet i Koranen i Sura 49. Den lære, at når to nationer er uenige, og dette fører til krig, så bør andre regeringer rådgive dem stærkt i retning af dialog og diplomati, så de kan nå til enighed og forsoning på grundlag af en forhandlingsløsning. Men hvis en af parterne ikke accepterer vilkårene i aftalen og fører krig, så bør andre lande stå sammen og kæmpe for at stoppe angriberen. Når den angribende nation er besejret og accepterer indbyrdes forhandling, bør alle parter arbejde hen imod en aftale, der fører til langvarig fred og forsoning. Hårde og uretfærdige betingelser, som fører til, at et land bliver bundet på hænder og fødder, bør ikke håndhæves, da det på lang sigt vil føre til uro, som vil sprede sig. Resultatet af sådan en uro vil skabe yderligere uroligheder.

I tilfælde af at en tredje parts regering søger at skabe forsoning mellem to parter, bør den handle med oprigtighed og total upartiskhed. Denne upartiskhed bør bevares, selv hvis en af parterne taler imod det. Derfor skal den tredje part ikke vise nogen vrede under disse omstæn-

digheder og bør ikke søge hævn eller handle på en uretfærdig måde. Alle parter bør gives de rettigheder, der tilkommer dem.

For at kravene om retfærdighed kan opfyldes, er det således vigtigt, at de lande, der forhandler en løsning, ikke selv søger at opfylde egeninteresser og heller ikke prøver uretmæssigt at profitere af begge lande. De bør ikke blande sig uretfærdigt eller presse en af parterne urimeligt. Et lands naturressourcer bør ikke udnyttes. Unødvendige og uretfærdige restriktioner bør ikke pålægges disse lande, fordi det ikke er retfærdigt, og det kan heller aldrig vise sig at være en kilde til at forbedre forholdet mellem landene.

På grund af tidsnød har jeg kun omtalt disse punkter meget kort. Kort sagt, hvis vi ønsker fred i verden, må vi tilsidesætte vores personlige og nationale interesser for et større gode, og i stedet bør vi skabe gensidige forhold, der er baseret udelukkende på retfærdighed. Nogle af jer er måske enige med mig i, at på grund af alliancer kan politiske blokke dannes i fremtiden – eller rettere, jeg vil endda sige, at de allerede er begyndt at opstå - og det er ikke usandsynligt, at menneskehedens lidelse vil fortsætte med at øges i verden, hvilket i sidste ende vil føre til en enorm ødelæggelse. Virkningerne af sådan en ødelæggelse og krig vil helt sikkert præge mange generationer. Derfor bør USA som verdens største magt spille en rolle ved at handle med ægte retfærdighed og med sådan gode intentioner, som jeg har beskrevet. Hvis I gør dette, vil verden

altid med stor beundring huske jeres store indsats. Det er min bøn, at dette bliver en realitet.

Mange tak

Ved afslutningen af vores arrangement holder vi ifølge vores traditioner normalt en stille bøn. Jeg vil således udføre den stille bøn, og Ahmadierne vil følge mig. I er velkomne til at bede på jeres egen måde.

NØGLEN TIL FRED – GLOBAL ENHED

EUROPA -PARLAMENTET
BRUXELLES, BELGIEN 2012

Hazrat Khalifatul Masih V^{aba} modtages af Martin Schulz, formand for Europa - Parlamentet.

Hans Hellighed leder en stille bøn ved afslutningen af arrangementet i Europa-Parlamentet. Siddende ved hans højre side: Dr. Charles Tannock (Europaparlamentariker, Storbritannien), til venstre: Rafiq Hayat (National Amir for Islams Ahmadiyya Menighed, Storbritannien)

Hazrat Mirza Masroor Ahmad, Khalifatul Masih V^{aba} holder sin åbningstale ved arrangementet i Europa -Parlamentet.

Pressekonference i Europa-Parlamentet med Hazrat Khalifatul Masih V^{aba}.
Sammen med Hans Hellighed sidder Dr. Charles Tannock (Europaparlamentariker, Storbritannien, og formand for 'European Parliament Friends of Ahmadiyya Muslims Group').

Tunne Kelam (Europaparlamentariker, Letland & vice-formand for 'European Parliament Friends of Ahmadiyya Muslims Group') under et møde med Hans Hellighed

Phil Bennion (Europaparlamentariker, West Midlands og medlem af European Parliament's South Asia Delegation) under et møde med Hans Hellighed

Forord

Den 3. og 4. december 2012 aflagde Hadrat Khalifatul Masih V^{aba}, den femte efterfølger til den Forjættede Messias^{as} og overhoved for den verdensomspændende Ahmadiyya Menighed, sit første besøg i Europa Parlamentet i Bruxelles, hvor han leverede en historisk åbningstale for et tætpakket publikum på mere end 350 gæster, der repræsenterede 30 lande. Arrangementet blev afholdt af den nylig oprettede tværpolitiske gruppe, European Parliament Friends of Ahmadi Muslims, under ledelse af Dr. Charles Tannock (MEP-UK). Dette er en tværpolitisk og pan-europæisk gruppe af parlamentsmedlemmer, der er blevet oprettet i Europa Parlamentet for at fremme Ahmadiyya Menigheden og dens interesser i Europa og resten af verden. Under besøget havde Hadrat Mirza Masroor Ahmad^{aba} en række møder med følgende parlamentarikere og højtstående embedsmænd.

Dr. Charles Tannock (*MEP-UK*), medlem af Europa Parlamentets Udenrigsudvalg, medlem af Underudvalget om Menneskerettigheder, Næstformand for den parlamentariske delegation for forbindelserne med NATOs Parla-

mentariske Forsamling og formand for European Parliament Friends of Ahmadi Muslim Group. Tunne Kelam (*MEP-Estland*), medlem af Europa Parlamentets Udenrigsudvalg, Underudvalget for Sikkerhed og Forsvar og næstformand for European Parliament Friends of Ahmadi Muslim Group.

Claude Moraes (MEP-UK), næstformand for Delegationen for Forbindelserne med Den Arabiske Halvø, medlem af Udvalget for Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender, stedfortrædende leder af European Parliamentary Labour Party og næstformand for European Parliament Friends of Ahmadi Muslim Group.

Barbara Lochbihler (MEP-Germany), formand for Europa Parlamentets Underudvalg for Menneskerettigheder.

Jean Lambert (MEP-UK) formand for Europa Parlamentets Delegation for Sydasien

Phil Bennion (MEP-UK), medlem af Europa Parlamentets Delegation for Sydasien og formand for LibDem European Group.

Den 4. december blev der afholdt en international pressekonference i Europa Parlamentets presserum før hovedbegivenheden og en åbningstale af Hans Hellighed. Hans

Hellighed besvarede spørgsmål fra en række medier i løbet af en 40 minutters pressekonference med deltagelse af journalister og medieorganisationer fra Storbritannien, Spanien, Frankrig, Belgien, Pakistan og andre lande. Som svar på et spørgsmål fra BBC om Islams rolle i verden, sagde Hans Hellighed: "Islams budskab om fred er universelt, derfor er vores motto: Kærlighed til alle, had til ingen." Som svar på et spørgsmål fra en repræsentant for de spanske medier sagde Hans Hellighed, at alle de store religioner i deres oprindelige form lærte et budskab om fred, og derfor troede sande muslimer på alle Profeter. Hver Profet, sagde han, bragte budskabet om én Gud. Som svar på et spørgsmål fra en repræsentant for Maltas medier, sagde Hans Hellighed, at Ahmadi-muslimers pligt var at bringe menneskeheden tættere til Gud og gøre folk i verden bevidst om deres pligt til at beskytte hinandens rettigheder.

Hovedbegivenheden blev afholdt foran et tæt-pakket publikum. Formanden og næstformændene for European Parliament Friends of Ahmadi Muslim Group trådte på scenen for at byde Hadrat Mirza Masroor Ahmad^{aba} velkommen. Martin Schulz, MEP og formand for Europa Parlamentet, aflagde også et særligt besøg for at mødes med Hans Hellighed. Før åbningstalen henvendte en række parlamentsmedlemmer sig til publikum og talte om deres beundring for den fredelige Islam, som Ahmadiyya Menigheden er fortalere for. Dr. Charles Tan-

nock, MEP, formand for European Parliament Friends of Ahmadi Muslim Group, sagde: “Ahmadi-muslimerne er et velkomment eksempel på tolerance i verden.”

Vi præsenterer her den historiske åbningstale leveret af Hadrat Mirza Masroor Ahmad^{aba}, Khalifatul-Masih, overhoved for den verdensomspændende Ahmadiyya Menighed.

Nøglen til fred – global enhed

Bismillahir - Rahmanir - Rahim – I Allahs navn, den Nådige, den evig Barmhjertige.

Alle ærede gæster – *Assalāmo 'alaikum wa rahmatullāhe wa barakātohū* – Allahs fred og velsignelser være med jer alle.

Først og fremmest vil jeg gerne takke arrangørerne, der har givet mig mulighed for at tale til jer alle her i Europa Parlamentet. Jeg vil også gerne takke alle de delegerede, der repræsenterer forskellige lande, og andre gæster, som har gjort en stor indsats for at komme og deltage i denne begivenhed.

De mennesker der er godt bekendt med Islams Ahmadiyya Jama'at – eller Menighed – eller de der er mindre bekendt med den men har kontakt med individuelle ahmadier, er klar over, at vi som et menighed konstant henleder verdens opmærksomhed på etablering af fred og sikkerhed. Vi gør os store bestræbelser med de ressourcer, vi har til rådighed, for at opnå disse mål. Som overhoved

for Ahmadiyya Muslim Jama'at taler jeg regelmæssigt om disse emner, når muligheden opstår. Dét, at jeg taler om behovet for fred og gensidig kærlighed er ikke på grund af en ny lære bragt af Ahmadiyya Menigheden. Selv om det er sandt, at det bringe fred og forsoning var et af de vigtigste mål for grundlæggeren af Islams Ahmadiyya Menighed, så er virkeligheden den, at alle vores handlinger udføres på grund af den lære, der blev åbenbaret til grundlæggeren af Islam, den Hellige Profet Muhammad^{sa}.

I løbet af de 1400 år der gået siden den Hellige Profets^{sa} tid, er den rene lære han havde bragt desværre for længst blevet glemt af de fleste muslimer. For at genoprette den sande Islam, sendte Allah den Almægtige grundlæggeren af Islams Ahmadiyya Menighed – Hadrat Mirza Ghulam Ahmad^{as} af Qadian, i overensstemmelse med den Hellige Profets^{sa} profeti. Jeg vil bede jer alle om at huske dette, når jeg behandler Islams lære i forhold til udviklingen af fred og harmoni i verden.

Jeg bør også nævne, at der er flere aspekter af "fred" og "sikkerhed". Alle aspekter er vigtige i sig selv; men samtidig er den måde, hvorpå de er forbundet, også utrolig vigtig. For eksempel er den grundlæggende byggesten for fred i samfundet ro og harmoni i familiens hjem. Forholdene inden for et hjem er ikke begrænset til dets fire vægge, men har en afsmittende effekt på freden i lokalsamfundet, hvilket igen påvirker freden i hele egnen. Hvis der er forstyrrelser i hjemmet, vil det have en negativ ind-

virkning på lokalområdet, som vil påvirke det bredere samfund. Ligeledes påvirker en bys tilstand freden i hele landet, og i sidste ende påvirker en nations tilstand hele verdens fred og harmoni. Derfor er det klart, at hvis man ønsker at diskutere bare et enkelt aspekt af fred, opdager man, at dets omfang ikke er begrænset, men er stadigt ekspanderende. Ligeledes kan vi se, at hvor der er mangel på fred, kræves der forskellige metoder for at løse problemet, som er baseret på de eksisterende underliggende problemer og de særlige aspekter af fred og sikkerhed, som er blevet krænket. Når vi husker dette, er det indlysende at for at drøfte og behandle disse spørgsmål i detaljer, kræves der meget mere tid, end vi i øjeblikket har. Alligevel vil jeg forsøge at dække i det mindste nogle få aspekter af Islams sande lære.

I den moderne verden kan vi se, at der rejses mange indsigelser mod Islam, og meget af skylden for uro og ufred i verden er tilskrevet denne religion. Sådanne påstande fremsættes, selvom betydningen af ordet Islam er "fred" og "sikkerhed". Desuden er Islam også den religion, som har fremlagt en særlig vejledning til, hvordan man skaber fred - og har fastsat visse regler for, hvordan dette opnås. Inden jeg går over til at præsentere et billede af Islams sande og fredelige lære, vil jeg gerne kort diskutere den aktuelle situation i verden. Jeg er sikker på, at I allerede er velinformerede i disse sager, men jeg vil alligevel præsentere dem, så I kan holde dem for øje, når jeg diskuterer Islams

lære om fred og harmoni. Vi er alle klar over, og accepterer, at verden i dag har udviklet sig til en global landsby. Vi er alle forbundet på forskellige måder, hvad enten det er gennem de moderne transportformer, eller gennem medierne og internettet eller andet. Alle disse faktorer har resulteret i, at verdens nationer er knyttet tættere sammen end nogensinde før. Vi ser, at i de store lande har mennesker af alle racer, religioner og nationaliteter slået sig ned og lever sammen. Ja, i flere lande er der en betydelig population af udenlandske indvandrere. Indvandrerne er blevet så godt integreret, at det ville være yderst vanskeligt, eller endog umuligt, for regeringer eller lokale folk at fjerne dem nu. Selvom der er gjort forsøg på at begrænse indvandring, og visse restriktioner er blevet gennemført, er der stadig forskellige, måder hvorpå en borger er i stand til at komme ind i et andet land. Bortset fra illegal indvandring finder vi, at der faktiske eksisterer nogle internationale love, som hjælper dem, der er tvunget til at migrere på grund af reelle årsager.

Vi ser også, at som følge af masseindvandring, spreder der sig rastløshed og angst i nogle lande. Ansvaret for dette ligger hos begge parter – indvandrerne og de lokale folk. På den ene side provokerer nogle indvandrere de lokale ved at nægte at integrere sig overhovedet, mens på den anden side nogle af de lokale viser mangel på tolerance og åbenhjertighed. Fra tid til anden når hadet kogepunktet og munder ud i meget farlige tilstande.

Især manifesteres had eller fjendskab mod Islam fra lokalbefolkningens side i de vestlige lande som reaktion på nogle muslimers negative adfærd, især immigranter. Denne vredesreaktion findes ikke blot i lille målestok men kan nå ekstreme højder, hvilket er grunden til, at vestlige ledere jævnligt taler om disse problemer. Derfor kan vi se, at den tyske kansler lejlighedsvist taler om muslimer som en del af Tyskland; men vi ser også, at premierministeren i Storbritannien taler om behovet for at integrere muslimer; og ledere i nogle lande er gået så langt som til at komme med advarsler til muslimerne. Den interne konflikttilstand giver anledning til stærk bekymring. Disse sager kan blive så ophedede, at de fører til ødelæggelse af freden. Der bør ikke herske tvivl om, at effekten af sådanne konflikter ikke vil være begrænset til Vesten, men vil påvirke hele verden, især de muslimske lande. Det vil medføre, at forholdet mellem Vest og Øst vil blive alvorligt forringet. For derfor at forbedre situationen og for at fremme fred kræves det, at alle parter arbejder sammen. Regeringerne er nødt til at føre en politik, som etablerer og beskytter gensidig respekt, hvorigennem det at fornærme andres følelser eller skade dem på nogen måde forhindres.

Med hensyn til immigranter skal de komme ind i landet med en vilje til at integrere sig med den lokale befolkning, mens de lokale på stedet bør være indstillet på at åbne deres hjerter og vise tolerance. Derudover vil håndhævelsen af visse restriktioner mod muslimer ikke føre til

fred, fordi de ikke alene kan ændre folks sind og synspunkter. Dette er ikke specifikt gældende for muslimer, men når som helst en person undertrykkes på grund af sin religion eller tro, vil det føre til en negativ reaktion, hvorved mulighederne for fred vil blive alvorligt skadet. Som sagt kan vi se, at konflikter bliver mere udbredt i nogle lande, navnlig mellem de lokale folk og muslimske indvandrere. Det fremgår, at begge sider bliver mindre tolerante, og der næres modvilje mod at komme til at kende hinanden. De europæiske ledere må acceptere, at dette er virkeligheden, og forstå, at de har et ansvar for at skabe gensidig religiøs respekt og tolerance. Det er bydende nødvendigt, at der i hvert enkelt europæisk land, og mellem europæiske og muslimske lande, udvikles en atmosfære af velvilje, så muligheden for fred ikke brister.

Jeg mener, at årsagen til sådanne konflikter og splittelse ikke kun skyldes religion eller tro, og det er ikke kun et spørgsmål om forskelle mellem vestlige og muslimske nationer. Faktisk har en væsentlig årsag til uoverensstemmelse også været den globale finanskrise. Når der ikke var nogen recession eller kreditkrise, var man mindre generet af tilstrømningen af indvandrende muslimer eller ikke-muslimer eller afrikanere. Men nu er situationen en anden. Det har endda påvirket de indbyrdes forhold mellem de europæiske lande, og derfor stiger vreden og bitterheden mellem mennesker i nogle europæiske nationer dagligt. Denne desperation er synlig overalt. Dannelsen af

Den Europæiske Union har været et stor fremskridt for de europæiske lande, idet det har forenet kontinentet. Derfor bør I gøre alle bestræbelser på at bevare dette samarbejde ved at respekterer hinandens rettigheder. Den frygt og bekymring, der er at finde blandt den bredere befolkning, må fjernes. For at beskytte hinandens samfund skal I være villige til at acceptere retfærdige og rimelige krav fra hinanden, og selvfølgelig bør befolkningen i alle lande kunne stille retfærdige og rimelige krav.

Husk på, at Europas styrke ligger i, at det forbliver forenet. En sådan enhed vil ikke kun gavne jer her i Europa. Også på globalt plan vil dette kontinent kunne bevare sin styrke og indflydelse. Fra et islamisk perspektiv bør vi såmænd stræbe efter at få hele verden til at stå sammen.

Med hensyn til valuta bør verden forenes. Med hensyn til fri handel bør verden forenes, og med hensyn til den frie bevægelighed og indvandring bør der udvikles en sammenhængende og praktisk politik, så verden kan forenes. Egentlig bør lande søge at samarbejde med hinanden, således at uenighed erstattes af fællesskab. Hvis disse foranstaltninger træffes, vil det hurtigt vise sig, at de eksisterende konflikter vil ophøre og blive erstattet med fred og gensidig respekt, forudsat at sand retfærdighed praktiseres, og hvert land ind-ser sit ansvar. Det er med stor beklagelse, at jeg må sige, at selv om Islam lærer dette, har de muslimske lande ikke været i stand til at forene sig

indbyrdes. Hvis de kunne samarbejde og forene sig, ville de ikke konstant være nødt til at søge vestlig bistand og hjælp til at afklare deres interne problemer og dække deres behov. Derefter vil jeg nu tale om den sande islamiske lære i forhold til etablering af varig fred i verden. Først og fremmest er det en grundlæggende og central lære i Islam, at en sand muslim er en sådan person, hvis tunge og hånd ikke bringer andre fredelige folk i fare. Dette er definitionen på en muslim ifølge den Hellige Profet Muhammad^{sa}. Hvem kan rejse nogen anklage mod Islam efter at have hørt dette grundlæggende og smukke princip? Bestemt ingen. Islam lære, at kun de, der bruger deres tunger og hænder til at sprede uretfærdighed og had, fortjener at blive straffet. Hvis alle parter, fra lokalt niveau til globalt niveau, Således holdt sig inden for rammerne af dette gyldne princip, ville vi se, at der aldrig ville være religiøs uro. Der ville aldrig være politiske stridigheder, og der ville heller ikke herske uro baseret på grådighed og ønsket om at vinde magt. Hvis disse sande islamiske principper følges, vil offentligheden beskytte hinandens rettigheder og følelser, og regeringerne vil opfylde deres roller ved at beskytte alle borgere. På internationalt plan ville hver nation arbejde sammen i en ånd af sand sympati og medfølelse for hinanden.

Et andet centralt princip som Islam lærer er, at i et forsøg på at udvikle fred er det nødvendigt, at alle parter aldrig viser nogen form for stolthed eller arrogance. Dette blev til fuldkommenhed illustreret af den Hellige Profet^{sa} da

han sagde: at en hvid person står ikke over en sort person, ej heller står en sort person over en hvid person. Ligeledes er en europæer ikke større eller bedre end en anden nationalitet, ej heller er afrikanere, asiater eller folk fra andre verdensdele. Forskelle i nationalitet, hudfarve eller etnicitet fungerer blot som en form for identitet og genkendelse.

Sandheden er, at i den moderne verden er vi alle afhængige af hinanden. I dag kan selv de store magter som Europa eller USA ikke overleve ved at isolere sig fra alle andre. Afrikanske lande kan ikke forblive isoleret og håbe at trives, og det kan asiatiske lande eller folk fra andre dele af verden heller ikke. Hvis man for eksempel ønsker en blomstrende økonomi, skal man være villig til at åbne op for den internationale handel. Et tydeligt eksempel på, hvordan verden i dag er tæt forbundet, illustreres af, at de seneste års finansielle krise har haft negative virkninger mere eller mindre i alle lande i verden. For at lande kan gøre fremskridt i videnskab eller udmærke sig på andre ekspertområder, kræves det endvidere, at de samarbejder og hjælper hinanden.

Vi bør altid huske, at mennesker, uanset om de stammer fra Afrika, Europa, Asien eller andre steder, er blevet givet utrolige intellektuelle evner af Allah den Almægtige. Hvis alle parter udnytter deres gudgivne evner efter bedste formåen til gavn for menneskeheden, så vil vi se, at verden kan blive en oase af fred. Men hvis de udviklede nationer forsøger at undertrykke vækst og frem-

gang i de mindre udviklede eller udviklende nationer og ikke giver produktive og kvikke hjerner muligheden for at udfolde sig, vil det uden tvivl sprede bekymring – og den efterfølgende uro vil ødelægge international fred og sikkerhed.

Et andet princip i Islam vedrørende udvikling af fred er, at vi ikke skal tolerere uretfærdighed mod andre, eller undertrykkelse af deres rettigheder. På samme måde som vi ikke vil acceptere undertrykkelsen af vores egne rettigheder, bør vi heller ikke være villige til at acceptere det for andre. Islam lærer, at når gengældelse kræves, så skal det være i forhold til den overtrædende handling. Men hvis tilgivelse kan føre til, at den skyldige forbedrer sig, bør man tilgive. De sande og overordnede mål bør altid være reformation, forsoning og udvikling af langvarig fred. Men, hvad sker der i virkeligheden i dag? Hvis nogen begår en fejl eller en uretfærdighed, så søger offeret hævn på en måde, som er helt ude af proportion og er langt større end den uretfærdighed, som oprindeligt blev begået.

Det er præcis, hvad vi er vidne til i disse dage i den eskalerende konflikt mellem Israel og Palæstina. De store magter har åbent udtrykt deres vrede og bekymring vedrørende situationen i Syrien, Libyen eller Egypten, selvom man kan indvende, at disse i virkeligheden var interne anliggender. Men de synes ikke at være bekymret for, eller særligt bekymret, for det palæstinensiske folk. Denne dobbeltmoral skaber forurettethed og får ondsindethed til

at stige i folk fra muslimske lande mod de store magter i verden. Denne vrede og fjendtlighed er yderst farlig og kan nå kogepunktet og eksplodere når som helst. Hvad vil resultatet blive? Hvor megen skade vil udviklingslandene lide? Vil de mon være i stand til at overleve? Hvor meget vil de udviklede nationer blive påvirket? Kun Gud kender svaret på sådanne spørgsmål. Det er et spørgsmål, hverken jeg eller andre kan svare på. Det eneste vi kan være sikre på er, at verdensfreden vil blive truet.

Lad det stå klart, at jeg ikke taler til støtte eller til fordel for noget bestemt land. Hvad jeg vil sige er, at alle former for grusomhed, uanset hvor de findes, skal udrykkes og stoppes, uanset om de begås af det palæstinensiske folk, det israelske folk, eller folk fra noget andet land. Grusomhederne skal stoppes, for hvis de får lov til at sprede sig, vil hadets flammer helt sikkert opsluge hele verden i en sådan grad, at folk vil glemme alt om de problemer, der er forårsaget af den nuværende økonomiske krise. I stedet vil de stå over for en langt mere rædselsvækkende situation. Tab af liv vil være af et sådant omfang, at vi ikke engang kan forstå eller forestille os det.

Derfor er det en pligt for de europæiske lande, der har lidt store tab under Anden Verdenskrig, at lære af deres fortid og redde verden fra ødelæggelse. For at gøre dette skal de opfylde kravene om retfærdighed og være villige til at acceptere deres ansvar. Islam understreger stærkt behovet for altid at handle på en retskaffen måde. Den

lærer, at ingen af parterne skal have særbehandling eller blive favoriseret urimeligt. Det bør være sådan, at en der overtræder dette på forhånd ved, at hvis han forsøger at handle uretfærdigt mod et land, uanset dets størrelse eller status, vil han blive forhindret i det af det internationale samfund. Hvis medlemslandene i FN, lande, der får gavn af den Europæiske Union, og de lande der er under indflydelse af de store magter, eller endda de underudviklede lande, alle kommer til at acceptere dette – da og først da kan fred opstå.

Endvidere, kun hvis de nationer som har vetoret i FN indser, at de vil blive holdt til ansvar for deres handlinger, kan retfærdighed virkelig etableres. Faktisk vil jeg gå så vidt som at sige, at veto-beføjelsen aldrig kan tillade eller fremme etableringen af fred, fordi alle lande tydeligvis ikke stilles på lige fod med hinanden. Det er et pointe, jeg har fremsat tidligere på året, da jeg talte til ledende politikere og politiske beslutningstagere på Capitol Hill i USA. Hvis vi ser på anvendelsen af veto i FN frem til i dag, fremgår det, at veto retten ikke altid er blevet brugt til at hjælpe dem, som bliver undertrykt eller som handler retskaffent. Derimod er veto retten ved visse lejligheder blevet misbrugt for at hjælpe og støtte grusomme handlinger i stedet for at forhindre dem. Det er alment kendt, mange kommentatorer skriver og taler åbenlyst herom.

Endnu et smukt princip man kan lære af Islam er, at fred i samfundet kræver, at man undertrykker sin vrede, i

stedet for at tillade den at overskygge principperne om ærlighed og retfærdighed. Islams tidlige historie vidner om, at de sande muslimer altid handlede efter dette princip; de, som ikke gjorde det, blev alvorligt irettesat af den Hellige Profet Muhammad^{sa}. Men det er desværre ikke altid tilfældet i dag. Der findes eksempler på hære eller soldater, der blev udsendt for at etablere fred, men opfører sig på en måde helt i modstrid med deres erklærede mål. For eksempel har udenlandske soldater i nogle lande behandlet ligene af deres ofre på den mest respektløse og rædselsvækkende måde. Kan fred etableres på denne måde? Reaktionen på en sådan adfærd kan ikke forblive begrænset til det berørte land, men manifesteres i hele verden. Hvis muslimer bliver mishandlet, drager ekstremistiske muslimer fordel af dette, og derved trues fred i verden – selv om det er i strid med Islams lære. Islam lærer, at fred kun kan etableres ved at hjælpe både de undertrykte og undertrykkeren på en måde der er helt upartisk, fri for særinteresser og blottet for alt fjendskab. Fred etableres ved at give alle parter lige vilkår og spilleregler.

Da tiden er begrænset, vil jeg kun nævne et punkt til, som er, at Islam lærer, at man ikke bør betragte andres rigdom og ressourcer misundeligt. Vi skal ikke begære det, der tilhører andre, da dette også betyder en trussel for freden. Hvis rige lande prøver at udvinde og udnytte rigdomme og ressourcer i mindre udviklede lande for at opfylde deres egne behov, så vil uroligheder naturligtvis

spredes. Hvor det er passende, kan de udviklede nationer tage en lille og retfærdigt del af udbyttet til gengæld for de ydede tjenester, men hoveddelen bør kunne udnyttes af den lokale befolkning til at hæve landets levestandard. De skal have lov til at trives og bør støttes i deres bestræbelser på at nå det samme niveau som den udviklede verden, da dette og kun dette vil fremme etableringen af fred. Hvis disse landes ledere ikke er ærlige, så bør de vestlige nationer eller de udviklede nationer oversvåge og organisere udviklingen af landet ved at give dem støtte.

Der er talrige andre punkter, jeg kunne komme ind på, men på grund af mangel på tid vil jeg begrænse mig til de få, jeg har nævnt. Alt hvad jeg har forklaret repræsenterer med sikkerhed Islams sande lære.

Der er måske et spørgsmål som nu lyder i jeres hjerter, som jeg hellere må komme i forkøbet. I tænker måske, at hvis dette er Islams sande lære, hvorfor oplever vi da en sådan splittelse og uro i den muslimske verden? Dette har jeg besvaret tidligere ved at nævne behovet for en reformator, som vi tror var grundlæggeren af Ahmadiyya Menigheden. Vi, Islams Ahmadiyya Jama'at, bestræber os altid på at formidle disse sande budskaber til så bredt et publikum som muligt. Jeg vil bede jer alle om også at gøre en indsats for at øge bevidstheden om disse emner inden for jeres egen omgangskreds, så varig fred kan udvikles i alle dele af verden. Hvis ikke vi formår dette, vil ingen del af verden være sikret mod de rædselsvækkende

og ødelæggende virkninger af krig. Jeg beder om, at Allah den Almægtige må gøre det muligt for mennesker i verden at se bort fra deres personlige interesser og ønsker, i et forsøg på at redde verden fra den kommende ødelæggelse. Det er de udviklede nationer i Vesten, der er i besiddelse af den største magt i verden af i dag, så frem for alle andre er det jeres pligt at være yderst opmærksomme på disse afgørende emner. Til slut vil jeg gerne endnu en gang takke jer alle for, at I tager jer tid til at lytte til, hvad jeg har at sige.

Må Allah velsigne jer
Mange tak

KAN MUSLIMER INTEGRERES I VESTLIGE SAMFUND?

BAITURRASHEED MOSKE
HAMBURG, TYSKLAND 2012

Hazrat Mirza Masroor Ahmad, Khalifatul Masih V^{aba} holder sin åbningstale ved Baitur-Rasheed Moskeen

Kan muslimer integreres i vestlige samfund?

Bismillahir-Rahmanir-Rahim – I Allahs navn, den Nådige, den evig Barmhjertige.

Alle ærede gæster – *Assalāmo ‘alaikum wa rahmatullāhe wa barakātohū* – Allahs fred og velsignelser være med jer alle.

Først og fremmest vil jeg gerne udtrykke min taknemmelighed over for alle de gæster, der har taget imod vores invitation til at deltage i denne begivenhed. Mange af jer er velbekendt med vores Menighed eller har gamle venskabsbånd med ahmadi-muslimer, og jeg er sikker på, at de af jer, der først for nylig er blevet introduceret til Ahmadiyya Menigheden, allerede er ivrige efter at lære mere om vores Jama'at. Jeres deltagelse bekræfter, at I ikke opfatter det som en fare eller trussel at mødes og holde kontakt med Ahmadi-muslimer eller besøge deres moskeer.

Sandheden er, at i dagens klima, hvor størstedelen af nyheder og rapporter om Islam er ekstremt negative, kunne de af jer, der ikke er muslimer, nemt have udviklet

en bekymring for, at det at besøge en Ahmadi-moske kunne føre til vanskeligheder eller endda skade jer. Men som sagt, det faktum, at I deltager i denne begivenhed, beviser, at I ingen frygt har for Ahmadi-muslimer, og heller ikke anser dem for at være en trussel; I sætter pris på ahmadier og anerkender dem for at være oprigtige og anstændige mennesker ligesom jer selv og størstedelen af befolkningen.

Alligevel kan jeg ikke udelukke, at der kan være nogen få, som på trods af deres fremmøde stadig nærer forhold eller bekymring om eventuelle negative konsekvenser ved deres deltagelse. Det er muligt, at I er bekymret for at komme til at sidde ved siden af folk med ekstremistiske tendenser eller tankegange. Hvis nogle af jer nærer en sådan frygt, bør I fjerne den fra jeres hjerter med det samme. Vi er yderst opmærksomme med hensyn til dette, og hvis en ekstremistisk person ved en tilfældighed forsøger at træde ind i denne moske eller på vores område, vil vi straks fjerne dem fra bygningen. Så vær sikker på, at I er i gode hænder.

Ahmadiyya Menigheden er et fællesskab, hvor et medlem forvises med det samme fra vores Jama'at (Menigheden), uanset tid eller sted, hvis vedkommende viser ekstremistiske tendenser, bryder loven eller forstyrrer freden. Vi har pligt til at handle således på grund af vores absolutte respekt for ordet "Islam" som bogstaveligt betyder "fred" og "sikkerhed". Den sande gengivelse af ordet "Islam" er demonstreret af vores menighed. Denne

sande skildring af Islam blev egentlig forkyndt i en stor profeti for mere end 1400 år siden af Grundlæggeren af Islam den Hellige Profet Muhammad^{sa}. Den Hellige Profet^{sa}, forudsagde i profetien, at der ville komme en tid, hvor flertallet af muslimer ville glemme Islams virkelige og sande lære. Ifølge profetien ville Allah på dette tidspunkt sende en reformator – en Messias og Mahdi – med henblik på at genetablere den sande Islam i verden.

Vi, Islams Ahmadiyya Jama'at, tror på, at grundlæggeren af vores menighed, Hadrat Mirza Ghulam Ahmad^{as} fra Qadian, er selveste den person, der opfyldte denne stor profeti. Med Allahs nåde har denne menighed blomstret op og spredt sig til hele 202 af verdens lande. I hvert af disse lande har de lokale folk med forskellig baggrund og etnicitet accepteret Ahmadiyyat. Udover at være Ahmadi-muslimer fortsætter de med at spille deres rolle som loyale borgere i deres respektive lande. Der findes ingen modstrid eller konflikt mellem deres kærlighed til Islam og deres kærlighed til deres land. I virkeligheden er disse to loyaliteter sammenflettet og forbundet med hinanden. Uanset hvor de bor, er ahmadi-muslimer de mest lovlige borgere i hele nationen. Jeg kan bestemt sige uden en skygge af tvivl, at flertallet af medlemmerne af vores Jama'at besidder disse kvaliteter.

På grund af disse egenskaber har Ahmadiere ingen bekymringer med hensyn til at integrere sig i deres nye samfund, når de migrerer fra ét land til et andet, eller når

lokale folk konverterer til Ahmadiyyat – ligesom de heller ikke bekymrer sig om, hvordan de skal spille deres rolle i retning af at fremme den brede vifte af nationale interesser i deres respektive nationer. Hvorend Ahmadiere tager hen, vil de elske deres land, som sande borgere bør, og vil aktivt handle for at gavne og bringe fremskridt i deres land. Det er Islam, der lærer os at leve vores liv på denne måde, og den belærer os ikke blidt om det, derimod befaler den os at være absolut loyale og trofaste over for det land, vi bor i.

Den Hellige Profet^{sa} understregede især, at kærlighed til ens nation er en del af troen for enhver sand muslim. Når kærlighed til ens land er et grundelement i Islam, hvordan kan en sand muslim udvise illoyalitet eller forråde sit land og dermed give afkald på sin tro? Ved Ahmadiyyas store arrangementer står alle medlemmer af menigheden op, uanset om de er mænd, kvinder, børn eller ældre, og giver et løfte med Gud som deres vidne. I dette løfte lover de at give deres liv, rigdom, tid og ære ikke bare for deres religion, men også med hensyn til deres nationer og lande. Så hvem kan være mere loyale borgere end de mennesker, der bliver konstant mindet om at tjene deres land og gentagne gange bringer et løfte om at være evigt rede til at ofre alt for deres tro, land og nation?

Fordi de fleste muslimer i Tyskland stammer fra Pakistan, Tyrkiet eller andre asiatiske lande, kunne spørgsmålet lyde: når tiden kommer til at gøre ofre for deres nationer, vil muslimer så foretrække deres oprinde-

lige hjemlande frem for Tyskland? Dertil vil jeg forklare, at når en person tager tysk statsborgerskab eller statsborgerskab i et andet land, så bliver han en fulgyldig borger i det respektive land. Jeg har givet udtryk for dette tidligere på året, da jeg talte i det tyske militære hovedkvarter i Koblenz. Jeg forklarede hvad der skal ske ifølge islamisk lære, hvis der opstår en situation, hvor Tyskland er i krig med en indvandrers oprindelsesland.

Hvis indvandrereren føler sympati for sit oprindelige land og mener, at der er en risiko for, at han ønsket eller forårsager skade på Tyskland, så bør en sådan person straks opgive sit statsborgerskab eller sin indvandrerstatus og vende tilbage til sit hjemland. Men hvis han vælger at blive, så tillader Islam ikke nogen form for illoyalitet mod landet overhovedet. Dette er en absolut og utvetydig lære. Islam tillader ikke nogen form for oprørske adfærd, eller at en borger konspirerer mod sin nation – uanset om han er født i landet eller er tilflyttet – eller skader det på nogen måde. Hvis en person skader eller handler imod det land han har valgt at bosætte sig i, så skal han behandles som en fjende af staten, en forræder, og skal straffes i henhold til lovgivningen i det land.

Det afklarer situationen hvad angår muslimske indvandrere. I tilfælde hvor det drejer sig om en lokal tysker, som har konverteret til Islam, eller en muslimsk borger i et andet land, står det helt klart, at for ham eller hende er der ingen anden vej end at vise absolut loyalitet over for

sin nation. Et andet spørgsmål, der sommetider stilles, er: hvordan skal muslimer, der bor i Vesten, reagere, når et vestligt land fører krig mod en muslimsk nation? For at besvare dette vil jeg allerførst nævne, at grundlæggeren af vores samfund, den Lovede Messias^{as} har forklaret, at vi nu har nået en tid, hvor religiøse krige er fuldstændig ophørt. I løbet af historien har der været krige og kampe mellem muslimer og folk af andre religioner. I disse krige var de ikke-muslimske hæres formål at dræbe muslimer og bringe en ende på Islam.

I de fleste af de tidlige krige tog ikke-muslimer de første aggressive skridt, så muslimerne havde ikke andet valg end at forsvare sig selv og deres religion. Men den Lovede Messias^{as} forklarede, at sådanne omstændigheder ikke længere eksisterer, fordi der ikke findes nutidige regeringer, som erklærer eller fører krig i et forsøg på at udrydde Islam. Tværtimod er der en stor religionsfrihed i langt de fleste vestlige og ikke-muslimske lande.

Vores Jama'at er yderst taknemmelig for, at disse friheder findes, som giver Ahmadi-muslimer mulighed for at udbrede Islams budskab i ikke-muslimske lande. Derfor er vi i stand til at introducere Islams sande og smukke lære, som er fred og harmoni, til den vestlige verden. Det skyldes bestemt religiøs frihed og tolerance, at jeg er i stand til at stå foran jer i dag og præsentere den sande Islam. Derfor er der i dag ikke tale om religiøse krige. Den eneste situation, der kan opstå, er, at et overvejende muslimsk land

og et kristent land (eller et hvilket som helst andet land) bliver involveret i en ikke-religiøs krig. Hvordan skal en muslimsk borger, der bor i et kristent eller et andet religiøst land, reagere på sådanne omstændigheder? For at besvare dette spørgsmål, har Islam præsenteret det gyldne princip, at en person skal aldrig støtte grusomhed og undertrykkelse. Hvis grusomhed og undertrykkelse derfor er begået af et muslimsk land, så bør det stoppes. Hvis grusomhed gennemføres af et kristent land, så bør det også stoppes.

Hvordan kan en borger stoppe sit eget land i at begå grusomhed og uretfærdighed? Svaret på dette er meget simpelt. I dag er demokrati udbredt i hele den vestlige verden. Hvis en retfærdigsindet borger ser, at hans regering handler på en undertrykkende måde, bør han hæve sin stemme i opposition og forsøge at vejlede sit land. Hvis en gruppe af folk eller en borger bemærker, at hans land overtræder et andet lands suverænitet, så bør han henvende sin regerings opmærksomhed derpå og udtrykke sine bekymringer. At man rejser sig og fredeligt giver udtryk for sine bekymringer er ikke en handling af opstand eller oprør. I virkeligheden er det et udtryk for sand kærlighed til sit land. En retskaffen borger kan ikke bære at se sit lands omdømme blive skadet eller endda vanæret i det internationale samfund, så ved at kalde sit land til regnskab manifesterer han sin kærlighed og loyalitet over for det. Hvad det internationale samfund og dets institutioner an-

går lærer Islam, at når et land angribes uretfærdigt, bør andre nationer forene sig og forsøge at standse aggressoren. Hvis den aggressive nation kommer til fornuft og trækker sig tilbage, bør man ikke pålægge hårde straffe og uretfærdige beslutninger i hævn eller som et middel til at udnytte situationen. Islam giver således svar og løsninger på alle mulige situationer. Essensen af den islamiske lære er, at man spreder fred, og dette er fremhævet i den grad, at den Hellige Profet^{sa} har defineret en sand muslim som en, hvis tunge og hånd ikke bringer andre fredelige folk i fare. Som sagt lærer Islam, at man aldrig må støtte grusomhed og undertrykkelse. Det er denne smukke og vise lære, som fører en sand muslim til at besidde en ærefuld og værdig position, uanset hvilket land han bor i. Der er ingen tvivl om, at alle oprigtige og anstændige mennesker ville ønske at have sådanne fredelige og hensynsfulde mennesker i deres egne samfund.

Den Hellige Profet Muhammad^{sa} har givet muslimer en anden smuk lære at efterleve. Han forkyndte, at en sand troende skal altid søge efter det, der er godt og rent. Han forklarede, at hvorend en muslim møder et ord af visdom eller en nobel handling, skal han tage det til sig som sin personlige arv. Derfor, med den samme beslutsomhed som en person søger at erhverve sin retmæssige arv, er muslimer blevet belært om at stræbe efter at opnå og drage nytte af vise råd og godhed, hvorend de findes. Hvilket smukt og perfekt vejledende princip særligt i en

tid, hvor der er så mange bekymringer om integration af indvandrere. Muslimer har fået det råd, at for at integrere sig med deres lokale samfund og udvikle gensidig respekt, bør de søge at lære om alle de gode aspekter i ethvert samfund, hver eneste region, hver by og hvert land. Det er ikke nok kun at lære om disse værdier, men muslimerne må bestræbe sig på at tilegne sig dem i deres eget liv. Dette er vejledningen, der virkelig indskærper samvær og en ånd af gensidig tillid og kærlighed. Hvem kan virkelig være mere fredselskende end en sand troende, der udover at opfylde sin tros krav også forsøger at adoptere alle de gode aspekter fra sin eller andres samfund? Hvem kan sprede fred og sikkerhed mere end denne?

På grund af kommunikationsmidlerne til rådighed i dag er verden kendt som en global landsby. Det var noget, den Hellige Profet^{sa} forudsagde for omkring 1400 år siden, da han sagde, at der ville komme en tid, når verden ville blive som én, og afstande ville forekomme forkortede. Han sagde, at på grund af de hurtige og moderne kommunikationsmidler ville folk være i stand til at se hele verden. I virkeligheden er dette en profeti fra den Hellige Koran, som han uddybede. Med hensyn til dette forklarede den Hellige Profet^{sa} at når en sådan tid kommer, skal folk søge at lære af hinanden og tage hinandens gode ting til sig på samme måde, som de ville forsøge at genfinde deres tabte ejendom. Med andre ord, alle positive ting bør anvendes, mens alle negative ting bør undgås. Den Hellige Koran har

forklaret denne befaling ved at sige, at en sand muslim er den, der påbyder det gode og forbyder det onde. Med alt dette i tankerne, hvilket land eller samfund kan sige, at det ikke kan tåle eller acceptere sådanne fredselskende muslimer eller Islam at være iblandt dem? Sidste år havde jeg lejlighed til at møde borgmesteren i Berlin, og jeg forklarede ham, at Islam lærer, at man skal behandle et ethvert godt aspekt af enhver nation, som om det var en del af ens egen personlige ejendom. Som svar sagde han, at hvis I handler efter denne lære, så er der ingen tvivl om, at hele verden vil slutte sig sammen og støtte jer.

Jeg bliver helt forbavset og bedrøvet, når jeg hører, at der i nogle dele af Tyskland er folk, der hævder, at hverken muslimer eller Islam har evnen til at integrere sig i det tyske samfund. Det er bestemt rigtigt, at den Islam som præsenteres af ekstremister eller terrorister, ikke har mulighed for at integrere sig med noget land eller samfund, og ikke alene Tyskland. En tid vil sikkert komme, når oppositionens stemmer hæves højt mod sådanne ekstremistiske ideologier selv i muslimske lande. Ikke desto mindre vil den sande Islam, som blev forkyndt af den Hellige Profet^{sa}, bestemt altid tiltrække oprigtige og anstændige mennesker. For at genoplive den oprindelige lære i denne æra, sendte Allah den Forjættede Messias^{as} til at tjene den Hellige Profet^{sa}, så hans menighed praktiserer og spreder Islams sande budskab. Lad det være klart, at ingen med rette kan hævde, at den sande Islam ikke kan integreres i

et samfund. Den sande Islam spreder retfærdighed og godhed og undgår alle former for ondskab og misgerninger. Den ægte Islam lærer muslimer at stoppe ondskab og grusomhed, hvor det end eksisterer.

Der er således ikke tale om, at den har en manglende evne til at integrere sig, tværtimod trækker den sande Islam naturligt samfundet til sig som en magnet. Islam lærer, at en person ikke kun skal stræbe efter at erhverve eller ønske fred for sig selv, men bør bestræbe sig fuldt ud for at udbrede fred og harmoni til andre mennesker på den samme måde, som de vil gøre for sig selv. Denne uselviske holdning er vejen til at skabe fred i verden. Er der noget samfund, der ikke ville sætte pris på en sådan lærdom, og ikke godkende en sådan fremgangsmåde? Kun et godt samfund ville aldrig ønske, at umoralitet og ondskab spredes i det, og det ville heller ikke bekæmpe udvikling af godhed og fred.

Det er muligt at begrebet 'godhed' defineres på forskellige måder af en religiøs person og en ikke-religiøs person. Blandt de aspekter af godhed og dyd, som Islam taler om, er der to overordnede dyder, hvorfra alle andre former for godhed udspringer. Den ene er den, ret der tilkommer Allah den Almægtige, og den anden er den, ret der tilkommer menneskeheden. Mens der er forskel i definitionen vedrørende det ene aspekt mellem en religiøs person og en ikke-religiøs person, så er der vedrørende det andet aspekt, nemlig menneskehedens ret, ingen forskel. Det Allah er

berettiget til vedrører tilbedelse, og alle religioner vejleder deres tilhængere med hensyn til dette. Med hensyn til menneskets rettigheder er det noget, som både religioner og samfund har belært menneskeheden om. Islam lærer os i detaljer om menneskets rettigheder, så at komme ind på hele dens lære vil være umuligt på dette tidspunkt. Dog vil jeg nævne et par af de vigtige rettigheder fastlagt i Islam, som er nødvendige for at udvikle fred i samfundet.

Islam lærer, at man skal respektere og være omsorgsfuld over for andres følelser. Dette omfatter religiøse følelser og andres følelser i forhold til de generelle sociale spørgsmål. Engang valgte den Hellige Profet^{sa}, for at beskytte en jødes religiøse følelser, at støtte manden, efter han havde anmeldt et skænderi, der havde fundet sted mellem ham og en muslim. For at værne om den jødiske persons følelser, irettesatte den Hellige Profet^{sa} muslimeren ved at sige, at han ikke skulle hævde, at den Hellige Profet^{sa} var bedre end Moses, selv om han vidste, at han havde bragt den endelige lovbærende Bog. Det er den måde, hvorpå den Hellige Profet^{sa} drog omsorg for andres følelser og etablerede fred i samfundet.

En anden central lære i Islam kræver, at de fattiges og socialt dårligt stillede rettigheder skal beskyttes. For at opnå dette lærer Islam, at folk skal søge efter muligheder, hvorigennem den sociale status for samfundets dårligt stillede kan forbedres. Vi bør hjælpe de underprivilegerede på uselvvisk vis og aldrig udnytte dem på nogen måde. Des-

værre, i dagens samfund, hvor projekter eller muligheder skabes for tilsyneladende at ”hjælpe” de dårligst stillede, er disse ofte baseret på et kreditsystem, hvor tilbagebetalingen er pålagt renter. For eksempel, får studerende ofte lån for at hjælpe dem under deres uddannelse; andre tager lån for at starte virksomheder – men det tager dem år eller endda årtier at tilbagebetale deres lån. Hvis en økonomisk krise opstår efter flere års bestræbelser, kan de rykkes tilbage på det oprindelige gælds niveau, måske endda i en endnu værre økonomisk tilstand. Vi har været vidne til eller har hørt om utallige eksempler på dette i løbet af de sidste få år, hvor mange dele af verden har været plaget af en finansiel krise.

En almindeligt rettet påstand mod Islam er, at den ikke behandler kvinder på en retfærdig eller lige måde. Men denne påstand er uden grundlag. Islam tildeler kvinder ære og værdighed; jeg vil komme med et par eksempler. I en tid, hvor kvinder blev betragtet som blot en ejendom eller løsøre, gav Islam kvinden ret til skilsmisse, hvis hendes mands adfærd var forkert. Det er kun i det sidste århundrede, at denne ret er blevet ordentligt etableret for kvinder i den udviklede verden. Islam gav desuden kvinder ret til at arve på et tidspunkt, hvor kvinder ellers blev anset for at være uden værd og uden status. Denne rettighed er også kun blevet givet til Europas kvinder i nyere tid. Islam tildeler også rettigheder til ens naboer. Koranen giver detaljeret vejledning om, hvem der er omfattet af be-

grebet nabo, og hvilke rettigheder de har. Naboer omfatter dem, der sidder ved siden af dig, husene i nærheden, herunder dem, du kender og selv dem, som du ikke har stiftet bekendtskab med – og i virkeligheden omfatter det de fyrre huse omkring dig. Dine naboer er også dine rejsefæller, og vi er pålagt at passe på dem. Denne rettighed er blevet understreget så meget, at den Hellige Profet^{sa} bemærkede, at måske skulle naboer indgå blandt ens arvinger. Den Hellige Profet^{sa} gik så vidt som at sige, at hvis ikke en persons naboer føler sig trygge ved ham eller hende, så kan personen ikke klassificeres som en troende eller som en muslim.

Et andet påbud i Islam vedrørende andres trivsel kræver, at alle parter hjælper og støtter hinanden med at overholde pligten til at hjælpe de svage og sårbare med at forbedre deres forhold. For at opfylde sin rolle og fuldføre disse pligter, sørger Islams Ahmadiyya Jama'at således for grundskole- og gymnasieuddannelser i fattige og dårligt stillede dele af verden. Vi opbygger og driver skoler og giver legater og finansierer stipendier til videregående uddannelser, så de, der er underprivilegeret, får mulighed for at stå på egne ben.

Islam påbyder også, at man skal holde alle sine løfter og pagter. Dette omfatter alle løfter man giver hinanden, og det kræves også, at en muslim skal opfylde sit løfte om loyalitet som borger over for sit land. Det er noget, jeg omtalte tidligere.

Disse er blot nogle få punkter, jeg har nævnt for at vise jer, i hvilket omfang Islam er en medfølelse og kærlig religion. Det er meget bekymrende, at med samme kraft som Islam lærer og rådgiver om fred i verden, rejse Islams modstandere eller de, der er ubekendte med dens sande lære, grundløse beskyldninger mod vores tro. Som tidligere sagt, formidler Islams Ahmadiyya Jama'at i denne æra Islams sande budskab. I lyset af dette vil jeg opfordre dem, der gøre indsigelser mod Islam på baggrund af handlinger foretaget af en minoritet af muslimer, til at forhøre netop disse personer og stille dem til ansvar. Men de burde ikke anvende uretfærdige eksempler til at tilsmudse og miskreditere Islams sande lære.

I bør ikke anse Islams lære for at være farlig eller en trussel mod Tyskland eller noget andet land. I bør ikke bekymre jer over, hvorvidt en muslim kan integreres i det tyske samfund. Som allerede sagt er det karakteristisk for Islam, at den lærer muslimer at acceptere alle gode ting, så der er ingen tvivl om, at muslimer kan integrere sig og leve inden for ethvert samfund. Hvis en muslim gør noget i strid med dette, er han muslim af navn, men ikke en tilhænger af den sande islamiske lære. Men hvis muslimer bliver bedt om at gøre noget, der ikke er retskaffent eller får besked på at se bort fra påbud i den Hellige Koran, som vedrører principper med hensyn til beskedenhed, religionens hellighed, eller at handle imod retfærdighed, så kan de ikke gøre det. Men dette er ikke et spørgsmål om in-

tegration, men om personlig religiøs frihed. Kränkelsen af religionsfrihed er ikke kun noget som muslimer skal modsætte sig, men alle oprigtige og anstændige folk skal rejse sig for at tale imod dette og åbent erklære, at ingen regering eller samfund bør blande sig i en persons religiøse rettigheder. Det er min bøn, at Tyskland, og i virkeligheden alle lande der er blevet et hjem for mennesker af forskellige nationaliteter og kulturer, viser de højeste standarder for tolerance og respekt for hinandens følelser og indstillinger. På denne måde kan de blive bannerførere for dem, der viser gensidig kærlighed, hengivenhed og fred. Dette vil være måden hvorved varig fred og sikkerhed i verden garanteres, så verden kan blive frelst fra den ødelæggelse, den styrer imod, en ødelæggelse, som kommer af en komplet mangel på gensidig tolerance.

Truslen om en rædselsvækkende ødelæggelse hænger over os, og for at redde os fra denne destruktion, bør hvert land og hver person, religiøs eller ej, tage sig i agt. Må enhver person i hele verden komme til at indse denne virkelighed. Til slut vil jeg gerne endnu en gang takke jer alle for at give jer tid til at lytte til, hvad jeg har sagt i dag.

Må Allah velsigne jer alle. Mange tak

BREVE TIL VERDENSLEDERNE

**BREV TIL HANS HELLIGHED
PAVE BENEDICT XVI**

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
تُخَلِّدُهُ وَتُضَلِّي عَلَى رَسُولِهِ الْكَرِيمِ
وَعَلَى عِبْدِهِ الْمَسِيحِ الْمَوْعُودِ
خُدا کے فضل اور رحم کے ساتھ
هوالتامس

16 Gressenhall Road
Southfields, London
SW18 5QL, UK

31. oktober 2011

Til Hans Hellighed Pave Benedict XVI

Det er min bøn, at Allah den Almægtige skænker Dem Sin nåde og velsignelser.

Som overhoved for den verdensomspændende Ahmadiyya Menighed, overbringer jeg til Hans Hellighed Paven budskabet fra Koranen: Sig: "O I Skriftens folk, kom til en ligelig overenskomst mellem os og jer: at vi ikke tilbeder andre end Allah og ikke sætter nogen som helst lige med Ham."

I dag har verden rettet blikket skarpt mod Islam, der ofte angribes med skændige beskyldninger. Men de, som fremsætter disse påstande gør, det uden at have studeret Islams sande lære. Desværre har visse muslimske bevægelser for at beskytte deres særinteresser skildret Islam i et helt forkert lys. Som et resultat er mistilliden til muslimer i vestlige og ikke-muslimske lande steget så kraftigt, at selv meget veluddannede mennesker retter grundløse beskyldninger mod grundlæggeren af Islam – den hellige Profet Muhammad^{sa}.

Formålet med enhver religion har været at bringe mennesket nærmere til Gud og etablere medmenneskelige værdier. Aldrig har grundlæggeren af nogen religion lært, at hans tilhængere skulle undertrykke andres rettigheder eller handle ondt. Således bør handlingerne fra et mindretal af vildledte muslimer ikke bruges som påskud til at angribe Islam og dens Hellige Grundlægger^{sa}. Islam lærer os at respektere alle religioners profeter, og det er derfor nødvendigt for en muslim at tro på alle de profeter, der er nævnt i Biblen eller i den Hellige Koran, til og med Jesus Kristus^{as}. Vi er den Hellige Profet Muhammads^{sa} ydmyge tjenere, og derfor er vi dybt bedrøvede over angrebene på vores Hellige Profet^{sa}. Men vi reagerer ved fortsat at præsentere hans ædle egenskaber for verden og forkynder endnu flere af den Hellige Korans smukke lærdomme.

Hvis en person ikke følger en bestemt lærdom korrekt, og samtidig hævder at støtte den, så er det ham, der tager fejl, ikke den pågældende lære. Selve ordet "Islam" betyder fred, kærlighed og tryghed. *Der må ikke være tvang i religion* er et klart påbud i Koranen. Fra første til sidste side lærer Koranen kærlighed, hengivenhed, fred, forsoning og offervilje. Den Hellige Koran gentager flere gange, at den, som ikke praktiserer retfærdighed, er langt fra Allah, og derfor også langt fra Islams lære. Hvis nogen derfor skildrer Islam som en ekstrem og voldelig religion, fyldt med blodsudgydelser, har sådan en skildring ingen sammenhæng med den virkelige Islam.

Islams Ahmadiyya Menighed praktiserer kun den sande Islam og arbejder udelukkende for at behage Gud den Almægtige. Hvis nogen kirke eller et andet tilbedelsessted har behov for beskyttelse, vil de finde os stående skulder ved skulder med dem. Hvis et budskab lyder fra vores moskeer, er det kun, at Allah er stor, og at vi bevidner, at ingen er værdig til tilbedelse undtagen Ham, og at Muhammad^{sa} er Allahs Sendebud.

En faktor, der spiller en stor rolle i at ødelægge verdensfreden, er nogle menneskers opfattelse af, at fordi de er intelligente, veluddannede og frigjorte, er de også i berettiget til at latterliggøre og håne grundlæggerne af religioner. For at bevare fred i samfundet, er det nødvendigt at fjerne alle følelser af had fra ens hjerte og øge ens toleranceniveau. Der er behov for at værne om respekten og æren for hinandens profeter. Verden oplever rastløshed og uro, og det kræver, at vi skaber en atmosfære fyldt med kærlighed og hengivenhed, at vi kommer angsten og frygten til livs, at vi formidler et budskab om kærlighed og fred til dem omkring os; at vi lærer at leve stadig mere harmonisk og på en måde bedre end før, og at vi anerkender de menneskelige værdier.

I dag bryder der små krige ud, mens det andre steder hævdes af supermagterne, at de forsøger at tilvejebringe fred. Det er ikke længere en hemmelighed, at vi på overfladen bliver fortalt en ting, mens deres virkelige prioriteringer bliver tilgodeset ved politik bag lukkede døre. Spørgsmålet er, om fred kan etableres

under disse omstændigheder. Hvis vi iagttager de nuværende omstændigheder i verden nøje, finder vi med beklagelse, at fundamentet for endnu en verdenskrig allerede er blevet lagt. Hvis man efter den Anden Verdenskrig havde fundet en vej til lighed bygget på retfærdighed, ville vi ikke se verden i den nuværende tilstand, hvor den igen bliver omringet af krigens flammer. Eftersom så mange lande, både store og små, har atomvåben, stiger misundelse og fjendskab mellem nationer, og verden er på afgrundens rand. Hvis disse masseødelæggelsesvåben eksploderer, vil mange fremtidige generationer aldrig tilgive os for at have påført dem permanente lidelser. Der er endnu tid for verden til at vise hensyn til Skaberens og Hans skabningers retigheder.

Derfor mener jeg, at for øjeblikket, i stedet for at lægge vægt på verdens udvikling, er det vigtigere og højst nødvendigt, at vi intensiverer vores bestræbelser på at redde verden fra denne destruktion. Der er således et påtrængende behov for, at menneskeheden anerkender sin Skaber, da dette er den eneste garant for menneskehedens overlevelse, ellers vil verden hurtigt bevæge sig i retning af selvdestruktion. Hvis mennesket i dag virkelig ønsker at få succes med at skabe fred, bør det i stedet for at finde fejl hos andre forsøge at beherske sin indre satan. Ved at fjerne sine egne dårligdomme, bør man vise et vidunderligt eksempel på, hvordan man behandler andre med retfærdighed. Jeg minder ofte verden om, at disse bitre fjendskaber over for hinanden undertrykker de menneskelige værdier helt og således fører verden mod udslettelse.

Eftersom De har en indflydelsesrig stemme i verden, tilskynder jeg Dem til også at oplyse den øvrige verden om, at ved at lægge forhindringer i vejen for den naturlige balance, som er etableret af Gud, bevæger de sig hastigt mod udslettelse. Dette budskab skal formidles videre og bredere end nogensinde før og med langt større vægt.

Alle religioner i verden har behov for religiøs harmoni, og alle mennesker i verden har brug for, at der skabes en ånd af kærlighed, hengivenhed og broderskab. Det er min bøn, at vi alle forstår vores ansvar og spiller vores rolle i at skabe fred og kærlighed og anerkender vores Skaber i verden. Vi tror på bønnen og bønfaller bestandig Allah, at denne ødelæggelse af verden må undgås. Jeg beder til, at vi bliver frelst fra den ødelæggelse, der venter os.

Med venlig hilsen

MIRZA MASROOR AHMAD

Khalifatul Masih V

Leder af den verdensomspændende

Muslimske Ahmadiyya Menighed

**BREV TIL ISRAELS
PREMIERMINISTER**

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
تَحْمِلُهُ وَ تُصَلِّي عَلٰی رَسُوْلِهِ الْكَرِیْمِ
وَعَلٰی عِبْدِهِ الْمَسِیْحِ الْمَوْعُوْدِ
خدا کے فضل اور رحم کے ساتھ
هوالتناصر

16 Gressenhall Road
Southfields, London
SW18 5QL, UK

Deres Excellence
Benjamin Netanyahu
Israels Premierminister
Jerusalem

26. februar 2012

Kære Premierminister

Jeg har for nylig sendt et brev til Hans Excellence Shimon Peres, Israels præsident, angående den faretruende situation, der er ved at opstå i verden. I lyset af de hurtigt skiftende forhold føler jeg det vigtigt at viderebringe mit budskab også til Dem, da De er leder af regeringen i landet.

Deres nations historie er tæt knyttet til profetdømmet og guddommelig åbenbaring. Israels Børns profeter forkyndte meget klare profetier om Deres nations fremtid. På grund af ulydighed mod profeternes lære og forsømmeligheder mod deres profetier, måtte Israels Børn lide vanskeligheder og prøvelser. Hvis lederne af Deres nation havde holdt fast ved lydighed

mod Profeterne, kunne de have været frelst fra at gennemleve mange ulykker og trængsler. Således er det Deres pligt, måske endda mere end andre, at være opmærksom på Profeternes profetier og påbud. Jeg henvender mig til Dem som Khalifa af den Forjættede Messias og Imam Mahdi (fred være over ham), der blev sendt for at tjene den Hellige Profet Muhammad^{sa}. Den Hellige Profet^{sa} blev sendt som en Nåde for hele menneskeheden, blandt Israels Børns brødre i lighed med Moses (fred være over ham) (Femte Mosebog 18:18). Derfor er det min pligt at minde Dem om Guds Budskab. Jeg håber, at De vil være blandt dem, der lytter til Guds kald og finder den rette vej til fremgang – den vej, som er i overensstemmelse med Guds vejledning, den Højeste, Herren over himlene og jorden.

Vi hører for tiden rapporter i nyhederne om, at De forbereder Dem på at angribe Iran. Men de rædselsvækkende følger af en verdenskrig er lige foran Dem. I den sidste verdenskrig, mens millioner af andre mennesker blev dræbt, blev millioner af jøder også myrdet. Som premierminister er det Deres pligt at beskytte Deres befolknings liv. De aktuelle forhold i verden peger på, at en verdenskrig ikke vil blive udkæmpet mellem blot to lande, snarere vil politiske blokke blive dannet. Truslen om udbruddet af en verdenskrig er meget alvorlig. Muslimers, kristnes og jøders liv vil alle komme i fare. Hvis en sådan krig bryder ud, vil det resultere i en kædereaktion af menneskelig ødelæggelse. Virkningerne af denne katastrofe vil kunne mærkes af fremtidens generationer, som enten vil blive født handicappede eller

som krøblinge. Dette skyldes, at en sådan konflikt utvivlsomt vil involvere brugen af atomvåben. Derfor er det min anmodning til Dem, at i stedet for at føre verden til en tredje verdenskrig må De gøre Deres yderste for at redde den fra en global katastrofe. I stedet for at løse uenigheder med magt, bør De forsøge at afklare dem via dialog, så vi kan skænke vores kommende generationer en lys fremtid i stedet for en med handicap og defekter.

Jeg skal forsøge at belyse mine synspunkter baseret på følgende passager fra jeres lære, det første uddrag er fra Zabur (Salmernes Bog):

”Far ikke op over forbryderne, vær ikke misundelig på dem, der øver uret, for de visner hurtigt som græsset og tørrer ud som de grønne vækster. Stol på Herren, og gør det gode, så kan du bo trygt i landet. Find din glæde i Herren, så giver han dig, hvad dit hjerte ønsker. Overgiv din vej til Herren, stol på ham, så griber han ind; han lader din ret bryde frem som lyset og din retfærdighed som den klare dag. Vær stille over for Herren, vent på ham; far ikke op over den, der har lykken med sig og får sine planer gennemført. Bliv ikke vred, lad din harme fare, far ikke op, det bringer kun ulykke; thi forbryderne bliver udryddet, men de, der håber på Herren, får landet i arv og eje. Kun et øjeblik, så er det ude med den uretfærdige, ser du efter, hvor han boede, er han der ikke mere. Men de sagtmodige skal få landet i arv og eje og glæde sig over stor lykke.”

(Salmernes Bog 37:1-11)

Ligeledes finder vi i Toraen:

“Du må ikke have to slags vægtlodder i din pose, tunge og lette. Du må ikke have to slags efa i dit hus, store og små. Du skal have nøjagtige og korrekte vægtlodder, og du skal have nøjagtig og korrekt efa, for at du må få et langt liv på den jord, Herren din Gud vil give dig. For Herren din Gud afskyr alle dem, der gør den slags ting, alle der øver uret.”

(Femte Mosebog, 25:13-16)

Verdens ledere, og især De, bør afskaffe begrebet regering ved magt og bør afstå fra at undertrykke de svage. I stedet bør De stræbe efter at sprede og fremme retfærdighed og fred. Ved at gøre dette vil De selv forblive i fred, De vil styrkes, og det vil også fremme fred i verden.

Det er min bøn, at De og andre verdensledere forstår mit budskab, vedkender jeres stilling og status, og opfylder jeres ansvarsområder.

Med venlig hilsen

MIRZA MASROOR AHMAD

Khalifatul Masih V

Leder af den verdensomspændende

Muslimske Ahmadiyya Menighed

**BREV TIL PRÆSIDENTEN FOR
DEN ISLAMISKE REPUBLIK IRAN**

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
تَحْمَدُهُ وَنُصِّیْ عَلٰی رَسُوْلِهِ الْكَرِیْمِ
وَعَلٰی عِبْدِهِ الْمَسِیْحِ الْمَوْعُوْدِ
خدا کے فضل اور رحم کے ساتھ
هوالتناصر

16 Gressenhall Road
Southfields, London
SW18 5QL, UK

Deres Excellence
Præsident for Den Islamiske Republik Iran
Mahmoud Ahmadinejad
Teheran

7. marts 2012

Kære hr. Præsident

Assalamo Alaikum Wa Rahmatullahe Wa Barakatohu

I lyset af den faretruende situation, der er ved at opstå i verden, har jeg anset det for vigtigt at skrive til Dem, da De er Irans præsident, og dermed har De myndighed til at træffe beslutninger, som vil påvirke fremtiden for Deres nation og verden som helhed. Der er i øjeblikket stor uro og rastløshed i verden. På nogle områder er mindre krige brudt ud, mens supermagterne andre steder handler under påskud af at ville skabe fred. Hvert land beskæftiger sig med enten at støtte eller vende sig imod andre lande, men kravene om retfærdighed bliver ikke opfyldt. Hvis vi i dag observerer verdens tilstand, kan vi med beklagelse se, at grundlaget for en ny verdenskrig allerede er

lagt. Eftersom så mange lande, både store og små, har atomvåben, er misundelse og fjendtligheder stigende. I en sådan tilstand ser vi næsten sikkert en tredje verdenskrig nærme sig. Som De er bevidst om, vil atomvåbnenes tilgængelighed medføre, at en tredje verdenskrig vil være en atomkrig. Det endelige resultat vil være katastrofalt, og de langsigtede virkninger af en sådan krigsførelse kan betyde, at de fremtidige generationer vil blive født invalide og misdannede.

Det er min overbevisning, at som tilhængere af den Hellige Profet Muhammad^{sa}, som blev sendt for at etablere fred i verden, og som var Rahmatullil Aalameen – en Nåde for hele menneskeheden – ønsker vi ikke og kan heller ikke ønske, at verden lider en sådan skæbne. Det er derfor min anmodning til Dem, at Iran, som også er en betydelig magt i verden, bør spille en rolle for at forhindre en tredje verdenskrig. Det er unægtelig sandt, at stormagterne handler dobbeltmoralsk. Deres uretfærdigheder har fået rastløshed og uro til at sprede sig over hele verden. Men vi kan ikke ignorere det faktum, at nogle muslimske grupper handler uhensigtsmæssigt og i modsætning til Islams lære. Verdens store magter har brugt dette som et påskud til at opfylde deres egne interesser ved at drage fordel af de fattige muslimske lande. Således anmoder jeg Dem igen om, at De fokuserer alle Deres bestræbelser og energi på at redde verden fra en tredje verdenskrig. Den Hellige Koran lærer muslimer, at fjendskab mod en nation bør ikke afholde dem fra at handle på en retfærdig måde. I sura Al Mai'dah, har Allah den

Ophøjede belært os:

“Fjendskab til et folk, fordi det holdt jer borte fra den Hellige Moské, skal ikke forlede jer til synd, så I begår overtrædelser. Men bistå hinanden i retskaffenhed og guds frygt, og bistå ikke hinanden i synd og overtrædelse, og frygt Allah, thi Allah er streng til at straffe.” (Sura 5, vers 3)

Ligeledes finder vi i samme kapitel i Koranen følgende befaling til muslimer:

“O I som tror, vær standhaftige for Allah(s sag), (idet I er) vidner med retfærdighed. Og lad ikke fjendskab til et folk forlede jer til synd, så I ikke handler retfærdigt. Vær retfærdige! – det er nærmere ved guds frygt. O frygt Allah, thi Allah er vel vidende om, hvad I gør.” (Sura 5, vers 9)

Derfor bør De ikke bekæmpe en anden nation blot på grund af fjendskab og had. Jeg må erkende, at Israel overskrider sine grænser og har kastet sine øjne på Iran. Hvis et land handler imod Deres land, har De naturligvis ret til at forsvare det. Imidlertid bør eventuelle stridigheder løses så vidt som muligt gennem diplomati og forhandlinger. Dette er min ydmyge anmodning til Dem, at De i stedet for at anvende magt anvender dialog til at forsøge at løse konflikter. Grunden til, at jeg kommer med denne anmodning, er, at jeg er efterfølger af den Guds Udvalgte, som kom i denne æra som den sande Tjener af den Hellige Profet Muhammad^{sa}, og som hævdede at

være den Lovede Messias og Imam Mahdi. Hans opgave var at bringe menneskeheden tættere på Gud og fastlægge rettigheder for mennesker på den måde, som vores Overhoved og Vejleder, Rahmatullil Aalameen – en Nåde for hele Menneskeheden – den Hellige Profet^{sa} gjorde. Må Allah den Ophøjede få den muslimske Ummah til at forstå denne smukke lærdom.

Wassalam,

Med venlig hilsen

MIRZA MASROOR AHMAD

Khalifatul Masih V

Leder af den verdensomspændende

Muslimske Ahmadiyya Menighed

**BREV TIL PRÆSIDENTEN
FOR AMERIKAS FORENEDE STATER**

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
نَحْمَدُهٗ وَنُصَلِّیْ عَلٰی رَسُوْلِهِ الْکَرِیْمِ
وَعَلٰی عِبْدِهِ الْمَسِیْحِ الْمَوْعُوْدِ
خدا کے فضل اور رحم کے ساتھ
هوالتامیر

16 Gressenhall Road
Southfields, London
SW18 5QL, UK

Præsident Barack Obama
Præsident for Amerikas Forenede Stater
Det Hvide Hus
1600 Pennsylvania Avenue NW
Washington DC

8. marts 2012

Kære hr. Præsident

I lyset af de foruroligende omstændigheder i verden har jeg følt det nødvendigt at skrive til Dem, da De er præsident for USA – et land, der er en supermagt; dermed har De myndighed til at træffe beslutninger, som påvirker fremtiden for Deres nation og verden som helhed.

Der er i øjeblikket stor uro og rastløshed i verden. Små krige er brudt ud i visse områder. Desværre har supermagterne ikke haft så megen succes i deres bestræbelser på at skabe fred i disse konfliktramte områder som det var forventet. Globalt finder vi, at næsten ethvert land er optaget af aktiviteter for enten at støtte

eller vende sig imod andre lande, men betingelserne for retfærdighed opfyldes ikke. Hvis vi iagttager de nuværende omstændigheder i verden, finder vi med beklagelse, at fundamentet for endnu en verdenskrig allerede er blevet lagt. Eftersom så mange lande, både store og små, har atomvåben, øges misundelse og fjendskab mellem nationer. I en sådan vanskelig tilstand nærmer utvivlsomt en tredje verdenskrig sig truende. En sådan krig ville helt sikkert indebære en atomkrig, og derfor ser vi, at verden er på vej mod en frygtelig ødelæggelse. Hvis man efter den Anden Verdenskrig havde etableret lighed bygget på retfærdighed, ville vi ikke se verden i dens nuværende tilstand, hvor den endnu en gang er blevet omgivet af krigens flammer.

Som vi alle ved, var hovedårsagerne til udbruddet af den Anden Verdenskrig Folkeforbundets sammenbrud og den økonomiske krise, som begyndte i 1932. I dag hævder førende økonomer, at der kan trækkes mange paralleller mellem den nuværende økonomiske krise og den i 1932. Vi kan iagttage, at politiske og økonomiske problemer endnu en gang har ført til krige mellem småstater samt udbredt intern uenighed og utilfredshed i de enkelte nationer. Dette vil i sidste ende resultere i, at visse kræfter, som overtager regeringsmagten, vil føre os endnu længere i retning af en verdenskrig. Hvis konflikter ikke kan løses i de mindre stater ved hjælp af politik og diplomati, vil det føre til dannelsen af nye politiske blokke og grupperinger i verden. Dette vil være forstadiet til udbruddet af en tredje verdenskrig. Derfor mener jeg, at for øjeblikket, i stedet for at lægge

vægt på udvikling, er det vigtigere og bestemt nødvendigt, at vi omgående intensiverer vores bestræbelser på at redde verden fra denne ødelæggelse. Der er således et påtrængende behov for, at menneskeheden anerkender dens Ene Gud, Som er vores Skaber, da dette er den eneste garant for menneskehedens overlevelse, ellers vil verden fortsætte med hurtigt at bevæge sig i retning af selvdestruktion.

Min anmodning til Dem, og sandelig til alle verdens ledere, er, at i stedet for at bruge magt til at undertrykke andre nationer, skal brug diplomati, dialog og visdom anvendes. Verdens stormagter, såsom USA, bør spille deres rolle henimod etablering af fred. De bør ikke anvende de mindre landes handlinger som påskud til at forstyrre verdens harmoni. I øjeblikket er atomvåben ikke kun i USA's og andre store magters besiddelse, men selv relativt mindre lande besidder nu disse masseødelæggelsesvåben, hvor de, der er ved magten, ofte er skydegale ledere, som handler uden hensyn eller omtanke. Det er således min ydmyge anmodning, at De gør Deres yderste for at forhindre de større og mindre magter i at lade en tredje verdenskrig bryde ud.

Der bør ikke herske tvivl om, at hvis vi svigter i denne opgave, vil konsekvenserne af sådan en krig ikke være begrænset til de fattige lande i Asien, Europa og Nord- og Sydamerika; i stedet vil vores fremtidige generationer være nødt til at bære de frygtelige konsekvenser af vores handlinger, og børn overalt i verden vil blive født deformeret eller med handicap. De vil aldrig

tilgive deres forfædre, som førte verden til en global katastrofe. I stedet for kun at pleje vores egeninteresser, bør vi tage vores kommende generationer i betragtning og stræbe efter at skabe en lysere fremtid for dem. Må Gud den Ophøjede gøre Dem og alle verdens ledere i stand til at forstå dette budskab.

Med venlig hilsen

MIRZA MASROOR AHMAD

Khalifatul Masih V

Leder af den verdensomspændende

Muslimske Ahmadiyya Menighed

**BREV TIL CANADAS
PREMIERMINISTER**

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
تَحْمِلُهُ وَتُضَلِّي عَلَى رَسُوْلِهِ الْكَرِیْمِ
وَعَلَى عِبْدِهِ الْمَسِيْحِ الْمَوْعُوْدِ
خدا کے فضل اور رحم کے ساتھ
هوالتعصیر

16 Gressenhall Road
Southfields, London
SW18 5QL, UK

Mr. Stephen Harper
Premierminister i Canada
Ottawa, Ontario

8. marts 2012

Kære Premierminister

I lyset af de frygtelige omstændigheder, som er ved at udvikle i verden, har jeg følt det nødvendigt at skrive til Dem, da De er den canadiske premierminister og dermed har myndighed til at foretage beslutninger, der vil påvirke fremtiden for Deres nation og verden som helhed. Der er i øjeblikket stor uro og rastløshed i verden. Små krige er brudt ud i visse områder. Desværre har supermagterne ikke haft så megen fremgang i deres bestræbelser på at skabe fred i disse konfliktramte områder, som det var håbet. Globalt finder vi, at næsten ethvert land er optaget af aktiviteter for enten at støtte eller vende sig imod andre lande, men betingelserne for retfærdighed opfyldes ikke. Hvis vi iagttager de nuværende omstændigheder i verden, finder vi med beklagelse, at fundamentet for endnu en verdenskrig

allerede er blevet lagt. Eftersom så mange lande, både store og små, har atomvåben, stiger misundelse og fjendskab mellem nationer. I en sådan vanskelig tilstand nærmer utvivlsomt en tredje verdenskrig sig truende. En sådan krig ville helt sikkert indebære en atomkrig, og derfor ser vi, at verden er på vej mod en frygtelig ødelæggelse. Hvis man efter den Anden Verdenskrig havde etableret lighed bygget på retfærdighed, ville vi ikke se verden i dens nuværende tilstand, hvor den endnu en gang er blevet omgivet af krigens flammer.

Som vi alle ved, var hovedårsagerne til udbruddet af den Anden Verdenskrig Folkeforbundets sammenbrud og den økonomiske krise, som begyndte i 1932. I dag hævder førende økonomer, at der kan trækkes mange paralleller mellem den nuværende økonomiske krise og den i 1932. Vi kan iagttage, at politiske og økonomiske problemer endnu en gang har ført til krige mellem småstater samt udbredt intern uenighed og utilfredshed i de enkelte nationer. Dette vil i sidste ende resultere i, at visse kræfter, som overtager regeringsmagten, vil føre os endnu længere i retning af en verdenskrig. Hvis konflikter ikke kan løses i de mindre stater ved hjælp af politik og diplomati, vil det føre til dannelsen af nye politiske blokke og grupperinger i verden. Dette vil være forstadiet til udbruddet af en tredje verdenskrig. Derfor mener jeg, at for øjeblikket, i stedet for at lægge vægt på udvikling, er det vigtigere og bestemt nødvendigt, at vi omgående intensiverer vores bestræbelser på at redde verden fra denne ødelæggelse. Der er således et påtrængende behov for, at

menneskeheden anerkender dens Ene Gud, Som er vores Skaber, da dette er den eneste garant for menneskehedens overlevelse, ellers vil verden fortsætte med hurtigt at bevæge sig i retning af selvdestruktion.

Canada er almindeligvis anset for at være et af de mest retfærdige lande i verden. Deres nation blander sig normalt ikke i andre landes interne problemer. Endvidere har vi, den Islamiske Ahmadiyya Menighed, særlige venskabsbånd med befolkningen i Canada. Det er således min ydmyge anmodning, at De gør Deres yderste for at forhindre de større og mindre magter i at føre os ind i en ødelæggende tredje verdenskrig.

Min anmodning til Dem, og sandelig til alle verdens ledere, er, at i stedet for at bruge magt til at undertrykke andre nationer, så skal diplomati, dialog og visdom anvendes. Verdens stormagter, såsom Canada, bør spille deres rolle henimod etablering af fred. De bør ikke anvende de mindre landes handlinger som påskud til at forstyrre verdens harmoni. I øjeblikket er atomvåben ikke kun i stormagternes besiddelse, men selv relativt mindre lande besidder nu disse masseødelæggelsesvåben, hvor de, der er ved magten, ofte er skydegale ledere, som handler uden hensyn eller omtanke. Det er således min ydmyge anmodning til Dem, at al energi og alle bestræbelser bruges på at undgå en tredje verdenskrig. Der bør ikke herske tvivl om, at hvis vi svigter i denne opgave, vil konsekvenserne af sådan en krig ikke være begrænset til de fattige lande i Asien, Europa og

Nord- og Sydamerika; i stedet vil vores fremtidige generationer være nødt til at bære de frygtelige konsekvenser af vores handlinger, og børn overalt i verden vil blive født deformeret eller med handicap. De vil aldrig tilgive deres forfædre, som førte verden til en global katastrofe. I stedet for kun at pleje vores egeninteresser, bør vi tage vores kommende generationer i betragtning og stræbe efter at skabe en lysere fremtid for dem. Må Gud den Ophøjede gøre Dem og alle verdens ledere i stand til at forstå dette budskab.

Med venlig hilsen

MIRZA MASROOR AHMAD

Khalifatul Masih V

Leder af den Verdensomspændende

Muslimske Ahmadiyya Menighed

**BREV TIL VOGTEREN
AF DE TO HELLIGE STEDER
KONGEN AF SAUDI ARABIEN**

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
نَحْمَدُهٗ وَنُصَلِّيْ عَلٰی رَسُوْلِهِ الْكَرِیْمِ
وَعَلٰی عِبْدِهِ الْمَسِيْحِ الْمَوْعُوْدِ
خدا کے فضل اور رحم کے ساتھ
هوالتأصر

16 Gressenhall Road
Southfields, London
SW18 5QL, UK

Vogter af de To Hellige Steder
Kongen af Saudi-Arabien
Abdullah bin Abdul- Aziz Al Saud
Riyadh, Saudi-Arabien

28. marts 2012

Ærede Kong Abdullah

Assalamo Alaikum Wa Rahmatullahe Wa Barakatohu

I dag skriver jeg til Dem med den hensigt at tage en meget vigtig sag op. Eftersom De er Vogter af de To Hellige Steder og Konge af Saudi-Arabien, besidder De en meget høj status i den muslimske Ummah. For placeret i Deres land er to af de helligste steder i Islam – Makkah Al-Mukarramah og Madinah Al-Munawwarah – kærligheden til disse er en del af muslimernes tro. Disse steder er også centrum for spirituel udvikling og er meget æret af muslimer. I betragtning af dette tillægger alle muslimer og muslimske regeringer Dem særstatus. Denne status kræver, at De på den ene side, bør vejlede den muslimske

Ummah korrekt, og på den anden side bør De stræbe efter at skabe en atmosfære af fred og harmoni i de muslimske lande. De bør også bestræbe Dem på at udvikle gensidig kærlighed og sympati mellem muslimer og oplyse dem om den dybere betydning af:

رَحْمَاءَ بَيْنَهُمْ

“(...)men milde i deres indbyrdes forhold” (sura 48, vers 30).

Endelig burde De stræbe efter at skabe fred i hele verden til gavn for hele menneskeheden. Som overhoved for Islams Ahmadiyya Jama'at og Khalifa efter den Forjættede Messias og Imam Mahdi (fred være over ham) er det min anmodning, at uanset de doktrinære uoverensstemmelser der eksisterer mellem Ahmadiyya Jama'at og andre Islamiske sekter, bør vi alligevel forenes i et forsøg på at etablere fred i verden. Vi bør bestræbe os på at formidle Islams sande lære, som er baseret på kærlighed og fred. På denne måde kan vi udrydde misforståelser om Islam i almindelighed, som er trængt ind i folks bevidsthed i vesten og verden over. Fjendskab mod andre nationer eller grupper bør ikke hindre os i at handle retfærdigt. Allah den Almægtige siger i vers 3 af Sura Al-Ma'idah i den Hellige Koran:

وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ اَنْ صَدُّوْكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ اَنْ تَعْتَدُوْا ۗ وَتَعَاوَنُوْا عَلٰى الْبِرِّ وَالتَّقْوٰى ۗ وَلَا تَعَاوَنُوْا عَلٰى الْاِثْمِ وَالْعُدْوَانِ ۗ
وَاتَّقُوا اللّٰهَ ۗ اِنَّ اللّٰهَ شَدِيْدُ الْعِقَابِ ﴿٧﴾

”...Fjendskab til et folk, fordi det holdt jer borte fra den Hellige Moské, skal ikke forlede jer til synd, så I begår overtrædelser. Men bistå hinanden i retskaffenhed og gudsfrygt, og bistå ikke hinanden i synd og overtrædelse, og frygt Allah, thi Allah er streng til at straffe.” (Sura 5, vers 3).

Dette er det vejledende princip, som vi bør tage i betragtning, så vi kan opfylde vores pligt til at præsentere det smukke billede af Islam for verden. Af inderlig kærlighed og dyb medfølelse for alle muslimer over hele verden anmoder jeg Dem om at spille Deres rolle i denne henseende.

I verden i dag kan vi se, at nogle politikere og såkaldte lærde sår hadets frø mod Islam i et forsøg på at vanære den Hellige Profet (Allahs fred og velsignelser være ham). De forsøger at præsentere fuldstændig fordrejede fortolkninger af den Hellige Korans lære for at nå deres mål. Endvidere forværres konflikten mellem Palæstina og Israel hver dag, og fjendtligheder mellem Israel og Iran er øget i en sådan grad, at det har ført til alvorlig ødelæggelse af deres forhold. Disse omstændigheder kræver, at De, som en særdeles vigtig leder i den muslimske Ummah, bør gøre alt for at løse disse konflikter med retfærdighed og lighed. Islams Ahmadiyya Jama'at gør alt, hvad der er muligt for at gøre en ende på hadet mod Islam, uanset hvor og hvornår det eksisterer. Indtil hele den muslimske Ummah forener sig til én og bestræber sig på dette, kan fred aldrig blive etableret.

Således er det min anmodning til Dem, at De gør deres ydeste i denne henseende. Hvis en tredje verdenskrig virkelig er bestemt til at indtræffe, bør vi i det mindste stræbe efter, at den ikke stammer fra et muslimsk land. Intet muslimsk land eller individ i verden, hverken i dag eller i fremtiden, vil ønske at påtage sig skylden for at være gnisten, der antændte en global katastrofe, hvis langsigtede virkninger vil medføre, at fremtidige generationer vil blive født med mangler eller misdannelser, for hvis en verdenskrig bryder ud nu, vil den helt sikkert blive udkæmpet med atomvåben. Vi har allerede fået et indblik i den omfattende ødelæggelse, som blev forårsaget af atomar krigsførelse, da atombomber ramte to byer i Japan under Anden Verdenskrig.

O Konge af Saudi-Arabien! Anvend således al Deres energi og indflydelse til at redde verden fra udslettelse! Må Allah den Almægtige forsyne Dem med Sin hjælp og Støtte, *Amin*.

Med bønner for Dem og for hele den muslimske Ummah:

إِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ
Led os på den rette vej

Wassalam

Med venlig hilsen

MIRA MASROOR AHMAD

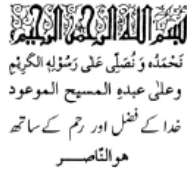
Khalifatul Masih V

Leder af den Verdensomspændende

Muslimske Ahmadiyya Menighed

**BREV TIL PREMIERMINISTEREN
I FOLKEREPUBLIKKEN KINAS STATSRAAD**

16 Gressenhall Road
Southfields, London
SW18 5QL, UK

Deres Excellence
Premierminister for Statsrådet i Folkerepublikken Kina
Hr. Wen Jiabao
Zhongnanhai, Kina

9. april 2012

Kære Premierminister

Jeg sender dette brev til Dem gennem en repræsentant for den Islamiske Ahmadiyya Menighed. Han er formand for vores menighed i Kababir i Israel og blev inviteret af Ministeren for Minoriteter i Kina. Vores repræsentant blev introduceret til kinesiske embedsmænd under en kinesisk delegations besøg i vores Mission House i Kababir, som også omfattede Vice-ministeren for Minoriteter.

Islams Ahmadiyya Menighed er den sekt i Islam, som tror på, at den Messias og Reformator, som var bestemt til at komme i denne tidsalder som Mahdi til vejledning for muslimer, som Messias til vejledning for kristne og som en vejleder til reformation af hele menneskeheden, virkelig er kommet i overensstemmelse med den Hellige Profet Muhammads^{sa} profetier, og

dermed har vi accepteret ham. Hans navn var Hadhrat Mirza Ghulam Ahmad^{as} fra Qadian, Indien. I overensstemmelse med den Almægtige Guds befaling, grundlagde han den islamiske Ahmadiyya Menighed i 1889. Da han afgik ved døden i 1908 havde mennesker i hundredtusindvis sluttet sig til Menigheden. Efter hans død blev Khilafat institutionen etableret. I øjeblikket er vi i en epoke med det 5. Kalifat, og jeg er den 5. Khalifa efter den Forjættede Messias (fred være over ham).

Et yderst vigtigt og grundlæggende aspekt af vores lære er, at i denne æra bør religiøse krige ophøre. Endvidere mener vi, at alle, der ønsker at formidle eller sprede en lære, kun bør gøre det i en ånd og atmosfære af kærlighed, medfølelse og broderskab, så vedkommende bliver en kilde til fred, forsoning og harmoni. Dette vigtige aspekt, som er baseret på Islams sande lære, bliver fremmet og udbredt af Islams Ahmadiyya Menighed over hele verden. Menigheden har nu spredt sig til over 200 lande i verden og består af millioner af tilhængere.

Jeg ønsker at overbringe det følgende budskab til Dem: Verden gennemgår i øjeblikket en i høj grad rystende og farlig periode. Faktisk ser det ud til, at vi hurtigt nærmer os en verdenskrig. De er leder af en stor supermagt. Desuden lever en stor andel af verdens befolkning under Deres ledelse. De besidder også retten til at nedlægge veto, når det er påkrævet i FN. I denne sammenhæng er det derfor min anmodning til Dem, at De spiller en rolle med hensyn til at redde verden fra den kom-

mende ødelæggelse. Uanset nationalitet, religion, kaste eller tro bør vi stræbe efter at gøre vores absolut yderste for at redde menneskeheden.

Efter revolutionen fandt sted i Kina, var der stor fremgang og forandring. Den ærede Mao Zedong, som var en stor leder af Deres nation, etablerede grundlaget for høje moralske værdier, som med andre ord også kan beskrives som den højeste standard for menneskelige værdier. Selvom De ikke tror på Guds eksistens, og Deres principper er baseret på moral, vil jeg gerne gøre det klart, at vores Gud, Som er den Gud der skildres i Islam, åbenbarede Koranen som vejledning for hele menneskeheden, og Koranen indskærper alle disse moralske normer, som I handler efter, men den er også fyldt med yderligere moralsk vejledning. Den indeholder smukke belæring, der forklarer midlerne til livets opretholdelse og etablering af menneskelige værdier. Hvis verden, den muslimske verden i særdeleshed, tager Koranens lære til sig, kan alle problemer og konflikter løses, og en atmosfære af fred og harmoni kan blive fremmet.

I dag bestræber den Islamiske Ahmadiyya Menighed sig på at fremme denne hensigt og dette mål overalt i verden. Gennem vores fredssymposier og gennem talrige møder, som jeg holder med forskellige folk og grupper fra alle samfundslag, minder jeg verden om dette livsvigtige mål. Det er min bøn, at verdens ledere handler med visdom og ikke tillader mindre gensidige fjendskaber mellem små nationer og folk at bryde ud i en global

konflikt. Det er også min anmodning til Dem, at De som leder af en stor supermagt, spiller Deres rolle for at etablere fred i verden. Frels verden fra de rædselsvækkende konsekvenser af en verdenskrig, for hvis en sådan krig bryder ud, vil det være slut med brugen af atomvåben. Det er absolut muligt, at konsekvensen vil være, at dele af visse lande og områder i verden vil blive udslettet fra jordens overflade. Konsekvenserne og eftervirkningerne af en atomkrig vil ikke være begrænset til blot den umiddelbare ødelæggelse, de langsigtede virkninger vil snarere medføre, at fremtidige generationer bliver født med handicap eller defekter. Anvend således al Deres energi, Deres evner og ressourcer i forsøget på at redde menneskeheden fra sådanne frygtelige følger. Det vil i sidste ende være til gavn for Deres nation at handle ud fra dette. Det er min bøn, at alle lande i verden, store såvel som små, kommer til at forstå dette budskab.

Med de bedste ønsker og bønner,

med venlig hilsen

MIRZA MASROOR AHMAD

Khalifatul Masih V

Leder af den Verdensomspændende

Muslimske Ahmadiyya Menighed

**BREV TIL PREMIERMINISTEREN
I DET FORENEDE KONGERIGE
STORBRITANNIEN OG NORDIRLAND**

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
تَحْمَدُهُ وَتُضَلِّي عَلَى رَسُوْلِهِ الْكَرِيْمِ
وَعَلَى عِبْدِهِ الْمَسِيْحِ الْمَوْعُوْدِ
خِدا کے فضل اور رَحْم کے ساتھ
هوالتَّاصِر

16 Gressenhall Road
Southfields, London
SW18 5QL, UK

Premierminister i det Forenede Kongerige
Storbritannien og Nordirland
Rt. Hon. David Cameron
10 Downing Street, London
SW1A 2AA
UK

15. april 2012

Kære Premierminister

I lyset af de farlige og usikre omstændigheder, som verden i øjeblikket befinder sig i, har jeg følt det nødvendigt at skrive til Dem. Som premierminister af Storbritannien har De myndighed til at træffe beslutninger, der påvirker Deres lands fremtid og verden som helhed. I dag har verden akut behov for fred, fordi konflikter, der kan udløse krig, kan ses i hele verden. Konflikter mellem lande i en mindre skala truer med at bryde ud i en global konflikt. Vi kan se, at situationen i dag svarer til verdenssituationen i 1932, både fra en økonomisk og en politisk vinkel. Mange paralleller kan drages fra nutiden til perioden umiddelbart før udbruddet af Anden Verdenskrig.

Hvis disse potentielle konflikter vokser, vil vi være vidne til et skræmmende scenario – en tredje verdenskrig. Eftersom talrige lande, både store og små, besidder atomvåben, vil en sådan krig uden tvivl indebære atomar krigsførelse. De våben man har til rådighed i dag er så destruktive, at de kunne føre til, at generation efter generation af børn bliver født med alvorlige genetiske eller fysiske defekter. Japan er et land, der har oplevet de frygtelige konsekvenser af atombomber, som tilintetgjorde to af dets byer, da de blev angrebet under Anden Verdenskrig. De atombomber, der blev brugt, og som forårsagede udbredt ødelæggelse, var dog langt mindre kraftige end de atomvåben, nogle små lande besidder i dag. Derfor er det supermagternes pligt at mødes for at finde en løsning for at redde menneskeheden fra katastrofens rand.

Hvad der forårsager stor frygt er vor viden om, at atomvåben i mindre lande kunne ende i hænderne på skydegale mennesker, som enten ikke har evnen til, eller som vælger ikke at tænke på konsekvenserne af deres handlinger. Hvis de store magter derfor ikke handler med retfærdighed, hvis de ikke slutter stridigheder mellem mindre nationer og ikke vedtager en klog politik, vil situationen slippe ud af kontrol. Den efterfølgende ødelæggelse vil overstige vores fatteevne og fantasi. Selv den største del af verden, der ønsker fred, vil blive omfattet af denne ødelæggelse.

Det er således mit inderlige ønske og håb, at De og lederne af alle store nationer vil forstå denne frygtelige virkelighed og

i stedet for at vedtage aggressiv politik og udnytte magt til at opnå deres målsætninger vil stræbe efter at vedtage en politik, der fremmer og sikrer retfærdighed.

Hvis vi ser tilbage på den nære fortid, herskede Storbritannien over mange lande og efterlod også en høj standard med hensyn til retfærdighed og religionsfrihed, især i det nuværende Indiske subkontinent. Da grundlæggeren af den Muslimske Ahmad- diyya Menighed lykønskede Hendes Majestæt Dronning Victoria på hendes diamantjubilæum og overbragte hende budskabet om Islam, bad han især til Gud om at belønne den britiske regering gavmildt på grund af dens retfærdige styreform og sikring af religionsfrihed. I dag regerer den britiske regering ikke længere over det Indiske subkontinent, men principperne om religionsfrihed er stadigvæk dybt forankret i det britiske samfund og dets love, som tildeler enhver person religionsfrihed og lige rettigheder. I år fejres Hendes Majestæt, Dronning Elizabeth IIs Diamant Jubilæum, hvilket giver Storbritannien mulighed for at vise verden sin standard med hensyn til retfærdighed og ærlighed. Ahmadiyya Menighedens historie beviser, at vi altid har anerkendt Storbritanniens anvendelse af retfærdighed, og vi håber, at det i fremtiden fortsat vil være et kende-tegn for den britiske regering, ikke kun i religiøse sammenhænge, men i alle henseender, at den aldrig glemmer sine gode egenskaber fra fortiden, og at Storbritannien i den aktuelle verdenssituation vil spille sin rolle med hensyn til etableringen af fred i verden. Det er min anmodning, at vi på

ethvert plan og i enhver retning forsøger at gøre vores bedste for at slukke hadets flammer. Kun hvis vi har succes i denne indsats, vil vi være i stand til at garantere en lysere fremtid for vores kommende generationer. Men hvis vi svigter i denne opgave, bør der ikke herske tvivl om, at som følge af en atomkrig vil vores fremtidige generationer overalt være nødt til at bære de frygtelige konsekvenser af vores handlinger, og de vil aldrig tilgive deres forfædre, som førte verden ud i en global katastrofe. Jeg vil igen minde Dem om, at Storbritannien også er et af de lande, der kan øve indflydelse i den højt udviklede verden, såvel som i udviklingslandene – hvad det allerede gør. I kan lede verden, hvis I ønsker det, ved at opfylde kravene med hensyn til lighed og retfærdighed. Således bør Storbritannien og andre stor-magter spille deres rolle i etablering af fred i verden. Må Gud den Almægtige gøre Dem og andre verdensledere i stand til at forstå dette budskab.

Med de bedste ønsker og bønner,

med venlig hilsen

MIRZA MASROOR AHMAD

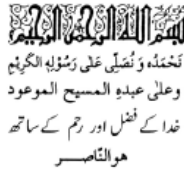
Khalifatul Masih V

Leder af den Verdensomspændende

Muslimske Ahmadiyya Menighed

**BREV TIL
TYSKLANDS KANSLER**

16 Gressenhall Road
Southfields, London
SW18 5QL, UK

Deres Excellence
Tysklands Kansler
Angela Merkel
Bundeskanzleramt
Willy-Brandt-Str. 1
10557 Berlin

15. april 2012

Kære fru Kansler

I lyset af den bekymrende og yderst foruroligende situation i verden i dag har jeg anset det nødvendigt at skrive til Dem. Som kansler af Tyskland, et land, der har betydelig magt og indflydelse i verden, har De autoritet til at træffe beslutninger, der vil påvirke Deres land og verden som helhed. I dag, hvor verden bliver opdelt i politiske blokke, hvor ekstremisme eskalerer, og den finansielle, politiske og økonomiske situation forværres, er der et presserende behov for at gøre en ende på alle former for had og lægge fundamentet for fred. Dette kan kun opnås ved at respektere alle individers følelser. Men hvis dette ikke gøres ordentligt, ærligt og med retfærdighed, vil situationen i verden hurtigt forværres og komme ud af kontrol. Vi kan se, at kravene om retfærdighed ikke bliver opfyldt af de fleste lande,

og som et resultat er grundlaget for en ny verdenskrig allerede lagt. Adskillige lande, både store og små, har nu atomvåben. Hvis en verdenskrig således bryder ud nu, er det sandsynligt, at den ikke vil blive udkæmpet med konventionelle våben, men snarere med atomvåben. Konsekvenserne af en atomkonflikt vil være fuldstændig ødelæggende. De destruktive virkninger af en sådan krigsførelse vil ikke være begrænset til selve krigen og dens eftervirkninger, men selv fremtidige generationer vil lide under de langsigtede virkninger og blive født med alvorlige fysiske og genetiske defekter.

Derfor er det min overbevisning, at for at skabe fred i verden kræves ægte retfærdighed, og alle menneskers følelser og religiøse praksis bør respekteres. Jeg værdsætter, at mange økonomisk stærke vestlige lande gavmildt har tilladt folk i fattige og underudviklede nationer, blandt dem også muslimer, at bosætte sig i deres respektive lande. Der findes uden tvivl et mindretal af såkaldte muslimer, der handler helt uhensigtsmæssigt og skaber mistillid hos folk i de vestlige nationer. Dog bør det være klart, at deres handlinger ikke har nogen som helst forbindelse til Islam. Sådanne ekstremister er ikke sandfærdige i deres kærlighed til den Hellige Profet Muhammad^{sa}, der bragte et budskab om fred, kærlighed og forsoning til verden. Handlinger begået af blot en håndfuld vildledte mennesker bør bestemt ikke anvendes som grundlag for at rejse indsigelser mod vores religion og såre størstedelen af oprigtige og uskyldige muslimers følelser. Fred i samfundet er en tovejs-proces, der kun kan etableres,

hvis alle parter arbejder sammen hen mod gensidig forsoning. På grund af mistillid til muslimer i hjerterne hos folk i vestlige og ikke-muslimske lande forværres indstillingen til Islam dag for dag i stedet for forbedres, og det skaber en kløft mellem den muslimske og ikke-muslimske verden.

Vi kan iagttage, at på grund af nogle muslimske grupper og nationers vildledte handlinger, foretrækkes nogle stormagters særinteresser frem for ærlighed og retfærdighed. Nogle af de magtfulde lande i verden ønsker at opretholde en nem adgang til rigdom og ressourcer i visse lande og ønsker at undgå, at konkurrerende lande har fuldstændig adgang til de samme ressourcer. Derfor bliver beslutninger ofte taget i forsøget på at hjælpe mennesker eller skabe fred i verden. Endvidere er den økonomiske afmatning en væsentlig faktor bag verdens aktuelle politiske situation, som trækker os i retning af en ny verdenskrig. Hvis sandheden virkelig skal frem, så ville nogle af disse lande drage nytte af hinanden på en retfærdig måde ved at skabe lovlige industrielle og økonomiske bånd på grundlag af retfærdige aftaler. De ville ikke forsøge at opnå uretmæssige fordele af hinandens ressourcer, men ville i stedet søge at enes og hjælpe hinanden. Kort sagt er den udbredte lidelse i verden i dag baseret på en overordnet faktor, og det er en fuldstændig mangel på retfærdighed, som forårsager udbredt angst og rastløshed.

Således er det min anmodning, at De bør gøre Deres yderste for at forhindre en verdenskrig i at bryde ud. De bør anvende

al Deres energi, ressourcer og indflydelse på at redde verden fra den forfærdelige kommende ødelæggelse. Det oplyses, at Tyskland vil forsyne Israel med tre avancerede ubåde, som kunne være bevæbnet med atomvåben. En tysk professor har erklæret, at en sådan beslutning kun vil tjene til at forværre de allerede øgede spændinger mellem Israel og Iran. Vi skal huske, at atomvåben ikke kun er i de store magters besiddelse, men selv relativt små lande har nu atomvåben. Det bekymrende er, at nogle ledere af de små lande er skydegale og virker ubekymrede med hensyn til konsekvenserne af disse våbens brug. Derfor vil jeg endnu engang ydmygt anmode Dem om at gøre de største anstrengelser for at skabe fred i verden. Hvis vi svigter i denne opgave, bør der ikke herske tvivl, at en atomkonflikt vil medføre, at generation efter generation af børn vil blive født med defekter. De vil aldrig tilgive deres forfædre, som førte verden til en global katastrofe. Må Gud den Almægtige gøre Dem og alle verden ledere i stand til at forstå dette budskab.

Med de bedste ønsker og bønner,

med venlig hilsen

MIRZA MASROOR AHMAD

Khalifatul Masih V

Leder af den Verdensomspændende

Muslimske Ahmadiyya Menighed

**BREV TIL PRÆSIDENTEN
FOR DEN FRANSKE REPUBLIK**

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
نَحْمَدُهٗ وَنُصَلِّیْ عَلٰی رَسُوْلِهِ الْکَرِیْمِ
وَعَلٰی عِبْدِهِ الْمَسِیْحِ الْمَوْعُوْدِ
خدا کے فضل اور رحم کے ساتھ
ہو التَّامِر

16 Gressenhall Road
Southfields, London
SW18 5QL, UK

Præsident for Den Franske Republik
Hans Excellence François Hollande
Palais de l' Elysee
55 , Rue du Faubourg Saint- Honoré
75008 Paris, Frankrig

16. maj 2012

Kære hr. Præsident

Jeg vil gerne først og fremmest benytte lejligheden til at lykønske Dem med at blive valgt som den nye præsident af Frankrig. Dette er uden tvivl et stort ansvar, der er blevet overdraget til Dem, og derfor håber og beder jeg til, at det franske folk og hele verden får gavn af Deres lederskab. I lyset af den hurtige forværring af situationen i verden, skrev jeg for nylig et brev til Deres forgænger, præsident Nicolas Sarkozy. I brevet mindede jeg præsident Sarkozy om hans ansvar som en af verdens førende ledere for at opretholde retfærdighed, og jeg anmodede ham om at bruge al sin magt og indflydelse til at forhindre en verdenskrig i at bryde ud. Da De er Frankrigs nyvalgte præsident, anså jeg det nødvendigt også at skrive til Dem med det

samme budskab, som jeg skrev til Deres forgænger, fordi De nu har myndighed til at træffe beslutninger, der vil påvirke Deres nation og verden som helhed. Det er min overbevisning, at verdens regeringer burde være yderst bekymrede over de nuværende omstændigheder i verden. Uretfærdigheder og fjendtligheder mellem nationer truer med at nå kogepunktet og ende i en global konflikt. I løbet af det sidste århundrede blev to verdenskrige udkæmpet. Efter Første Verdenskrig blev Folkeforbundet etableret, men kravene til retfærdighed blev ikke opfyldt, og dette førte til Anden Verdenskrig, der kulminerede i brugen af atombomber. Efterfølgende blev FN oprettet til at beskytte menneskers rettigheder, og at opretholde den globale fred. Således blev de måder, hvorpå man kunne undgå fremtidige krige, taget i betragtning, men i dag ser vi, at fundamentet for en tredje verdenskrig allerede er blevet lagt. Adskillige lande, både store og små, er i besiddelse af atombomber. Det der giver årsag til bekymring er, at nogle af de mindre atommagter er uansvarlige og uvidende om de ødelæggende konsekvenser af disse våben. Det er ikke utænkeligt, at hvis der anvendes atomvåben, så vil de rædselsvækkende virkninger straks manifestere sig, og det vil være som selveste dommedag. De våben der er til rådighed i dag er så ødelæggende, at de kunne føre til, at generation efter generation af børn bliver født med alvorlige genetiske eller fysiske defekter. Det siges, at i Japan – det land der har oplevet de ødelæggende konsekvenser af atomkrig – opleves eftervirkningerne af atombomberne på nyfødte børn, selvom syvårtier er gået.

Det er således min ydmyge anmodning, at De gør Deres yderste for at afslutte fjendskaber og mistillid mellem den muslimske og den ikke-muslimske verden. Nogle europæiske lande har betydelige forbehold vedrørende Islams lære og traditioner og har pålagt muslimer visse restriktioner, mens andre lande overvejer, hvordan de kan gøre det samme. Det fjendskab, som nogle ekstremistiske såkaldte muslimer allerede nærer mod Vesten, kunne få dem til at reagere på en uhensigtsmæssig måde, hvilket ville føre til yderligere religiøs intolerance og uenighed. Men Islam er en fredselkende religion, der ikke lærer os at handle uret for at forhindre noget, der er forkert. Vi, den Muslimske Ahmadiyya Menighed, følger dette princip og tror på fredelige løsninger inden for alle områder.

Desværre oplever vi, at et lille mindretal af muslimer præsenterer et helt forvrænget billede af Islam og handler efter deres vildledte overbevisninger. Jeg siger af kærlighed til den Hellige Profet Muhammad^{sa}, som var sendt som “en Nåde for hele menneskeheden”, at I ikke skal tro, at deres er det sande Islam og dermed anvende deres vildledte handlinger som en tilladelse til at såre følelserne hos det fredelige flertal af muslimer. For nylig skød en hjerteløs person nådesløst nogle franske soldater i det sydlige Frankrig uden grund, og få dage senere trådte han ind i en skole og dræbte tre uskyldige jødiske børn samt en af deres lærere. Vi ser også disse frygtelige handlinger ske regelmæssigt i nogle muslimske lande; alle disse handlinger giver Islams modstandere mere næring til at vise deres had og danner også et

grundlag for at forfølge deres mål i større omfang. Som muslim skal jeg gøre det helt klart, at Islam ikke tillader ondskab og undertrykkelse på nogen som helst måde. Ifølge den Hellige Koran anses drabet af en uskyldig person for at være beslægtet med drab på menneskeheden. Dette er et påbud, der er absolut og uden undtagelse. Koranen fastslår desuden, at selv hvis et land eller et folk nærer fjendskab mod én, så skal det ikke holde én tilbage fra at handle på en fuldstændig retfærdig måde, når man beskæftiger sig med dem. Fjendskab eller rivalisering bør ikke føre til, at man tager hævn eller handler uforholdsmæssigt. Hvis De ønsker, at konflikter skal løses på den bedste måde, så bestræb Dem på at søge efter venskabelige løsninger. Jeg værdsætter, at de økonomisk stærke vestlige lande gavmildt har tilladt folk i fattige og underudviklede nationer, blandt dem også muslimer, at bosætte sig i deres respektive lande. Således bor mange muslimer i Deres land, og dermed er de også Deres borgere. De fleste er lovlydige og oprigtige. Desuden gør Islam det klart, at kærlighed til ens land er en del af troen. Islams Ahmadiyya Menighed handler efter og fremmer dette budskab i hele verden. Dette er også mit budskab til Dem, at hvis denne sande islamiske lære spredtes overalt, så vil kravene til at vise kærlighed til ens nation og fred være opfyldt i hvert enkelt land og mellem alle lande i verden.

Min anmodning til Dem, og også til alle verdens ledere, er, at i stedet for at bruge magt til at undertrykke andre nationer, bør diplomati, dialog og visdom tages i anvendelse. Verdens

stormagter, såsom Frankrig, bør spille deres rolle i etablering af fred. De bør ikke anvende de mindre landes handlinger som påskud til at bringe forstyrrelse i verdens harmoni. Således minder jeg Dem igen om at stræbe efter at gøre Deres yderste for at forhindre de større og mindre magter i at føre os ind i en tredje verdenskrig. Der bør ikke herske tvivl i vores sind om, at hvis vi svigter i vores opgave, vil konsekvenserne af sådan en krig ikke være begrænset til de fattige lande i Asien, Europa og Nord- og Sydamerika; i stedet vil vores fremtidige generationer være nødt til at bære de frygtelige konsekvenser af vores handlinger, og børn overalt i verden vil blive født med handicap. Det er min bøn, at verdens ledere handler med visdom og ikke tillader mindre gensidige fjendskaber mellem nationer og folk i at udvikle sig til en global konflikt. Må Gud den Ophøjede gøre Dem og alle verdens ledere i stand til at forstå dette budskab.

Med de bedste ønsker og bønner,

med venlig hilsen

MIRZA MASROOR AHMAD

Khalifatul Masih V

Leder af den Verdensomspændende

Muslimske Ahmadiyya Menighed

**BREV TIL HENDES MAJESTÆT
DRONNING ELIZABETH II**

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
نَحْمَدُهٗ وَنُصَلِّیْ عَلٰی رَسُوْلِهِ الْکَرِیْمِ
وَعَلٰی عِبْدِهِ الْمَسِیْحِ الْمَوْعُوْدِ
خُدا کے فضل اور رحم کے ساتھ
هوالتناصر

16 Gressenhall Road
Southfields, London
SW18 5QL, UK

Hendes Majestæt Dronning Elizabeth II
Dronning af Det Forenede Kongerige og Commonwealth
Buckingham Palace
London SW1A 1AA
Storbritannien

19. april 2012

Deres Majestæt

Som leder af Islams Ahmadiyya Menighed og på vegne af millioner af dens medlemmer verden over vil jeg udtrykke mine dybfølte lykønskninger til Hendes Majestæt Dronningen i den glædelige anledning af Hendes Diamant Jubilæum. Vi er Gud den Almægtige særligt taknemmelige for, at vi kan tage del i denne strålende fejring. Navnlig føler alle Ahmadi-muslimer, som er borgere i Storbritannien, stor glæde og stolthed i anledning af Diamant Jubilæet. Derfor overbringer jeg på deres vegne et oprigtigt og dybtfølt tillykke til Hendes Majestæt. Må Gud den Ophøjede bevare vores gavmilde Dronning i evig lykke og tilfredshed.

Jeg bønfalder den Ophøjede Gud, Som skabte himlene og jorden og fyldte dem med utallige velsignelser til vores oprettholdelse, at Han altid må give vores Dronning, hvis gavmilde styre omfatter mange suveræne stater og Commonwealth nationer, fred, ro og sikkerhed. Ligesom Hendes Majestæt er elsket og respekteret af alle hendes undersåtter, gamle såvel som unge, er det vores bøn, at Hendes Majestæt vil blive elsket af Guds engle. Må den Almægtige og Vældige Gud overøse Hendes Majestæt generøst med Sin overmåde store nåde og Sine velsignelser, ligesom Han har forsynet hende med rigelige verdslige velsignelser. Må alle borgere i denne store nation være i stand til at anerkende den Højeste Herre gennem disse velsignelser og komme til at leve i gensidig kærlighed og hengivenhed. Uanset farve, tro, nationalitet eller religion må alle borgere i Storbritannien vise respekt og ære over for hinanden i en sådan grad, at denne adfærds positive effekt strækker sig ud over disse kyster og også breder sig til mennesker i andre dele af verden. Må verden, hvoraf den største del er involveret i krige, uro, og fjendskab, i stedet blive til en oase af fred, kærlighed, broderskab og venskab. Det er min faste overbevisning, at Hendes Majestæts vision og indsats kan spille en fremtrædende rolle i retning af at opnå disse yderst vigtige og overordnede mål.

I sidste århundrede blev to verdenskrige udkæmpet, hvor millioner af mennesker mistede livet. Hvis stridighederne mellem nationer i dag fortsætter med at vokse, vil det i sidste ende resultere i udbruddet af en ny verdenskrig. Den forventelige

brug af atomvåben vil betyde, at verden vil opleve en hidtil uset og gruopvækkende ødelæggelse. Må Gud forhindre en sådan katastrofe i at forekomme, og må alle mennesker i verden anvende deres visdom og forstand. Det er min ydmyge anmodning til Hendes Majestæt at bruge den glædelige fejring af Diamant Jubilæet i menneskehedens tjeneste til at minde alle mennesker om, at alle nationer, både store og små, bør leve i gensidig kærlighed, fred og harmoni.

I denne sammenhæng, i den lykkelige anledning af Diamant Jubilæet, vil jeg også ydmygt anmode Hendes Majestæt om at give verden det budskab, at tilhængere af enhver religion, og selv de der ikke tror på Gud, altid bør respektere følelserne hos andre med en anden tro. I dag er misforståelser angående Islam fremherskende i verden. På den ene side sårer dette fredselkende muslimers følelser, hvorimod det på den anden side vækker foragt og mistro mod Islam i hjerterne hos ikke-muslimer. Således vil det være en handling af stor godhed og en velvilje over for tilhængerne af alle religioner, ja hele verden, hvis Hendes Majestæt råder alle til at være respektfulde over for andres religioner og deres tilhængere. Må den Ophøjede Gud give Sin hjælp og støtte til vores Dronning til opfyldelsen af dette mål.

Som jeg nævnte i begyndelsen af brevet, er jeg leder af den verdensomspændende Islams Ahmadiyya Menighed. I denne forbindelse vil jeg gerne give et meget kort overblik over vores

menighed. Den Muslimske Ahmadiyya Menighed tror fuldt og fast på, at den Lovede Messias og Reformator, der, ifølge den Hellige Profets^{sa} profetier og tidligere Profeters profetier var bestemt til at komme i denne tidsalder, er ingen anden end Hadhrat Mirza Ghulam Ahmad af Qadian (fred være over ham). I 1889 grundlagde han en ren og retfærdig menighed – den Muslimske Ahmadiyya Menighed. Hans formål med at danne dette fællesskab var at forstærke forholdet mellem mennesket og Gud og få folk til at respektere hinandens rettigheder, så de kunne leve i gensidig respekt og kærlighed. Da Hadhrat Mirza Ghulam Ahmad (fred være over ham) døde i 1908, havde han cirka 400.000 tilhængere. Efter hans død blev Khilafat-systemet oprettet i overensstemmelse med den guddommelige vilje, og i øjeblikket er denne ydmyge Guds tjener den femte Khalifa af den Forjættede Messias (fred være over ham). Således stræber den Muslimske Ahmadiyya Menighed efter at fremme dens Grundlæggers mission i hele verden. Vores budskab består af kærlighed, forsoning og broderskab, og vores motto er “Kærlighed til alle, had for ingen”. Kort sagt rummer dette Islams smukke lære i en nøddeskal.

Det vil være relevant at nævne her, at det er et behageligt sammentræf, at Hendes Majestæt Dronning Victorias diamant-jubilæum blev fejret, mens grundlæggeren af Islams Ahmadiyya Menighed levede. På det tidspunkt skrev grundlæggeren af Ahmadiyya Menigheden en bog med titlen ”En gave til Dronningen”, hvori han skrev en lykønskning til Dronning Victoria.

I sit budskab lykønskede Hadrat Mirza Ghulam Ahmad (fred være over ham) Dronningen på hendes Diamant Jubilæum og for den måde, hvorpå alle under hendes styre, herunder også befolkningerne i det indiske Subkontinent, blev tildelt retfærdighed og religionsfrihed og levede i fred. Han præsenterede Islams smukke lære og belyste formålet med sin komme og sit budskab. Selvom befolkningerne i Subkontinentet nu har fået uafhængighed af den britiske regering, så er det et faktum, at regeringen i Storbritannien har tilladt folk af forskellige baggrunde og religioner at bo her og har givet dem alle lige rettigheder, religionsfrihed og frihed til at udtrykke og udbrede deres tro, et rigeligt bevis på Storbritanniens meget høje toleranceniveau.

I dag er der tusindvis af Ahmadi-muslimere, der lever i Storbritannien. Mange af dem er flygtet hertil for at søge tilflugt fra den forfølgelse, som de udsættes for i deres egne lande. Under Hendes Majestæts gavmilde styre nyder de et fredeligt liv, hvor de behandles retfærdigt og har religionsfrihed. For denne gavmildhed vil jeg gerne endnu en gang udtrykke min taknemmelighed af hjertet til vor ædle Dronning.

Jeg vil slutte mit brev med følgende bøn for Hendes Majestæt, hvilket næsten er den samme bøn, som grundlæggeren af Islams Ahmadiyya Menighed bad for Hendes Majestæt, Dronning Victoria:

“O Almægtige og Ophøjede Gud! Bevar ved Din nåde og Dine velsignelser vores ærede Dronning evigt lykkelig på samme måde, som vi lever lykkeligt under hendes godgørende og milde styre. Almægtige Gud! Vær venlig og kærlig mod hende på samme måde, som vi lever i fred og velstand under hendes gavmilde og retfærdige regering.”

Endvidere er det min bøn, at Gud den Ophøjede vejleder vores ærede Dronning på en måde, der behager Ham. Må Gud den Almægtige også vejlede Hendes Majestæts efterkommere til at bygge deres liv på sandheden og vejlede andre til at gøre det samme. Må kendetegnene for retfærdighed og frihed fortsat være de ledende principper for det britiske monarki. Jeg lykønsker igen Hendes Majestæt af hjertet i denne store glædelige anledning. Jeg fremsætter mine dybfølte og oprigtige lykønskninger til vores ædle Dronning.

Med de bedste ønsker og bønner,

med venlig hilsen

MIRZA MASROOR AHMAD

Khalifatul Masih V

Leder af den Verdensomspændende

Muslimske Ahmadiyya Menighed

**BREV TIL DEN ØVERSTE LEDER FOR
DEN ISLAMISKE REPUBLIK IRAN**

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
نَحْمَدُهُ وَنُصَلِّي عَلَى رَسُولِهِ الْكَرِيمِ
وَعَلَى عِبْدِهِ الْمَسِيحِ الْمَوْعُودِ
خُدا کے فضل اور رُحْم کے ساتھ
هوالتَّاصِر

16 Gressenhall Road
Southfields, London
SW18 5QL, UK

Til den Øverste Leder for Den Islamiske Republik Iran
Ayatollah Syed Ali Hosseini Khamenei
Tehran, Iran

14. maj 2012

Ærede Ayatollah

Assalamo Alaikum Wa Rahmatullaha Wa Barakatohu

Allah den Almægtige har gjort det muligt for Dem at tjene Islam i Iran, og i øjeblikket fungerer Irans regering også under Deres ledelse. Det kræver, at vi bestræber os på at gøre vores yderste for at viderebringe den korrekte islamiske lære til verden. Som muslimer bør vi bestræbe os for at lære verden at leve i fred, kærlighed og harmoni. Navnlig er der stort behov for, at de muslimske ledere er opmærksomme på dette. På grund af dette er min anmodning til Dem at henlede Deres regerings opmærksomhed på dens ansvar for at skabe fred i verden. Hvis Iran bliver angrebet, har det ret til at forsvare sig for at frelse

landet, men det bør ikke indlede angreb eller tage det første skridt mod at skabe konflikt. I stedet bør der ydes en indsats for at tilsidesætte religiøse forskelle og forsøge at forene sig på fælles værdier. Det er netop denne tilgang, der tidligere er blevet taget i anvendelse i Islams historie.

Jeg skriver dette brev til Dem, fordi jeg er en troende, efterfølger og Khalifa af den Lovede Messias og Imam Mahdi (fred være over ham), hvis komme i denne tidsalder blev profeteret af den Hellige Profet Muhammad^{sa}. Den menighed, han etablerede, er kendt som den Islamiske Ahmadiyya Menighed. Med Allahs nåde har den nu spredt sig til 200 lande og har millioner af hengivne tilhængere verden over. Det er vores inderlige ønske at lede verdens befolkning mod et liv i gensidig kærlighed og fred. Jeg gør konstant folk fra alle samfundslag opmærksomme på dette formål. Derfor skrev jeg for nylig til Israels premierminister, præsidenten for USA og også andre verdensledere. I denne forbindelse har jeg også skrevet til Pave Benedict XVI.

Som den åndelige leder af en stor islamisk nation håber jeg, at De vil erkende, at hvis hele den muslimske Ummah forener sig og arbejder sammen, så kan fred i verden blive etableret. Vi bør ikke meningsløst nære fjendskab og nag, men i stedet bør vi søge efter muligheder, hvorpå fred og ro kan blive etableret. Ydermere bør selv fjendskab eller modstand mod andre ikke være blottet for retfærdighed. Dette er har vi lært i den Hellige

Koran:

“O I som tror, vær standhaftige for Allah(s sag), (idet I er) vidner med retfærdighed. Og lad ikke fjendskab til et folk forlede jer til synd, så I ikke handler retfærdigt. Vær retfærdige! - det er nærmere ved guds frygt. Og frygt Allah, thi Allah er vel vidende om, hvad I gør.” (Sura Al-Ma'idah, vers 9).

Må Allah gøre hele den muslimske Ummah og alle muslimske regeringer i stand til at forstå mit budskab, så de kan forberede sig til at spille deres respektive roller i et forsøg på at etablere fred i verden.

Det er min kærlighed til menneskeheden, som er udviklet af en kærlighed til hele den muslimske Ummah, og også fordi jeg er selv medlem af den Ummah, “Nåde for hele menneskeheden”, der har fået mig til at skrive dette brev. Må Allah gøre det muligt for verdens ledere til at forstå mit budskab og må de være i stand at spille en aktiv rolle i at skabe fred i verden. I modsat fald, hvis hastværk og dumdristighed fører en nation til en voldsom krig mellem to nationer, vil en sådan konflikt ikke være begrænset til kun de to lande, krigens flammer vil snarere omringe hele verden. Således er det ret sandsynligt, at hvis en verdenskrig bryder ud, vil den ikke blive udkæmpet med konventionelle våben, men snarere med atomvåben. En atomkrig vil resultere i så rædselsvækkende og ødelæggende konsekvenser, at dens eftervirkninger ikke kun vil påvirke verdens befolkning på det tidspunkt, hvor angrebet finder sted, snarere vil de lang-

sigtede virkninger af en sådan krig give den frygtindgydende “gave”, at fremtidige generationer vil blive født med handicap og defekter. Af denne grund bør intet land formode, at det er beskyttet mod den overhængende ødelæggelse.

I Allahs og Hans Sendebuds navn og af medfølelse og kærlighed for menneskeheden vil jeg derfor endnu engang anmode Dem om at spille en rolle men hensyn til at skabe fred i verden.

Med de bedste ønsker og bønner,

med venlig hilsen

MIRZA MASROOR AHMAD

Khalifatul Masih V

Leder af den Verdensomspændende

Muslimske Ahmadiyya Menighed

FORKORTELSER

De følgende forkortelser er blevet anvendt. Læserne opfordres til at recitere de fulde hilsener, når de læser bogen:

sa sallallahu 'alaihi wa sallam, som betyder “må Allahs fred og velsignelser være over ham”, skrives efter navnet på den hellige Profet Muhammad^{sa}.

sallallahu alaihi wa sallam, må Allahs fred og velsignelse være over ham. Skrives efter profeten Muhammads navn

as 'alaihi-salam, som betyder “fred være over ham”, skrives efter navne på andre profeter end den Hellige Profet Muhammad^{sa}.

ra radiyallahu 'anhu/'anha/'anhum, som betyder “må Allah være tilfreds med ham/ hende/dem”, skrives efter navnene på disciple af den Hellige Profet Muhammad^{sa} eller den Forjættede Messias^{as}.

aba ayyadahullahu Ta'ala binasrihil-'Aziz, der betyder “må Allah den Almægtige hjælpe ham med Sin magtfulde

støtte”, skrives efter navnet på den nuværende leder af den Muslimske Ahmadiyya Menighed Hadrat Mirza Masroor Ahmad, Khalifatul-Masih V^{aba}.

ORDLISTE

Den Muslimske Ahmadiyya Jama'at: Den Muslimske Menighed, der har accepteret Hadrat Mirza Ghulam Ahmad^{as} fra Qadian som den Forjættede Messias og Mahdi. Menigheden blev etableret af Hadrat Mirza Ghulam Ahmad^{as} i 1889 og er nu under ledelse af hans femte khali-fah – Hadrat Mirza Masroor Ahmad (må Allah være hans hjælper). Menigheden er også kendt som Jama'at-e-Ahmadiyya. Et medlem af Menigheden kaldes en Ahmadi muslim eller blot en Ahmadi.

Al-Imam al-Mahdi: Titlen er givet til den Forjættede Reformator af den Hellige Profet Muhammad^{sa} og betyder “den vejledte leder”.

Amin: et udtryk, der siges efter en bøn og betyder “Må Allah lade dette ske” eller “O Allah, besvar denne bøn”.

Assalamo 'alaikum wa rahmatullahe wa barakatohu: Den traditionelle islamiske hilsen, som betyder, “Må Allahs fred være med dig og Allahs velsignelser”.

Hadrat: En respektfuld titel, som anvendes til at benævne

en retskaffen og from person. Bogstaveligt betyder det “Hans/Hendes Hellighed”.

Den Hellige Profet^{sa}: Udtrykket anvendes udelukkende om Islams Grundlægger, Hadrat Muhammad, Allahs fred og velsignelser være over ham.

Den Hellige Koran: Bogen sendt af Allah til vejledning for menneskeheden. Den blev åbenbaret ord for ord til den Hellige Profet Muhammad^{sa} over en periode på 23 år.

Khalifah: Efterfølger. En Khalifah af Allah er en betegnelse for en Profet. En Khalifah af en Profet refererer til hans Efterfølger, som fortsætter hans mission.

Khalifatul-Masih: Et udtryk brugt af Islams Ahmadiyya Jama'at (menighed) til at benævne efterfølgerne af den Forjættede Messias^{as}.

Khilafat: Den bogstavelige betydning af begrebet er “efterfølgerskab”.

Mahdi: Den bogstavelige oversættelse er “den Vejledte”. Dette er titlen givet af den Hellige Profet Muhammad^{sa} til den forventede Reformator i de senere dage.

Den Forjættede Messias: Dette udtryk refererer til Grundlæggeren af Islams Ahmadiyya Jama'at, Hadrat

Mirza Ghulam Ahmad^{as} fra Qadian. Han hævdede, at han var blevet sendt af Allah i overensstemmelse med den Hellige Profets^{sa} profetier om den kommende “al-Imam al-Mahdi” (den vejledte leder) og Messias.

